

JOVES I POLÍTICA

LES ORGANITZACIONS
POLÍTIQUES JUVENILS

Cristina Torrado Cortés
Treball de recerca
Tutor: Esteve Federico
Curs 2018-2019
Escola Pia Mataró

*“Cuando la juventud se pone en marcha,
el cambio es inevitable” - Néstor Kirchner*

1. Introducció.....	6
1.1. Motivacions.....	6
1.2. Objectius i hipòtesis.....	6
1.3. Metodologia.....	7
1.4. Imprevistos.....	8
 2. Part teòrica.....	 10
2.1. L'associacionisme a Catalunya.....	10
2.2. L'associacionisme juvenil a Catalunya.....	16
2.3. Organitzacions polítiques juvenils de Mataró.....	18
2.3.1. Noves Generacions.....	19
2.3.1.1. Història de l'organització.....	19
2.3.1.2. Estructura interna.....	22
2.3.1.3. Bases ideològiques i polítiques.....	24
2.3.1.4. Noves Generacions a nivell local: Mataró.....	26
2.3.2. Joventut Nacionalista de Catalunya.....	27
2.3.2.1. Història de l'organització.....	27
2.3.2.2. Estructura interna.....	30
2.3.2.3. Bases ideològiques i polítiques.....	33
2.3.2.4. La JNC a nivell local: Mataró.....	34
2.3.3. Joventut Socialista de Catalunya.....	35
2.3.3.1. Història de l'organització.....	35
2.3.3.2. Estructura interna.....	38
2.3.3.3. Bases ideològiques i polítiques.....	40
2.3.3.4. La JSC a nivell local: Mataró.....	42
2.3.4. Jovent Republicà.....	43
2.3.4.1. Història de l'organització.....	43
2.3.4.2. Estructura interna.....	47
2.3.4.3. Bases ideològiques i polítiques.....	49
2.3.4.4. Jovent Republicà a nivell local: Mataró.....	50
2.3.5. Arran.....	51
2.3.5.1. Història de l'organització.....	51
2.3.5.2. Estructura interna.....	54
2.3.5.3. Bases ideològiques i polítiques.....	55
2.3.5.4. Arran a nivell local: Mataró.....	56

3.	Part pràctica.....	58
3.1.	Organització d'un acte de caire polític i social.....	58
3.1.1.	Procés d'organització d'un acte.....	58
3.1.2.	Planificació de l'acte.....	60
3.2.	Les accions de cada organització: conclusions de les entrevistes.....	65
3.3.	Les accions "de carrer" i les seves conseqüències.....	70
3.3.1.	Cas 1: Ocupació del CAP de Rocafonda.....	70
3.3.2.	Cas 2: La P.A.C.C atura un desnonament a Mataró.....	72
3.3.3.	Interpretació de les accions: conseqüències i efectivitat.....	73
3.4.	Enquestes.....	75
3.4.1.	La influència de les organitzacions polítiques juvenils.....	75
3.4.2.	La radicalitat de les organitzacions polítiques juvenils.....	92
4.	Conclusions.....	100
4.1.	Conclusions personals.....	103
5.	Agraïments.....	106
6.	Fonts de consulta.....	108
6.1.	Netgrafia.....	108
6.2.	Bibliografia.....	112
7.	Annexos.....	114
7.1.	Entrevistes.....	114
7.1.1.	Carles Estapé, president d'Òmnium Cultural del Maresme.....	114
7.1.2.	Cristian Escribano, militant de Noves Generacions de Mataró.....	118
7.1.3.	Víctor López, militant de la JNC de Mataró.....	127
7.1.4.	Sergi López, militant de la JSC de Mataró.....	134
7.1.5.	Jana Pous, militant del Jovent Republicà de Mataró.....	139
7.1.6.	Pau Morales, portaveu nacional del Jovent Republicà.....	145
7.1.7.	David Rodríguez, militant d'Arran Mataró.....	152
7.2.	Cartell de comunicació del col·loqui.....	157
7.3.	Fotografies de l'encartellada de difusió del col·loqui per Mataró.....	158

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Motivacions

Sovint sentim a dir que la generació jove de la nostra societat està perduda; que l'únic a què dedica el seu temps és a estar amb el mòbil i sortir de festa, que no té gens d'interès pels temes importants que afecten la nostra societat. Com a jove de 17 anys, no puc estar més en desacord amb aquestes afirmacions, per aquesta raó, he volgut fer el meu treball de recerca sobre les organitzacions polítiques juvenils.

Dins el marc polític de la societat, existeixen una sèrie d'organitzacions formades íntegrament per persones joves que treballen per tal de crear una societat amb uns valors que consideren adequats i solucionar les problemàtiques que té el jovent dins aquesta. Personalment, m'interessa molt la política i els temes que actualment afecten la nostra societat i que les organitzacions polítiques juvenils acostumen a tractar, com ara el feminisme, l'educació, l'antiracisme, etc.

Sovint, però, el jovent que constitueix aquestes organitzacions, i no només aquest, sinó també el que forma part de la societat en general, no obté la credibilitat i el respecte que es mereix pel simple fet de ser joves, i la seva feina queda invisibilitzada.

1.2. Objectius i hipòtesis

Amb aquest treball de recerca, vull fer visibles les organitzacions polítiques juvenils de cara a la societat i mostrar la feina que porten a terme, alhora que m'agradaria poder dotar el treball de caràcter local i poder-lo focalitzar en cinc de les organitzacions presents a la ciutat de Mataró. Amb això, m'agradaria assolir els següents objectius:

- Visibilitzar l'acció i projectes de les organitzacions polítiques juvenils.
- Analitzar els projectes que porta a terme cada organització.
- Comparar les ideologies de cada organització i veure com aquestes afecten les accions que realitzen.
- Comprovar fins a quin punt les organitzacions i les seves accions tenen alguna influència sobre el jovent de fora les organitzacions.
- Analitzar la perspectiva que té la societat d'aquestes organitzacions.

- Comparar les organitzacions considerades més radicals amb les que menys ho són, i analitzar l'efectivitat de les seves accions.
- Organitzar i portar a terme un acte de caire polític i social que pugui encabir les organitzacions polítiques juvenils de Mataró.

Alhora, m'he plantejat les següents hipòtesis que m'agradaria comprovar:

- Més d'un 50% del jovent de la societat s'ha sentit suficientment influenciat per les organitzacions com per rectificar accions del seu dia a dia.
- Les organitzacions d'esquerres són considerades radicals per la majoria de la població.
- Les accions anomenades "de carrer" o directes aconsegueixen crear un gran impacte en la societat i solucionar la problemàtica que es denuncia.
- Les organitzacions d'esquerres porten a terme més accions "de carrer" que les organitzacions de dretes.

1.3. Metodologia

Per tal de comprovar la validesa de les hipòtesis plantejades i assolir els objectius esmentats, es portaran a terme les següents tasques:

- Entrevistes a la militància de Mataró de cada organització que es treballa, per tal de conèixer aspectes més subjectius d'aquestes, l'opinió dels seus membres, i el seu funcionament dins la ciutat de Mataró.
- Enquestes a la població, concretant en el sector jove d'aquesta, per tal d'obtenir una mostra dels diferents punts de vista i diferents experiències envers les organitzacions polítiques juvenils.
- Anàlisi d'accions "de carrer" o directes portades a terme a Mataró, per tal de comprovar el funcionament d'aquestes i la seva efectivitat.
- Organitzar un acte de caire polític i social que pugui comptar amb la presència de les diferents organitzacions polítiques juvenils treballades, amb l'objectiu de visibilitzar-les i que aquestes puguin donar a conèixer la seva tasca dins la societat.

1.4. Imprevistos

En la realització d'aquest treball s'ha hagut de tenir en compte un apunt: per tal de comprovar la influència que les organitzacions polítiques juvenils exerceixen sobre el principal públic al qual van dirigides, el jovent, seria convenient realitzar un estudi amb una mostra de persones joves i analitzar la seva vida diària durant un període de temps d'uns quants anys, per tal de percebre la seva evolució envers la influència d'aquestes organitzacions. A causa del temps de què es disposa per realitzar aquest treball és impossible portar a terme aquest seguiment, de manera que es faran enquestes al jovent de la societat, de la manera més acurada possible, per tal de comprovar l'efecte de les organitzacions polítiques juvenils sobre aquest.

2. PART TEÒRICA

2.1. Història de l'associacionisme a Catalunya

L'associacionisme és la tendència o voluntat a unir-se en grups, entitats o associacions. Una associació és una agrupació de persones que s'uneixen de manera voluntària per aconseguir, sense ànim de lucre, una finalitat comuna. Per a assolir aquest fi, els seus membres es comprometen a proporcionar els seus coneixements, i en ocasions, els seus recursos econòmics, que contribueixen al manteniment de l'entitat. El moviment associatiu acostuma a respondre a la voluntat de transformar la realitat a través de la participació i la cohesió social.

Un dels trets característics, el qual ha estat present al llarg de la història, de la societat catalana és la seva tendència a l'organització. Per aquesta raó, Catalunya ha estat i és un dels indrets amb un associacionisme més ampli i actiu d'Europa, tal com comenta Carles Estapé, president d'Òmnium Cultural del Maresme, durant la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu annex 7.1.1).

Tenint en compte els exemples més antics d'associacionisme a Catalunya, es podria atribuir la necessitat d'organització de la societat a la falta d'un Estat. D'aquests exemples, com són el Consolat del Mar, els gremis i les acadèmies, el més antic són les acadèmies il·lustrades i preil·lustrades de finals de segle XVII-XVIII, que precisament van ser de vital importància a causa de la pèrdua d'Estat de Catalunya, fet que va comportar la necessitat de trobar mecanismes per substituir-lo. Aquestes acadèmies, les quals eren de dibuix, matemàtiques, medicina i d'altres, es van convertir en els màxims organismes.

A mitjan segle XIX, en plena societat industrial, la població catalana esdevé més interessada en l'associacionisme, amb el qual apareixen noves formes d'associació. Aquesta inquietud és deguda a una nova necessitat social d'agrupar-se en un context dominat pel Romanticisme italià, alemany i anglès. Apareixen els cors, els orfeons i els grups de teatre, dels quals n'hi ha un destacable a Barcelona: el Cor d'Anselm Clavé, amb 40.000 obrers cantaires quan la població de la ciutat era de 200.000 habitants.

Durant aquesta època apareix un altre exemple notori de les primeres formes d'associacionisme a Catalunya: el primer sindicat d'Espanya, el qual va néixer l'any 1840 i va ser l'Associació de Teixidors de Barcelona, que va arribar a tenir 4.000 afiliats d'un cens laboral de 16.500. El grup de treballadors més important d'aquesta època va ser, però, "Les

Tres Classes de Vapor”, tractant-se d’un sindicat que ocupava la majoria de treballadors industrials de Catalunya.

A la Constitució Espanyola de 1869, durant el Sexenni Democràtic (1868-1874), es reconeix per primera vegada el dret a l’associació, fet que impulsa de manera notòria l’associacionisme, fins ara força restringit per part del govern. A aquest fet s’afegeixen els següents successos: la derrota i la caiguda de la Primera República, la repressió borbònica, la sublevació i persecució militar contra carlins i republicans, la caiguda de l’estat català autònom, el fracàs de l’aspiració democràtica i una organització de partits polítics poc consolidada, que no compten amb la integració dels sectors populars; successos que porten al poble català a veure inviable una vehiculació autònoma, els quals porten a la creació d’associacions en massa, en aquest cas en forma d’ateneus populars, escoles, cooperatives, sindicats i societats de socors mutu.

D’altra banda, una part de la població tenia, també, interès a desmarcar-se de l’Església, que tradicionalment s’encarregava de funcions relacionades amb serveis bàsics de la ciutadania, com l’educació, la cultura, la sanitat i la protecció social, en les quals hi havia deficiències.

A mitjan segle XIX, hi ha un gran creixement del moviment associatiu cultural, a causa de moviments de recuperació de la consciència nacional catalana que reivindiquen el reconeixement d’una personalitat pròpia i diferenciada de la resta d’Espanya.

Durant el regnat d’Alfons XII, l’any 1887, Práxedes Mateo Sagasta, dirigent del Partido Liberal espanyol, desenvolupa la Llei d’associacions, fet que dóna una gran cobertura legal al moviment associacionista. Tot i això, des de la seva creació fins al final de la Segona República (1931-1937), aquesta legislació patirà una sèrie de restriccions i prohibicions a causa, en part, de certs problemes d’ordre públic.

Malgrat tot, al llarg del segle XIX, l’associacionisme comença a estar present en els diferents àmbits socials destacats, i es comencen a formar associacions que engloben les diferents problemàtiques o temes rellevants dins la societat, els quals no només segueixen essent presents en l’actualitat, sinó que acostumen a ser, precisament, els pilars principals que conformen les organitzacions polítiques juvenils.

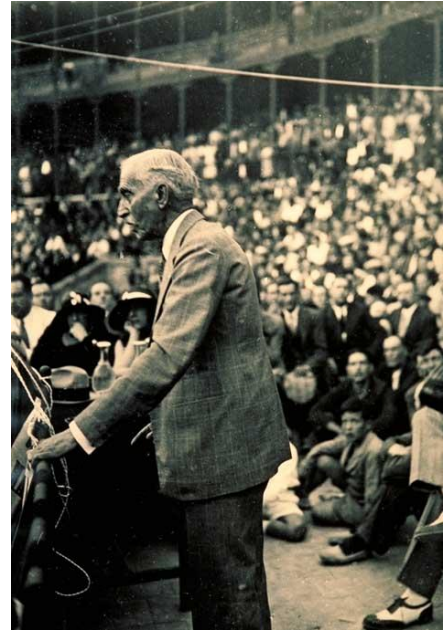
Associacionisme i política

Durant el procés d’industrialització, en el segle XIX neix una consciència de classe dels sectors populars i obrers, la qual es manté al marge del sistema polític. D’aquesta manera, el moviment obrer va conduir les seves demandes fora de l’àmbit polític, obrint pas a l’associacionisme per tal d’ocupar-se d’aquestes necessitats.

L’estreta relació que mantenien l’associacionisme i la política durant el segle XX queda contrastada en la biografia d’alguns dels polítics més rellevants de l’època. Es pot destacar

el gran nombre de col·laboradors d'Enric Prat de la Riba a la Mancomunitat, els quals van ser membres de diverses associacions de caire catalanista. Un altre gran exemple és Francesc Macià, qui va organitzar la seva campanya basant-se en les associacions favorables a les propostes republicanes, o Lluís Companys, que va recórrer ateneus, entitats i cooperatives per trobar suport per aconseguir la seva acta de diputat al congrés.

Francesc Macià

Associacionisme i treball

Durant el segle XIX, el procés d'industrialització comporta un descens en la qualitat de vida

Fàbrica tèxtil i filadores

de les classes populars, pel fet que es troben sotmesos a llargues jornades laborals, salaris molt baixos i una mala higiene i alimentació. Per tal de regular, o posar fi, a aquesta situació de precarietat, els obrers creen un conjunt d'associacions que es basen en la solidaritat i la cooperació. Així doncs, i davant la passivitat dels governs, els quals no mostren interès a millorar la situació d'aquestes classes, sorgeixen

les societats de socors mutu, les quals van crear les caixes de resistència per tal de reunir diners amb els quals sobreviure en cas que els obrers es declararessin en vaga, sindicats i cooperatives que vetllen per la seguretat social, econòmica i assistencial dels seus afiliats.

Com a fet destacable, cal mencionar que durant aquesta època i a principis del segle XX, es creen dos sindicats de treballadors, els quals són la Unió General de Treballadors (UGT), fundada l'any 1888 a Barcelona, d'ideologia socialista i la Confederació Nacional del Treball (CNT), d'ideologia anarcosindicalista, creada el 1910 a Barcelona.

D'altra banda, les classes socials més riques, la burgesia catalana, també utilitza l'associacionisme per defensar els seus interessos econòmics davant el proletariat i els terratinents castellans, mitjançant associacions patronals per tal d'estimular la seva pròpia economia i empreses i de foment de la indústria.

Associacionisme i educació

Durant tot el segle XIX i una part del XX, la burgesia té el control dels mecanismes de producció i difusió de la cultura a Catalunya, de manera que esdevenen una classe social educada i culturitzada. D'altra banda, però, els sectors populars pateixen uns nivells molt alts d'analfabetisme, als quals l'ensenyament públic de l'època, escàs i precari, no pot fer front.

Davant d'aquesta situació, associacions com els ateneus esdevenen pioneres en la millora del nivell cultural dels seus associats, mitjançant conferències, cursos i lectures. Això és gràcies, en part, a la creença social que la cultura és una gran eina de progrés.

D'aquesta manera, l'associacionisme a Catalunya es converteix en un factor molt important en la introducció d'iniciatives educatives

com:

- El sistema Montessori, amb escoles que potencien la formació dels aspectes motriu, afectiu i intel·lectual dels infants.
- La formació professional, que permet a les classes més populars la possibilitat d'adquirir cultura i formació.

Escola de l'època

Associacionisme i feminisme

Les primeres associacions feministes a Catalunya, sorgides al final del segle XIX i principis del XX, van ser pioneres d'un feminisme més aviat social i no polític. Les dones d'aquest moment promocionaven un feminisme conservador i catòlic que buscava el reconeixement del paper de la dona dins la societat, mitjançant l'accés a l'educació i al treball.

Mentrestant, entre les classes populars apareix un feminisme relacionat amb la política i la lluita obrera. A finals del segle XIX, comença a créixer la necessitat de mà d'obra de la nova societat industrial, fet que comporta la introducció de la dona en el món de la fàbrica.

Tot i això, però, treballen sota condicions més precàries que la resta d'obriers masculins: tenen salaris més baixos i els exigeixen el permís del marit per treballar. Aquesta situació, des dels inicis del segle XX, porta a una lluita per a la millora de la situació com a dones i com a obreres.

Membres d'una associació feminista

Associacionisme i lleure

Durant part del segle XIX, l'associacionisme recreatiu i esportiu es troba reservat per a la burgesia, tot i que a mesura que les classes populars obtenen certs drets laborals i disposen

Equip de futbol amb Francesc Macià al centre

de més temps lliure, les activitats lúdiques i de lleure van essent practicades per un nombre més gran de persones. El futbol és la disciplina esportiva que pren més importància, tan en la pràctica del propi joc com en la seva contemplació.

El republicanisme esdevé un gran factor en el desenvolupament de les entitats de lleure, per exemple, les societats corals d'Anselm Clavé, de gran èxit entre els obrers i que els permetia desenvolupar el seu nivell cultural.

A mesura que es consolida la Renaixença van apareixent un gran nombre d'entitats dedicades al lleure, entre les quals destaquen especialment les associacions excursionistes, les quals es consideraven una pràctica esportiva i científica que ofería la possibilitat de conèixer el territori de Catalunya.

Després de la Guerra Civil, durant el segle XX, l'associacionisme va esdevenir un refugi per a les persones davant l'opressió del règim franquista. De la dictadura van sorgir moltes associacions franquistes, encara que la seva dinàmica es va perdre anys més tard amb la transició democràtica. Durant aquest temps, els partits polítics van intentar ocupar les institucions de govern degut a una ànsia de poder, i van procurar apartar i marginar les associacions, entitats i organitzacions de la presa de decisions.

Degut a la instal·lació del franquisme en el poder, les institucions nacionals catalanes són anul·lades, i la xarxa associativa que durant anys havia defensat el catalanisme és perseguida i reprimida. La política franquista exerceix una gran repressió sobre les associacions, establint lleis que restringeixen i sancionen el dret a l'associació. Tot i això, com ja ha estat mencionat anteriorment, l'associacionisme català esdevé una escapatòria davant la repressió franquista, i les associacions es mantenen actives en la clandestinitat.

Entre els últims anys de dictadura i els primers de transició, és a dir, des de finals dels anys 70, Europa, i en conseqüència Catalunya, entra dins un nou context cultural en el qual les formes d'associacionisme més velles passen de moda, i les substitueixen unes noves formes socials, com ara les que deriven de la ideologia neoliberalista. Aquest pensament neoliberal aposta per uns poders públics que no agredixin les organitzacions i vulguin crear un marc jurídic en què l'associacionisme sigui viable. L'associacionisme busca la victòria de polítics que tinguin sensibilitat per aquest món, tan anteriorment com durant el seu mandat, per tal d'aconseguir que el poder públic confiï en l'associacionisme, i obtenir un compromís polític d'encomanar-li la gestió de determinats àmbits culturals o d'ensenyament.

A part, en aquests temps apareixen, a Catalunya, forts moviments veïnals que reivindiquen una necessària reordenació dels espais urbans, i que també es va mobilitzar en resistència a la dictadura franquista. Es considera un cas destacat la creació, l'any 1975, de la Federació d'Associacions de Veïns (FAV) de Barcelona, la qual, el 1978, coordinava, aproximadament, 100 entitats veïnals de la ciutat. Aquesta, va ser impulsada pels partits d'esquerra del moment, entre els quals cal mencionar el Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), els quals van organitzar nombrosos actes reivindicatius des d'aquesta plataforma veïnal.

Als anys 80, 90 i 2000, un cop morta la dictadura, les administracions, en especial les municipals, intenten fomentar noves maneres d'associacionisme a les zones urbanes creant els centres cívics.

A partir d'aquest moment, el teixit associatiu a Catalunya ha anat experimentant un gran desenvolupament, fins al dia d'avui en què Catalunya compta amb un total de 69.187

d'associacions, 2.074 de les quals són associacions juvenils, i que engloben un gran nombre d'àmbits d'actuació, com ara el polític, el sindical, el lúdic o l'educatiu.

2.2. Història de l'associacionisme juvenil a Catalunya

L'associacionisme juvenil és un fenomen que data dels inicis del liberalisme burgès i del Romanticisme. A Catalunya, però, no apareix fins a finals del segle XIX amb els intents reformistes de petits sectors de la burgesia.

Aquest associacionisme creix durant tota l'època contemporània, i assoleix la seva activitat màxima durant el període de la Segona República, de 1931 a 1939.

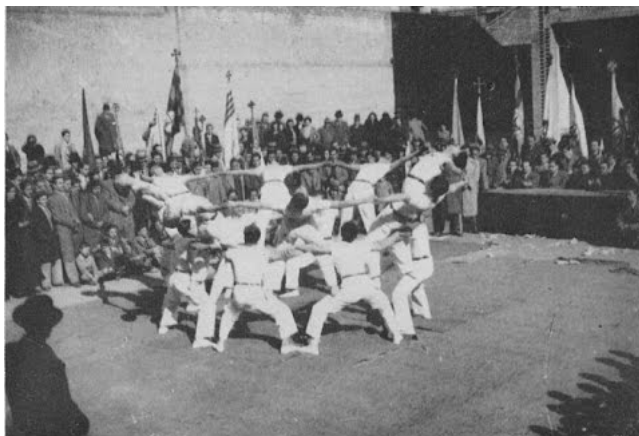
A Catalunya, majoritàriament a partir dels anys 30, encara que hi trobem excepcions, sorgeixen diverses tipologies d'associacions, les quals són:

- Polítics. En aquest cas, existeixen evidències de grups polítics juvenils anteriors al segle XVIII, encara que tot sembla indicar que les primeres organitzacions polítiques juvenils de Catalunya sorgeixen al voltant dels darrers anys del segle XIX, amb el suport del Partit Republicà Democràtic Federal, com ara, la Joventut Federalista del Poble Nou (1891), la Joventut Democràtica Lliurepensadora (1888) i la Joventut Republicana Federal de Barcelona (1890), entre d'altres. Tot i que aquestes manifestacions juvenils organitzades són fenòmens poc estudiats, es tracta dels primers antecedents històrics de les organitzacions polítiques juvenils.

A partir dels anys 30, la majoria d'associacions de caire polític eren republicanes i nacionalistes, sobretot, malgrat també haver-hi certes organitzacions de partits dretans, com ara Acció Popular, lligada a la CEDA o Confederació Espanyola de Dretes Autònomes. També es creen seccions juvenils dins els partits polítics de l'època, les quals actuaven dins el marc institucional d'aquests.

- Estudiantils. Pel que fa als centres d'ensenyament, aquests impulsen una forta xarxa associativa de joves al llarg del transcurs de la Segona República. Moltes de les entitats juvenils del moment provenien d'agrupaments o reagrupaments d'alumnes i exalumnes d'escoles, en especial d'aquelles que eren de caire privat confessional.

- Catòliques. La pionera de les associacions de caire catòlic és la Federació de Joves Cristians de Catalunya, amb una forta presència al llarg del territori, formada principalment per joves pertanyents a la petita burgesia. D'altra banda, també són considerades de gran importància les Associacions Professionals d'Estudiants Catòlics.

Exhibició d'un ball de la Federació de Joves Cristians de Catalunya

- D'esbarjo. En el cas del lleure, la presència d'associacions íntegrament juvenils era bastant minoritària, pel fet que durant aquesta època les entitats d'esbarjo acostumaven a ser intergeneracionals, clarament diferent de l'associacionisme de lleure actual, en el qual es produeix una divisió generacional. Tot i això, és cert que existien certes agrupacions escoltes, relacionades amb el nacionalisme i la humanitat.
- Esportives. A diferència del segle XIX, durant el qual l'esport era una activitat exclusiva practicada únicament per l'alta burgesia, del 1931 al 1939 existeix un alt nombre d'entitats esportives, també, però, intergeneracionals. La majoria d'aquestes entitats eren dedicades a l'excursionisme, activitat molt practicada pels joves de l'època.

Cal destacar, però, que durant els darrers temps, aquest fenomen juvenil s'ha presentat de dues maneres diferents; una d'elles és el denominat "associacionisme institucional", un associacionisme organitzat, coordinat i present a les institucions, i l'altra són els anomenats "moviments juvenils", molt més difosos i no necessàriament introduïts dins un marc legal definit. Al llarg de la història, però, el jovent associacionista ha optat, majoritàriament, per un associacionisme de "moviment", tenint en compte que dels afers institucionals s'han encarregat, generalment, els adults.

L'any 1936, esclata a Espanya la Guerra Civil, i un cop finalitzada, les possibilitats d'associació del jovent es veuen totalment reduïdes. El jovent de la postguerra es veu

obligat a seguir una sèrie de limitacions pel que fa a la creació de col·lectius, i només es poden utilitzar com a formes d'expressió associativa la via lúdico-recreativa "tradicional", com ara les festes majors i el folklore, l'esport, l'excursionisme i els grups vinculats a l'Església del règim franquista.

Cap a finals del segle XX, a aquesta capacitat associativa limitada del jovent de la postguerra s'hi afegeix un fet sociològic de gran importància: la incorporació de la societat a un model capitalista i consumista, que comença a adoptar les pautes de funcionament dels Estats Units, principal potència militar i econòmica mundial.

A partir d'aquesta consecució de fets que debiliten l'activitat associativa del jovent, durant els anys 80, es diu que l'associacionisme juvenil entra en crisi degut a una falta de motivacions ideològiques. Tot i això, en el transcurs d'aquests anys, sorgeixen moviments, de més o menys grandària, en funció d'interessos o successos concrets o puntuals.

Actualment, en el segle XXI, l'associacionisme juvenil a Catalunya és molt ampli i es mostra present en la majoria d'àmbits de la nostra societat, des del lleure, amb entitats com els caus i els esplais, fins l'ensenyament, amb una llarga llista de sindicats estudiantils, i la política, amb un gran nombre d'organitzacions polítiques juvenils presents arreu del territori català.

2.3. Les organitzacions polítiques juvenils

Les organitzacions polítiques juvenils són col·lectius de joves d'entre 14 i 30 anys, generalment adherits a un partit polític, els quals s'organitzen per tal d'aconseguir diversos objectius relacionats amb el jovent i la societat: en primer lloc, s'encarreguen de gestionar les polítiques relacionades amb la joventut dins el partit polític amb el qual estan relacionats, tot creant un espai de debat juvenil en el qual els i les joves puguin expressar les seves necessitats respecte a la ciutat. A banda, porten a terme accions i projectes envers la societat, amb els quals pretenen modificar-la segons els valors que consideren justos i necessaris, alhora que volen crear certa consciència social entre la població, especialment el sector jove d'aquesta. Finalment, pretenen formar la seva militància de manera que aquesta pugui, en un futur, esdevenir activa política i socialment, alhora que pugui mantenir un esperit crític i fonamentat envers la societat i la política.

A Catalunya hi trobem una gran presència d'organitzacions polítiques juvenils al llarg del territori, algunes de les quals són: Alternativa Jove, d'Esquerra Unida i Alternativa; Arran, de l'Esquerra Independentista, dins la qual trobem la Candidatura d'Unitat Popular; la Joventut

Comunista de Catalunya, del Partit Comunista de Catalunya; la Joventut Nacionalista de Catalunya, del Partit Demòcrata Europeu de Catalunya; la Joventut Socialista de Catalunya, del Partit dels Socialistes de Catalunya; el Jovent Republicà, d'Esquerra Republicana de Catalunya; Joves d'Esquerra Verda, d'Iniciativa per Catalunya Verds; La Forja, de l'Esquerra Independentista i Noves Generacions, del Partit Popular de Catalunya.

Per a totes les organitzacions polítiques juvenils, un dels àmbits d'actuació més importants és l'àmbit municipal. D'aquesta manera, per tal de realitzar aquest treball, ens centrarem en conèixer cinc de les organitzacions polítiques juvenils presents a la localitat de Mataró, les quals són: Noves Generacions, la Joventut Nacionalista de Catalunya, la Joventut Socialista de Catalunya, el Jovent Republicà i Arran.

2.3.1. Noves Generacions

2.3.1.1. Història de l'organització

Noves Generacions (NNGG) és una organització política juvenil, considerada com la part més juvenil del Partit Popular (PP), creada l'any 1977 amb el nom de Noves Generacions d'Aliança Popular, nom que rebia l'actual Partit Popular en el moment de la seva creació, l'any 1976.

La formació d'aquesta organització va ser promoguda per l'aleshores Secretari d'Organització d'Aliança Popular, Jorge Verstrynge, i la seva principal impulsora va ser Loyola de Palacio, qui va ocupar la Secretaria General de Noves Generacions des de la seva creació, l'any 1977, fins al 1978. Cal apuntar que, de Palacio, va ser, posteriorment, la primera dona Ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació d'Espanya, del 1996 al 1999, i vicepresidenta de la Comissió Europea des de 1999 fins a 2004.

Loyola de Palacio

En el moment de la creació de l'organització es va establir un debat respecte al nom que aquesta rebria, el qual va guanyar el mateix Jorge Verstrynge amb l'opció Noves

Generacions d'Aliança Popular, derrotant així al polític Manuel Fraga, qui preferia anomenar-la de Joventuts d'Aliança Popular.

La primera Assemblea Nacional de Noves Generacions es va celebrar els dies 17 i 18 d'abril del mateix any de la seva fundació, 1977, i, en aquesta, es va escollir a Loyola de Palacio com a Secretària General, tal com s'ha esmentat anteriorment.

Posteriorment, a partir del segon Congrés Nacional de l'organització, els seus màxims dirigents van passar a denominar-se Presidents Nacionals. A Loyola de Palacio la va succeir en el càrrec Marta Pastor, a aquesta Alejandro Martín Carrero, Antonio Martín Beaumont, qui va ocupar la presidència de 1979 a 1984, i Gonzalo Robles Orozco, des de 1987 fins a 1990.

Durant la presidència de Gonzalo Robles Orozco, l'any 1989, es va refundar el partit de l'Aliança Popular, convertint-se en l'actual Partit Popular, de manera que les joventuts van patir, també, una refundació adoptant el nom de Noves Generacions del Partit Popular, amb el qual és actualment coneguda l'organització.

Logotip del Partit Popular (1989)

En el següent Congrés Nacional, el qual es va celebrar l'any 1990, Pedro Calvo Poch va ser escollit com a President Nacional, qui va ocupar el càrrec fins l'any 1997, i a aquest el va succeir Juan Manuel Moreno Bonilla, de 1997 a 2001.

El 13 de juliol de l'any 1997, un membre de Noves Generacions del País Basc, Miguel Ángel Blanco Garrido, qui era regidor de la localitat biscaïna d'Ermua, va ser assassinat per l'organització terrorista i nacionalista d'origen basc, Euskadi Ta Askatasuna, més coneguda com a ETA. Posteriorment, a Blanco, se'l va homenatjar nomenant-lo President d'Honor de Noves Generacions.

L'any 2001, Carmen Fúnez de Gregorio va ser escollida com a Presidenta Nacional de l'organització, fins l'any 2006, quan, durant la celebració del 12è Congrés Nacional de Noves Generacions, Ignasi Uriarte Ayala va ocupar el càrrec. Durant aquest Congrés, el

qual va tenir lloc el setembre de 2006, a la localitat de Toledo, es va homenatjar a Loyola de Palacio, principal impulsora de l'organització, nomenant-la estatutàriament com a Secretària General Fundadora de Noves Generacions. Aquest Congrés va ser d'especial transcendència, donat que es va acordar una important reforma de la seva ponència ideològica i dels seus estatuts, la qual va consistir en l'eliminació de referències a l'humanisme cristià d'aquests, aconseguint, així, l'allunyament de l'organització de postures democristianes i la seva conducció cap a posicions més neoliberals.

El 13è Congrés Nacional va tenir lloc a Saragossa durant els dies 15 i 16 d'abril de 2011, i, en aquest, Beatriz Jurado Fernández de Córdoba va ser escollida Presidenta Nacional. Durant el Congrés, es van presentar i debatre tres ponències, les quals van ser d'estatuts, d'ideologia i de l'economia de l'organització.

Jurado va ocupar la presidència fins l'any 2017, quan es va celebrar el 14è i més recent Congrés Nacional de Noves Generacions, durant els dies 21 i 22 d'abril, a Sevilla. En aquest, el qual va ser inaugurat per l'aleshores president del Govern Espanyol i del Partit Popular, Mariano Rajoy, va ser escollit President Nacional el gallec Diego Gago Bugarín, qui ocupa el càrrec actualment. Alhora, es va escollir a Reyes Fernández Hurlé com a Secretària General, i a Juan Carlos Caballero com a Coordinador General de l'organització.

A diferència d'altres organitzacions polítiques juvenils, Noves Generacions és present i actua en tot el territori d'Espanya, donat que es tracta de les joventuts del Partit Popular, el qual abarca la totalitat de l'Estat espanyol.

És cert, però, que, així com el Partit Popular té la seva pròpia vessant de Catalunya, la qual és el Partit Popular de Catalunya (PPC), Noves Generacions també compta amb aquest àmbit, el qual és Noves Generacions de Catalunya, presidit per Irene Pardo, i que compta, actualment, amb un nombre de 610 militants.

En l'àmbit de simbologia de Noves Generacions, l'organització compta amb les sigles NNGG per referir-se al nom d'aquesta. El seu logotip consisteix en un quadrat verd, amb una representació d'un ocell de tipus xatrac comú, blanc i en vol, dibuix que recorda al que hi ha visible a la part superior del logotip del Partit Popular. La representació del logotip està acompanyada, en ocasions, del mateix nom de l'organització, "Noves Generacions", en color blau i lletres minúscules, situat a la dreta del dibuix. Sota aquest es troba escrit el mot "Partit Popular", en el mateix color i en lletres majúscules.

Noves Generacions és considerada una de les principals organitzacions polítiques juvenils de l'Estat espanyol, principalment degut al seu nombre d'afiliats, el qual es troba al voltant dels 65.000, segons dades del 2018, i que constitueix el 65% de la totalitat de joves espanyols que militen en política. Per afegiment, té certa presència en el món municipal, donat que compta amb diverses alcaldies al llarg del territori.

2.3.1.2. Estructura interna

Noves Generacions s'estructura, principalment, en quatre àmbits, els quals són:

- Nacional: correspon a la totalitat de l'Estat espanyol. Dins d'aquest àmbit es troben diferents òrgans que regulen l'organització a nivell nacional:
 - Congrés Nacional: és el màxim òrgan de l'organització, i es celebra cada tres anys. En aquest són escollits, democràticament, el President Nacional, la Junta Directiva Nacional i el Comitè Executiu Nacional. Per afegiment, s'aproven els estatuts i les ponències que guiaran l'acció política de Noves Generacions fins la celebració del següent Congrés.
 - Junta Directiva Nacional: es tracta del màxim òrgan de direcció de l'organització entre Congressos Nacionals, el qual es reuneix una vegada cada quatre mesos. Principalment, s'encarrega de debatre projectes de l'organització, l'estratègia i els programes de Noves Generacions i formular propostes als diferents òrgans nacionals, a més de controlar-ne la gestió.
 - Comitè Executiu Nacional: és l'òrgan de govern i administració entre Congressos Nacionals, i es reuneix una vegada cada tres mesos. La seva funció principal és la d'ordenar, coordinar i controlar l'activitat de Noves Generacions i portar a terme els acords del Congrés i la Junta Directiva Nacional.

- Autonòmic: correspon a les Comunitats Autònomes, per exemple, Catalunya, i a les Ciutats Autònomes, com ara Ceuta i Melilla. Hi ha tres òrgans que regeixen aquest àmbit:
 - Congrés Autonòmic: és el màxim òrgan de l'organització a nivell de Comunitat o Ciutat Autònoma, celebrat cada tres anys. Principalment, en aquest, s'aproven els estatuts, ponències o normatives, relatives a la Comunitat o Ciutat Autònoma que guiaran l'activitat política de l'organització durant tres anys i en definiran la seva estratègia. Per altra banda, es farà l'elecció de qui ocuparà el càrrec de President Autonòmic i els membres de la Junta Directiva i el Comitè Executiu Regional.
 - Junta Directiva Regional: és el màxim òrgan de direcció entre Congressos Autonòmics, i es reuneix, mínimament, una vegada cada quatre mesos. La seva funció és la mateixa que porta a terme la Junta Directiva Nacional, amb la diferència de s'encarrega de l'activitat de l'organització a nivell de cada Comunitat i Ciutat Autònoma.
 - Comitè Executiu Regional: es tracta de l'òrgan de govern i administració de Noves Generacions entre Congressos Regionals, el qual es reuneix ordinàriament una vegada cada tres mesos. S'encarrega, principalment, d'ordenar, coordinar i controlar l'activitat de Noves Generacions a nivell autonòmic i executar els acords del Congrés i la Junta Directiva Regional.
- Provincial o insular: és l'àmbit que correspon a les províncies que conformen les Comunitats Autònomes i les Illes. Compta amb tres òrgans que el regeixen:
 - Congrés Provincial o Insular: és el màxim òrgan de l'organització a nivell de província o illa, i se celebra una vegada cada tres anys. En aquest, s'aproven les ponències i els estatuts que fan referència a l'àmbit provincial i insular, els quals regiran l'activitat política de l'organització fins a la celebració del següent Congrés Provincial o Insular. També, s'escullen el President Provincial o Insular i els membres de la Junta Directiva i el Comitè Executiu de l'àmbit.
 - Junta Directiva Provincial o Insular: és el màxim òrgan de direcció entre Congressos Provincials o Insulars, el qual es reuneix una vegada cada quatre mesos. Porta a terme la mateixa funció de la Junta Directiva Nacional i la Regional, tot i que, en aquest cas, se centra en l'àmbit que correspon a cada província o illa.
 - Comitè Executiu Provincial o Insular: és l'òrgan de govern i administració de l'organització entre Congressos Provincials o Insulars, i es reuneix una vegada cada tres mesos, mínimament. Té la mateixa funció que els Comitès Executius Nacional i Regional, amb la diferència que, aquest, s'encarrega de l'activitat política referent a l'àmbit provincial o insular.

- Local: aquest àmbit fa referència als municipis que conformen les comarques de cada província, per exemple, el municipi de Mataró. A cada un d'aquests es conforma una Junta Local, la qual està formada pel conjunt de la militància afiliada a aquell municipi, que s'ocupa de l'activitat política portada a terme en aquest. La Junta Local compta amb un portaveu, i, normalment, celebra Congressos Locals si són necessaris, els quals són el màxim òrgan de direcció local de l'organització.

En ocasions, si és necessari, també existeixen unitats d'acció comarcals, com ara la del Maresme, o organitzacions de districtes i barris, en el cas, majoritàriament, de capitals autonòmiques.

Segueixen un model democràtic, on els òrgans i càrrecs dels àmbits territorials superiors prevalen jeràrquicament sobre els dels àmbits territorials inferiors.

Dins la classificació esmentada, els òrgans de govern de les organitzacions territorials de Noves Generacions es divideixen en els següents tipus:

- Òrgans col·legiats, dels quals en són un exemple els Congressos, les Juntes Directives i els Comitès Executius.
- Òrgans unipersonals, que són aquells que es componen d'un sol càrrec que ocupa una sola persona, per exemple, el President i el Secretari General.

A banda, existeixen altres òrgans presents en l'organització, els quals són:

- Òrgans consultius, com ara, la Convenció Nacional. Aquesta s'encarrega de l'avaluació de les polítiques que es desenvolupen, i de debatre les resolucions que són proposades pel Comitè Executiu i la Junta Directiva Nacional. Són convocades extraordinàriament per decisió del President Nacional.
- Òrgans especialitzats, per exemple, el Comitè Nacional de Drets i Garanties. Aquest és l'òrgan que s'encarrega de garantir el compliment dels drets dels afiliats, a banda d'aplicar els procediments disciplinaris i el règim sancionador als afiliats en cas necessari.

2.3.1.3. Bases ideològiques i polítiques

Noves Generacions és una organització política juvenil, la qual, principalment, es defineix com la branca jove del Partit Popular, de manera que té a la joventut i als temes que involucren a aquesta com a eix central de la seva acció política. Segons comenta Cristian Escribano, militant de l'organització i President Comarcal del Maresme, durant la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu annex 7.1.2), Noves Generacions no es

diferencia notablement del Partit Popular quant a idees, conceptes o metes, però aporta a aquest la visió de la societat que percep la joventut. Així doncs, afirmen que un dels seus principals objectius és el desenvolupament de l'Article 48 de la Constitució Espanyola, que dictamina *“Els poders públics promouran les condicions per a la participació lliure i eficaç de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural”*.

Es tracta d'una organització de centredreta, reformista liberal i amb una base d'humanisme cristià. Presenta una vocació europeista, i està, principalment, inspirada en els valors de la vida, la llibertat, la democràcia, la igualtat i la tolerància.

Noves Generacions defineix les línies de la seva acció política seguint diferents objectius, els quals es troben establerts en els seus Estatuts aprovats en el 14è Congrés Nacional de l'organització. Aquests són:

- Defensar la identitat d'Espanya com a nació i de les seves Comunitats Autònomes, promoure la defensa de la Bandera i de la Monarquia Parlamentària com a sistema vigent a Espanya d'acord amb la Constitució Espanyola de 1978, inspirada en el principi de solidaritat entre aquestes, com a garantia i reconeixement de la seva unitat i el seu caràcter plural.
- Promoure la participació en la vida pública i política dels joves, tenint com a guia principal el servei a les persones i el rebuig a qualsevol forma de corrupció dins les institucions i els partits polítics. Així mateix, aconseguir els instruments necessaris i indispensables dins una societat oberta, democràtica i representativa, per al progrés i l'augment d'oportunitats i de la qualitat de vida dels joves espanyols. També, establir una democràcia interna real i efectiva dins l'organització i el Partit Popular.
- Contribuir al desenvolupament del patrimoni comunitari entre els joves espanyols, i treballar en la difusió i la defensa de l'acció i la posició internacional del Partit Popular, especialment respecte a les relacions europees, transatlàntiques i iberoamericanes.
- Difondre i defensar el projecte polític representat per Noves Generacions i pel Partit Popular, on el paper dels joves i la seva participació vagi en augment.
- Defensar la llibertat en qualsevol àmbit de la vida de les persones, així com la defensa dels Drets Humans i la democràcia, partint del respecte i la tolerància a totes les ideologies democràtiques.
- Elaborar un programa i un missatge polític en matèria de joventut, orientat cap a la consecució de la justícia social, la qual és un principi fonamental per a la convivència pacífica i pròspera. També, eradicar la pobresa i promoure la plena ocupació i el benestar social, especialment per als joves, amb l'objectiu final que aquesta sigui una part imprescindible de l'ideari polític del Partit Popular. Alhora, volen

proporcionar un programa de formació continuada als afiliats a l'organització, amb l'objectiu de servir de manera més eficient a Espanya i al Partit Popular.

- Fomentar la participació social de Noves Generacions, augmentant la presència d'aquesta en els àmbits associatiu, social i universitari, principalment. Consideren important organitzar accions específiques en els àmbits esmentats i, així, promoure l'acció política de l'organització, mitjançant l'escolta activa, el diàleg i el debat d'idees.
- Promoure i defensar el respecte cap al medi ambient, especialment, creant i elaborant polítiques actives contra el canvi climàtic, així com cap a la protecció i el benestar d'animals domèstics.
- Defensar la cultura, les festes i les tradicions espanyoles, alhora que es fomenta la participació i el coneixement d'aquestes, com a element enriquidor i promotor de la unitat d'Espanya.
- Defensar el dret a la vida des de la seva concepció fins a la mort natural, actuant d'acord amb l'article 15 de la Constitució Espanyola, el qual diu: *"Tots tenen dret a la vida i a la integritat física i moral, sense que, en cap cas, puguin ser sotmesos a tortura ni a penes o tractes inhumans o degradants. Resta abolida la pena de mort, llevat d'allò que puguin disposar les lleis penals militars per a temps de guerra"*.
- Proclamar com a valors de Noves Generacions, en les nostres actuacions en la societat i en els joves, l'esforç, el mèrit, el treball i la igualtat d'oportunitats de partida, com a elements de creixement i progrés per a les persones.
- Defensar la igualtat entre homes i dones a través de l'educació, la participació i la formació de l'organització. Alhora, promoure la igualtat de la dona en la vida pública, especialment, respecte a la seva vida política, i emprendre una lluita per tal d'eradicar la violència de gènere.

2.1.3.4. Noves Generacions a nivell local: Mataró

El municipi de Mataró compta amb una Junta Local, la qual forma part de la unitat d'acció comarcal del Maresme i, alhora, de la província de Barcelona. El portaveu de la Junta Local, qui és, també, President de l'unitat d'acció comarcal del Maresme és Cristian Escribano. Compten amb un total 43 militants, encara que són 30 els actius, comenta Escribano. Al Maresme són al voltant de 300 militants, dels quals 100 són actius.

Tal com explica Escribano a la seva entrevista, Noves Generacions de Mataró col·labora plenament amb el partit mare del municipi, el Partit Popular, ocupant-se de la política juvenil. Centren la majoria dels seus esforços en aconseguir que sigui possible l'emancipació dels

joves sense haver de fer front a un gran nombre d'inconvenients, alhora que combaten l'elevat atur juvenil present a Mataró. Consideren de gran importància que el jovent sigui capaç de llogar un pis o que els sigui possible tenir descendència si ho volen, per exemple, i per tal d'assolir aquests objectius volen impulsar l'emprenedoria de la ciutat per tal que els joves puguin tenir més oportunitats laborals.

En aquests moments es dediquen a atraure el nombre més gran de joves cap al projecte municipal del Partit Popular, i volen tenir la possibilitat de donar veu als joves mataronins. Alhora, també intenten aconseguir nova militància per a l'organització. Aquestes dues accions, comenta Escribano, les fan organitzant carpes, majoritàriament. Per exemple, una de les carpes que ha realitzat Noves Generacions és la del suport per la presó permanent revisable, en la qual van organitzar una recollida de firmes. Amb aquestes, aconsegueixen captar l'atenció de gent jove, a la qual conviden a assistir a les seves reunions i animen a afiliar-se a l'organització. Una altra manera d'atraure joves a la política de l'organització radica en les xarxes socials. Escribano explica que a través d'aquestes, especialment Twitter, estableix contacte amb joves mataronins que mostren cert potencial i interès per entrar a formar part de Noves Generacions, a part, es tracta d'una eina amb la qual es pot conèixer l'opinió de la gent, en especial del jovent.

2.3.2. Joventut Nacionalista de Catalunya

2.3.2.1. Història de l'organització

La Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) és una organització política juvenil, la qual manté certa relació amb el Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCat), fundada l'any 1980 a Platja d'Aro, al Baix Empordà, a partir de les Joventuts de Convergència Democràtica de Catalunya (JCDC), existents des de l'any 1976.

La fundació de l'organització va ser impulsada, majoritàriament, per les Joventuts de Convergència Democràtica de Barcelona i El Maresme, les quals van decidir que no era coherent el fet que les joventuts del partit més votat de Catalunya, Convergència Democràtica, fossin tan sols una secció política dins d'aquest, i no una organització amb la seva pròpia independència. D'aquesta manera, van crear la Joventut Nacionalista de Catalunya, una organització autònoma amb Estatuts i Declaració de Principis pròpies i amb presència en el Comitè Executiu Nacional de CDC.

El Congrés de Constitució de la JNC es va celebrar del 25 al 27 d'abril de 1980, a Platja d'Aro, Baix Empordà, tal com s'ha esmentat anteriorment, un mes després de la victòria de CiU a les eleccions. En aquell moment, l'organització es composava de 300 afiliats, 200 dels quals van assistir al primer Congrés. En aquest, es van debatre tres ponències principals: el Projecte Nacional, els Estatuts, i les Comunicacions. La primera d'aquestes, però, va suposar un problema pels líders de la CDC del moment, Jordi Pujol i Ferrussola i Miquel Roca i Junyent, ja que afirmaven que contenia un missatge independentista que no aprovaven. Quant a la segona i la tercera de les ponències, feien referència a diverses problemàtiques juvenils i de gènere, com ara, el dret a la lliure opció sexual, l'atur, la presència de l'organització a la universitat, l'objecció de consciència i la figura de la dona i els seus drets fonamentals.

En aquest primer Congrés es va escollir a Ramon Camp i Batalla per a ocupar el càrrec de Secretari General de l'organització, de l'any 1980 al 1982.

El II Congrés Nacional de l'organització es va celebrar entre els dies 22 i 24 de gener de l'any 1982, a l'Espluga del Francolí, Conca de Barberà. Dels 910 militants amb què comptava l'organització en aquell moment, fet que la convertien en l'organització política juvenil més gran de Catalunya, hi van assistir 186 delegats.

En aquest, es va crear una nova figura dins el Comitè Executiu Nacional de l'organització: la de President Nacional. Aquest nou càrrec va ser ocupat per, fins ara Secretari General de l'organització, Ramon Camp i Batalla, de manera que la figura de Secretari General va ser traspassada a Joan Oliveras i Bagués.

També, es van establir les pautes de la relació entre la JNC i Convergència, que seria de caire estable i basada en la igualtat i la paritat, per tal de col·laborar en el procés de reconstrucció nacional de Catalunya i el retrobament dels Països Catalans i la Constitució del Partit Nacionalista Català.

Cartell electoral de la JNC, amb Joan Oliveras i Miquel Roca

A Joan Oliveras, qui abandonà el càrrec juntament amb Ramon Camp, el va substituir Enric Ticó, mentre que la presidència l'ocupà Raimon Gusi, escollits durant el III Congrés Nacional, celebrat a Coma-Ruga, Baix Penedès, l'any 1984.

El IV Congrés va ser celebrat l'any 1986, a les Drassanes de Barcelona, i, en aquest, Enric Ticó va obtenir el càrrec de President de l'organització, deixant lliure la secretaria general, que va ser ocupada per Lluís Recoder. Cal destacar un dels temes debatuts durant l'acte, el qual és la possibilitat de creació d'una selecció nacional catalana d'esport, per tal que hi hagués certa presència nacional als Jocs Olímpics de Barcelona de l'any 1992.

Durant el V Congrés, el qual va tenir lloc a Lloret de Mar, la Selva, l'any 1988, es va discutir el tema de l'aprovació del dret a l'autodeterminació de Catalunya, fet que va venir acompanyat de la proposta per part del nou Secretari General, Jordi Martí, de reformar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la qual va ser escoltada però rebutjada per Jordi Pujol, aleshores President de la Generalitat de Catalunya. Alhora, la figura de President General de la JNC va ser atorgada a Lluís Recoder.

El 1989, Jordi Martí es veié obligat a renunciar a la Secretaria General, que va ser ocupada per Carles Campuzano, actual diputat del Congrés dels Diputats.

Posteriorment, el càrrec de la Presidència va ser atorgat a Feliu Guillaumes, de 1991 a 1994, i el de Secretari General el va ocupar Carles Campuzano durant aquest mateix període. El 1994, Campuzano va ocupar el càrrec de President i Josep Rull, qui actualment és diputat del Partit Demòcrata (PDeCAT), va esdevenir Secretari General, fins a l'any 1996. De 1996 a 1998, l'organització no va comptar amb cap figura de President/a, i Josep Rull en va ser el Secretari General. Durant aquests anys, l'organització treballà en l'impuls del nacionalisme català i el desenvolupament de la llengua catalana com a punt de partida per passar de la Catalunya autònoma a la Catalunya sobirana.

L'any 1998, Jordi Xuclà va ser nomenat Secretari General, mentre que l'organització seguia sense el càrrec de la Presidència. En aquesta època, la JNC es proposà realitzar una consulta popular per conèixer l'opinió dels catalans sobre el futur de Catalunya, i se centrà en la reivindicació de l'eliminació del Servei Militar Obligatori.

L'any 2000, quan l'organització celebrava els 20 anys de la seva existència, es van unir a la JNC els joves del Partit Independentista i les joventuts d'Unió Catalanista, fet que comportà un augment de la seva militància, durant aquesta etapa presidida per Jordi Xuclà i en la que Albert Batalla era Secretari General, es portà a terme un dels projectes polítics més importants en la història de l'organització: l'elaboració d'un nou Estatut de Catalunya, el qual es va acabar de redactar l'any 2003, i que va influenciar notòriament el nou Estatut que Convergència i Unió estava elaborant aleshores.

El 2002 van iniciar una campanya pel reconeixement de Catalunya com a nació, arran de la cimera europea. Alhora, Albert Batalla conservà el seu paper com a Secretari General i Esther Roca i Isart va ser escollida Presidenta de l'organització, convertint-se en la primera dona de la història de la JNC en aconseguir aquest càrrec.

Posteriorment, l'any 2004, Albert Batalla va ser escollit President de l'organització, mentre que Jordi Cuminal va ocupar la Secretaria General. De l'any 2006 a 2008, Marc Pifarré va ser President i Jordi Cuminal va mantenir el càrrec de Secretari General. A Marc Pifarré el va succeir Gerard Figueras de 2008 a 2012, i a aquest Marta Pascal, actual coordinadora general del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT), qui va ocupar el càrrec fins l'any 2015. Durant aquest període de vuit anys l'organització no va comptar amb la Secretaria General. Finalment, de l'any 2015 fins l'actualitat, Sergi Miquel ocupa el càrrec de Secretari General, mentre que l'organització no té presidència.

Pel que fa a la simbologia de la Joventut Nacionalista de Catalunya, nom que l'organització abrevia amb les sigles JNC, el seu logotip consta d'aquestes sigles en lletra minúscula i en color blau fosc, amb el nom complet de l'organització a sota, i la imatge d'una bandera independentista catalana, una estelada, al damunt.

Compten, també, amb un òrgan de premsa anomenat "Estel Blanc".

La Joventut Nacionalista de Catalunya és considerada una important organització política juvenil al territori català, tenint en compte el seu elevat nombre de militants, que actualment resideix en els 4.028, i la seva influència en l'evolució del discurs sobiranista de l'antiga Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), partit predecessor de l'actual Partit Demòcrata (PDeCat). Per afegiment, compten amb presència al Congrés de Diputats espanyol, donat que l'actual Secretari General de l'organització, Sergi Miquel, n'és diputat, a banda d'un diputat al Parlament de Catalunya.

2.3.2.2. Estructura interna

La Joventut Nacionalista de Catalunya organitza els seus òrgans de funcionament en dos grups:

- Òrgans d'enquadrament: es tracta dels col·lectius locals, les agrupacions comarcals i de districte i les estructures supracomarcals o unitats territorials.
- Col·lectiu local: està format pel conjunt de la militància d'una localitat o municipi, i s'encarrega dels afers corresponents al respectiu municipi i a la seva política. Alhora, aquest està format per:
 - Assemblea Local, que és el màxim òrgan de decisió i govern en aquest àmbit, que s'encarrega de decidir per consens els assumptes pertinents. També escull el cap de col·lectiu i el Comitè Executiu Local.
 - Cap de col·lectiu o cap local, escollit per l'assemblea local i que té la funció de representar el col·lectiu local a les agrupacions comarcals de l'organització, presidir les reunions d'aquest i dinamitzar l'activitat de l'organització en el municipi, principalment.
 - Comitè Executiu Local (CEL), escollit per assemblea, que s'encarrega principalment d'executar, és a dir, portar a terme, els acords de l'Assemblea Local.
- Agrupació comarcal i de districte: la conforma la totalitat de la militància de cada comarca, i és el màxim òrgan de representació comarcal i de districte de la JNC. Es divideix en tres òrgans:
 - Assemblea Comarcal, el màxim òrgan de decisió i govern en l'àmbit comarcal, el qual pren decisions sobre assumptes referents a aquest territori, i escull el cap comarcal, els consellers nacionals i els membres del Comitè Executiu Comarcal.
 - Cap comarcal, escollit per l'assemblea comarcal, que s'encarrega de representar l'assemblea comarcal als òrgans interns i externs de la JNC i presidir les reunions d'aquesta, alhora que té la funció de dinamitzar l'activitat de l'organització a la comarca.
 - Comitè Executiu Comarcal (CEC), el qual és escollit per assemblea, i rep les mateixes funcions que el Comitè Executiu Local però a nivell de la comarca, a banda que s'encarrega de vetllar pel funcionament dels col·lectius locals del territori.
- Unitats territorials: estan formades per la unió de diverses agrupacions comarcals i de districte, i és l'òrgan a partir del qual aquestes es coordinen. Es tracta, doncs, d'un òrgan amb una funció purament de coordinació entre comarques i districtes. Estan formades, alhora, per:
 - Assemblea Territorial, integrada per la totalitat de la militància de les agrupacions comarcals i de districte de la unitat territorial corresponent, que s'encarrega d'escollir el President/a de l'Assemblea Territorial.

- Coordinador territorial, escollit per l'assemblea territorial, és qui rep la funció de representar les agrupacions que integren la unitat territorial davant el Consell Executiu Nacional de l'organització, alhora que s'encarrega de convocar i presidir les reunions del Consell Territorial.
 - Consell Territorial, format per vocals membres de les agrupacions comarcals i de districte membres de la Unitat Territorial, i s'encarrega, principalment, de respondre i informar davant de l'Assemblea Territorial i fer d'interlocutor entre del Comitè Executiu Nacional i les agrupacions comarcals.
- Òrgans nacionals: es tracta dels òrgans que representen la totalitat del territori sobre el qual actua la Joventut Nacionalista de Catalunya. Es conforma, alhora, de quatre òrgans principals:
 - Congrés Nacional: és la màxima representació de voluntat de la JNC, i agrupa tota la militància de l'organització. Tenen lloc ordinàriament cada dos anys, i durant la celebració d'aquest es fixen les directrius ideològiques, polítiques, organitzatives i de gestió de l'organització pels dos anys vinents. Alhora, com a tret significatiu, s'escullen els càrrecs de Secretaria General i Presidència del Consell Nacional, i els membres del Comitè Executiu Nacional.
 - Consell Nacional: és el màxim òrgan de direcció de l'organització, i s'encarrega, principalment, de vetllar pel compliment i el desenvolupament de les directrius acordades durant el Congrés Nacional, alhora que té la funció d'aprovar els programes electorals presentats per l'organització.
 - Càrrecs Unipersonals: es tracta de càrrecs que ostenta una sola persona, com ara la Secretaria General, màxim representant polític, legal i executiu de la JNC, la Presidència del Consell Nacional, que s'encarrega de fer complir els acords recollits en els Estatuts de l'organització, i la Presidència del Comitè d'Arbitratge, Mediació i Disciplina.
 - Comitè Executiu Nacional (CEN): és el màxim òrgan de discussió i execució política de la JNC i té la funció de prendre decisions referents a qüestions polítiques i d'organització d'acord amb les directrius acordades pel Congrés i el Consell Nacional.

A banda dels òrgans principals que estructuren l'organització, esmentats anteriorment, existeix un altre òrgan de gran importància, anomenat Comitè d'Arbitratge, Mediació i Disciplina. Aquest és un òrgan col·legiat que, principalment, estudia i resol els conflictes de caire estatutari i interpreta els Estatuts i reglaments de l'organització.

2.3.2.3. Bases ideològiques i polítiques

Com a organització política juvenil, la Joventut Nacionalista de Catalunya centra la seva activitat política en els afers relacionats amb el jovent; alhora, l'organització és considerada el sector juvenil del Partit Demòcrata de Catalunya (PDeCAT).

Es tracta d'una organització de centredreta, d'acord amb la posició política del seu partit mare, i, tal com el seu nom indica, la seva ideologia se sustenta a partir del nacionalisme català, l'independentisme de Catalunya, el liberalisme social i l'uropeisme. Dins d'aquestes bases principals es troben els següents pilars que regulen les línies d'actuació política de l'organització:

- Llibertat: defensen la configuració d'un model d'estat emprenedor on cada ciutadà tingui la seva pròpia llibertat i pugui emprendre el projecte vital que vulgui.
- Progrés: estan a favor d'una societat avançada amb un model econòmic basat en la innovació i els sectors amb més valor afegit, i vinculat a un progrés individual i col·lectiu de la ciutadania.
- Europeisme: defensen la construcció d'una República Catalana en el marc d'un nou projecte europeu més integrador amb valors com la pau, la democràcia, el progrés econòmic, la cooperació i la solidaritat.
- Feminisme: basat en la defensa de la igualtat de gènere en tots els sectors de la societat i àmbits de la vida de la població.
- Ecologia: aposten per les energies renovables i un model de reciclatge que pugui desenvolupar i aplicar el sistema de dipòsit, devolució i retorn.
- Aconfessionalitat: la defensa d'un model d'estat aconfessional, és a dir, no pertanyent a cap confessió religiosa, a més de la lluita contra qualsevol pràctica religiosa o d'altra naturalesa que denigri la condició humana i atempti contra els drets humans.
- Educació: entenen la formació com un dels eixos bàsics de la societat. Alhora, estan a favor d'una educació impartida des de l'entorn escolar i familiar, i altres espais educatius com ara caus, espais, activitats escolars i extraescolars.
- Igualtat: treballen per construir una Catalunya justa on totes les persones puguin desenvolupar-se plenament i en igualtat d'oportunitats.
- Cultura: conforma un eix de gran importància en els individus de la societat, de manera que cal potenciar el talent i l'emprenedoria cultural de totes les arts.
- Habitatge: creuen que cal fomentar un model d'habitatge sostenible, tenint en compte les infraestructures del país, i establir una interconnexió entre els diferents territoris mitjançant el transport públic.

- Internacionalitat: defensen la garantia de drets humans fonamentals, tals com el dret a la lliure determinació, per tal de situar Catalunya com a referent internacional en la defensa dels drets humans.
- Salut i pensions: cal fomentar una promoció, prevenció i educació per a la salut. Alhora, creuen que s'ha de fer front a l'envelliment demogràfic que Catalunya experimenta produint una millora en l'atenció a la vellesa i en el sistema de pensions.

2.3.2.4. La JNC a nivell local: Mataró

La Joventut Nacionalista de Catalunya compta amb un col·lectiu local a Mataró, el qual forma part de l'agrupació comarcal del Maresme i, alhora, de la unitat territorial denominada Regió 1. El col·lectiu de Mataró està format per entre 25 i 30 persones, la meitat de les quals són actives, segons explica Víctor López, militant del col·lectiu a Mataró, a la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu annex 7.1.3), mentre que al Maresme compten amb una norantena de militants.

López explica que des del col·lectiu mataroní han intentat tirar endavant, últimament, debats que fan referència a temes relacionats amb la millora de la connexió de trens entre Mataró i Barcelona, la manca de seguretat al polígon de la ciutat durant l'horari nocturn d'oci, i la insuficiència horària i de capacitat de les biblioteques de Mataró. Comenta, també, que amb el Consell Municipal de Joventut han aconseguit aprovar diversos projectes, per exemple, col·locar més lavabos portàtils durant la festa de Les Santes, per evitar males olors i deixadesa.

Tot i això, comenta que a causa de la situació que viu Catalunya en l'actualitat amb fets com els del primer d'octubre, el pla nacional ha ocupat el pla local, i han centrat molts dels seus esforços en la reivindicació del govern català, l'alliberament dels Presos Polítics i la defensa de les institucions catalanes.

Tal com explica, ara s'ocuparan de preparar la campanya per les eleccions municipals de 2019, ajudant a la coalició del seu partit mare, anomenada Junts per Mataró, en tots els temes de l'àmbit de joventut.

A banda de l'activitat política que realitzen durant l'any, però, també porten a terme un procés de captació de militància, la qual es fa mitjançant tres vies que López explica: primerament, conviden a persones del seu entorn que creuen que poden tenir cert interès pels temes que tracten a venir a alguna de les seves assemblees o actes; en segon lloc, existeix un grup de gent amb certes inquietuds polítiques que es posa en contacte amb

l'organització; i per últim, via xarxes socials, on l'organització es dona a conèixer i capta l'atenció de persones a qui els interessa la seva activitat política.

2.3.3. Joventut Socialista de Catalunya

2.3.3.1. Història de l'organització

La Joventut Socialista de Catalunya (JSC) és una organització política juvenil, estretament relacionada amb Partit Socialista de Catalunya (PSC), sorgida l'any 1978 a partir de tres organitzacions de socialisme democràtic ja existents a Catalunya, les quals són: el Moviment de Joves Socialistes de Catalunya (MJSC), el Moviment de les Joventuts Socialistes de Catalunya (MJSC, també) i les Joventuts Socialistes de Catalunya (Federació Catalana de les JSE). Aquestes organitzacions estaven vinculades, respectivament, al Partit Socialista de Catalunya-Congrés (PSC-C), al Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament (PSC-R) i a la Federació Catalana del PSOE (FSC-PSOE).

El Congrés d'Unitat que suposà l'agrupació d'aquestes tres organitzacions va tenir lloc els dies 7 i 8 d'octubre de 1978. El dia 7, les organitzacions esmentades van celebrar els seus respectius congressos de dissolució, als locals de la Unió General de Treballadors (UGT), i el dia 8 es va celebrar el congrés que donà lloc a la Joventut Socialista de Catalunya, als locals de l'Orfeó de Sants. A aquest congrés hi van assistir 100 delegats del Moviment de Joves Socialistes de Catalunya, 100 delegats de la Federació Catalana de les JSE i 50 delegats del Moviment de les Joventuts Socialistes de Catalunya. Hi van assistir representants nacionals del recentment fundat Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), de la Unió General de Treballadors, de les Joventuts Socialistes d'Espanya, del País Valencià, de les Illes, d'Euskadi i de Galícia, així com representants internacionals i intercontinentals del Moviment de Joves Socialistes de França (MJS), de la Federació de Joves Socialistes d'Itàlia (FGSI), de la Joventut Socialista de Xile (JS), de les Joventuts Socialistes d'Uruguai, del Front Sandinista d'Alliberament Nacional (FSLN), de la Lliga de Joventuts Socialistes Iugoslaves i de la Unió Internacional de Joventuts Socialistes (IUSY).

La Joventut Socialista de Catalunya és membre fundador del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (1980) i del Consell de la Joventut de Barcelona (1980), i va participar activament durant la transició dels organismes que el van precedir, la Taula de Joves (1976-1980) i la Taula de Joves de Barcelona (1978-1979).

El Primer Secretari de l'organització, el qual va ser escollit al Congrés d'Unitat, va ser Jordi Casanova i Roca. Anys més tard, la Joventut Socialista de Catalunya va ser liderada durant la dècada de 1981 a 1991 pel que ha estat, fins al moment, el seu dirigent més destacat, Xavier Soto i Cortés. Durant els seus successius mandats com a Primer Secretari de la JSC, va impulsar notablement l'organització, la qual va exercir una influència destacable en el disseny de les polítiques de joventut locals. Així mateix, va contribuir a la creació de l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC), un sindicat estudiantil on hi convisqueren socialistes, independentistes i comunistes fins a l'escissió d'aquests últims. També, va actuar com a representant de la JSC al Parlament de Catalunya. Soto va ser escollit diputat del PSC al Congrés dels Diputats amb només 22 anys, tot i que va acabar renunciant a l'escó per presentar-se a les eleccions autonòmiques de 1984 a la candidatura del PSC.

Xavier Soto i Cortés

Cal destacar, durant el transcurs de la Joventut Socialista de Catalunya, la seva posició partidària del NO en el referèndum sobre la sortida de l'OTAN celebrat l'any 1986, la qual va resultar en una campanya activa per convèncer la ciutadania d'aquesta opció. Aquest fet va ocasionar un conflicte important amb el Partit Socialista de Catalunya, pel fet que aquest es veia obligat a fer campanya pel Sí en haver estat derrotades les seves tesis en l'anterior Congrés Federal del PSOE. Amb això, ambdós es van trobar en costats oposats del debat.

A Xavier Soto el va succeir Joan Ignasi Elena en la Primera Secretaria de la Joventut Socialista de Catalunya, i a aquest Iñaki Guerrero, representant de l'organització al Parlament de Catalunya, Maria Freiría, Juan Manuel Jaime, qui va representar la JSC durant el període entre 1999 i 2006 al Parlament, i Víctor Francos. Posteriorment, el 12è Congrés Nacional de la JSC va tenir lloc els dies 1 i 2 d'abril de 2006 a Barcelona, durant el transcurs de Raül Moreno ocupant la Primera Secretaria i Rubén Cabañas com a Viceprimer Secretari.

El 13è Congrés Nacional es va celebrar el 27, 28 i 29 de març del 2009 a Viladecans sota el lema "Tots junts guanyarem el combat", en el qual Javi López, qui fins aleshores havia estat Primer Secretari de la Federació de Barcelona de la JSC, va ser escollit com a Primer Secretari de la JSC, amb una àmplia majoria entre els delegats i delegades socialistes.

Alhora, la badalonina Aroa Arauzo va ser escollida com a Secretària d'Organització, convertint-se en la primera dona a ocupar aquest càrrec en la història de la Joventut Socialista de Catalunya. El mandat d'aquests es va caracteritzar per l'estabilització de l'organització, la consolidació de la seva estructura i l'augment de penetració territorial. Aquests fets van provocar, llavors, la duplicació del nombre de militància de l'organització.

Aroa Arauzo

El 23, 24 i 25 de març de l'any 2012 es va celebrar, a Mataró, el 14è Congrés Nacional de l'organització, sota el lema “#energiesrenovades”. En aquest, Javi López va ser reescollit Primer Secretari, amb un 93,2% dels vots, Arantxa Calvera com a Viceprimera Secretària i Elena Díaz com a Secretaria d'Organització. En el Congrés es va produir una profunda renovació del programa de la JSC basada en els següents eixos: New Green Deal, transició federal, tercera revolució industrial i pacte intergeneracional. El 15è Congrés Nacional va tenir lloc a Barcelona durant el 28 i 29 de març de l'any 2015, on Pol Gibert va ser escollit per a la Primera Secretaria de l'organització, i va actuar com a representant de la JSC al Parlament de Catalunya. L'any 2018 ha tingut lloc el 16è i més actual Congrés Nacional de la Joventut Socialista, sota el lema “Batega amb la JSC”, celebrat a Sabadell durant el 16, 17 i 18 de maig. En aquest, Arnau Ramírez va ser escollit Primer Secretari de l'organització.

Entre el 26 i 28 de l'any 2010, es celebra, a Estocolm, el Congrés de la Unió Internacional de Joventuts Socialistes (IUSY), en el que la Joventut Socialista de Catalunya és reconeguda com a organització membre de ple dret de la IUSY. De la mateixa manera, en el Congrés celebrat per les Joventuts Socialistes d'Europa (ECOSY), a Bucarest, entre l'1 i el 3 d'abril de 2011, va ser, també, reconeguda com a organització membre de ple dret.

A escala de simbologia, principalment, la Joventut Socialista de Catalunya compta amb les sigles JSC. El seu logotip és un puny blanc al costat les quatre barres, també blanques, al costat del nom de l'organització en color vermell i negre, tot i que també és utilitzat un

quadrat roig amb les lletres JSC en color blanc, logotip que també dóna lloc a la seva bandera, roja amb aquest al damunt.

El seu himne s'anomena La Internacional, cant revolucionari del socialisme internacionalista, compost per l'obrer francès Eugène Pottier i musicat per l'obrer belga Pierre Degeyter.

Compten, també, amb un òrgan de premsa, la publicació anomenada "Roig", editada trimestralment en format digital.

La Joventut Socialista de Catalunya és considerada una de les principals organitzacions polítiques juvenils, tant pel seu nombre d'afiliats, els quals són 1.132, segons dades de l'any 2018, com per la seva capacitat d'incidència social, construcció programàtica en polítiques de joventut o presència al món municipal, donat que compten amb gairebé un centenar de regidors i diversos alcaldes en ajuntaments catalans. És més, tal com s'ha especificat, han tingut representació en el Parlament de Catalunya en diversos períodes, per part de Xavier Soto, Iñaki Guerrero, Juan Manuel Jaime i Pol Gibert.

2.3.3.2. Estructura interna

La Joventut Socialista de Catalunya segueix una estructura basada en tres conjunts d'òrgans, els quals són els següents:

- Òrgans a nivell nacional: aquest grup es conforma de tres òrgans que actuen a nivell nacional, englobant la totalitat de Catalunya. Aquests són:
 - Congrés Nacional: es tracta del màxim òrgan de direcció política de l'organització, convocat cada dos o tres anys. En aquest, es prenen decisions i s'estableixen acords relacionats amb el funcionament o la política de la JSC, és a dir, s'estableixen les bases ideològiques i polítiques dels propers dos o tres anys. També es porta a terme l'elecció dels membres de la Comissió Executiva Nacional.
 - Consell Nacional: és el màxim òrgan de direcció política entre congressos, i es convoca, mínimament, una vegada cada tres mesos.

- Comissió Executiva Nacional (CEN): és un col·lectiu format per quinze persones membres de l'organització, les quals ocupen els càrrecs de la Primera i Viceprimera Secretaria de l'organització, representació de l'àrea d'organització i finances i d'acció política, secretaries de cohesió territorial, formació, idees i programes, política municipal, coordinació del món local, acció electoral, comunicació, acció a la xarxa, política internacional, política sociolaboral, feminisme, LGTBI+, associacionisme, i un membre nat. Es reuneix, aproximadament, cada 15 dies, i té la funció d'executar els acords del Congrés i el Consell Nacional.
- Òrgans a nivell de federació: aquest grup es conforma, també, de tres òrgans, els quals actuen a nivell territorial, i són:
 - Congrés de Federació: es tracta del màxim òrgan de la federació, el qual es reuneix 60 dies després de la celebració del Congrés Nacional.
 - Consell de Federació: és el màxim de direcció política de la federació entre congressos. Aquest, es reuneix cada tres mesos, aproximadament.
 - Comissió Executiva de Federació (CEF): es reuneix, aproximadament, cada 15 dies, i la seva funció consisteix en executar els acords del Congrés de Federació.

Cal apuntar que, la Joventut Socialista de Catalunya, compta amb un total de 15 territoris, els quals són: Alt Penedès-Garraf, Anoia, Baix Llobregat, Barcelona, Barcelonès Nord, Comarques Centrals, Comarques Gironines, Comarques de Lleida, Comarques Tarragonines, L'Hospitalet, Maresme, Osona, Terres de l'Ebre, Vallès Oriental i Vallès Occidental. Cada un d'aquests està, alhora, format per diverses seccions locals, les quals exerceixen certa activitat política i social dins la seva localitat.

- Òrgans a nivell local: són dos òrgans que actuen a nivell de cada seu local que es troba en els diferents municipis que conformen els diferents territoris. Aquests, són:
 - Assemblea d'Agrupació: és el màxim òrgan de decisió a nivell local, i es reuneix, mínimament, una vegada cada dos mesos. Està formada pel conjunt de tota la militància que conforma cada secció local.
 - Comissió Executiva d'Agrupació (CEA): és el col·lectiu format per persones triades a les Assemblees d'Agrupació. Es reuneix segons sigui convenient, i té la funció d'aplicar la línia política definida pels òrgans de nivell superior.

2.3.3.3. Bases ideològiques i polítiques

Tal com comenta Sergi López en la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu annex 7.1.4), la Joventut Socialista de Catalunya és una organització política juvenil, amb el qual, se centra principalment en la política del jovent i en els afers que afecten i involucren a la part jove de la societat.

Es tracta d'una organització d'esquerreres, per tant, estan a favor d'una societat de progrés, comenta López. A banda, la JSC s'autodefineix com una organització republicana i no independentista fent referència al seu posicionament envers la relació entre Catalunya i Espanya.

L'organització compta amb una sèrie de pilars bàsics que conformen la seva base ideològica i política, els quals es troben a la Carta de Valors aprovada al 13è Congrés Nacional, celebrat l'any 2009. Aquests, a partir dels quals es defineixen les línies d'actuació de l'organització, són:

- Socialisme: el seu principal objectiu és aconseguir una societat més justa, equilibrada i sostenible, on homes i dones cooperin entre si d'acord amb els principis de llibertat, igualtat i solidaritat. Consideren que els ideals i els principis socialistes són els adients per guiar la societat cap a un model econòmic en què prevalguin la justícia social i la llibertat. Es mostren a favor d'una lluita contra una societat regida per criteris de mercat, i troben convenient establir regles encaminades a aconseguir un major estat de benestar, la restitució del progrés econòmic, assegurar la sostenibilitat i el respecte a la democràcia.
- Marxisme: és important realitzar una anàlisi de la realitat, i per portar-lo a terme necessiten eines per entendre-la, defensar-la i canviar-la. Aquestes eines són el materialisme històric, la lluita de classes i la socialdemocràcia, entre altres aportacions del pensament socialista.
- Republicanisme: creuen en la república com a model d'Estat, exempta d'una monarquia que tuteli la democràcia, així doncs, aposten per una societat sense discriminació per raó de naixement. En conseqüència, els ciutadans i ciutadanes han d'escollir i poder ser escollits en igualtat d'oportunitats per a governar legítimament a través de la sobirania popular les seves institucions. Consideren que l'esperit de la Segona República de 1931 recull aquestes demandes, i, per tant, ha de guiar el seu republicanisme.
- Ecologisme: el desenvolupament econòmic de la societat ha de ser sostenible i respectuós amb el medi ambient. És important no adoptar aquest compromís com a exclusiu de la generació actual, sinó que consideren, també, important prendre aquest compromís de cara al benestar de les generacions futures.

- Igualitarisme: consideren intolerable el fet que, en una societat lliure i democràtica, hi hagi discriminacions a nivell de sexe, país d'origen o orientació sexual. No és suficient garantir aquesta igualtat a nivell legal, sinó que s'ha de portar a terme una lluita per tal que aquesta igualtat sigui real i present en la societat, evitant que aquesta toli les desigualtats existents.
- Pacifisme: la JSC creu i defensa un model social en un context de pau, on cap persona pugui exercir cap mena d'imposició, ni la forma de la violència, com a eina per aconseguir els seus objectius o ideals.
- Feminisme: lluiten per la igualtat efectiva entre dones i homes, i, en conseqüència, per tal que aquesta sigui una realitat present en la societat, tant en els àmbits socials, laborals i personals.
- Laïcisme: cal garantir la separació entre qualsevol confessió religiosa i l'Estat. Totes les religions s'han de tractar amb respecte, però s'han de mantenir en l'àmbit privat, és a dir, no han de gaudir de cap tipus de privilegi.
- Municipalisme: tal com expressa el principi de subsidiarietat, que diu que qualsevol assumpte ha de ser resolt per l'autoritat més propera a l'objecte del problema, els municipis són l'administració més propera al ciutadà, i, per tant, és aquesta administració la que ha de donar una resposta més directa als problemes de la ciutadania. Cal garantir, doncs, els recursos necessaris perquè puguin atendre les demandes dels veïns i veïnes donant uns serveis públics de qualitat.
- Catalanisme: es refereixen a Catalunya com al seu marc polític de referència i acció, amb el qual, són eixos fonamentals de la lluita de l'organització la defensa de la identitat, la cultura i la llengua catalanes, juntament amb l'assoliment d'un model polític que permeti l'adopció d'un autogovern suficient.
- Federalisme: consideren que l'organització territorial de l'Estat espanyol ha de seguir un model de federalisme, essent aquest el millor instrument per l'expressió de les diferents identitats culturals i nacionals del país en un projecte comú.
- Democràcia: es tracta del millor sistema per aconseguir el ple desenvolupament de les capacitats individuals i garantir la progressiva igualtat i oportunitats entre la ciutadania. Consideren la divisió de poders, el sufragi universal, el pluralisme polític, la llibertat d'expressió de premsa i el respecte als drets humans, elements indispensables per tal d'aconseguir una societat justa, i que, per tant, cal defensar i difondre.
- Europeisme: creuen en una Europa cohesionada social, econòmica i políticament. Europa ha de caminar cap a un marc constitucional que garanteixi la justícia social i els drets civils per tota la ciutadania, mitjançant institucions polítiques fortes.

- Internacionalisme: cal enfortir les institucions internacionals per tal de poder decidir el futur del col·lectiu de joves en el procés de globalització. La recent globalització econòmica i social, tot i haver donat lloc a una sèrie de nous riscos i amenaces, ha generat oportunitats que han de permetre decidir sobre el futur del jovent, així doncs, cal certa organització i coordinació internacional per a aconseguir que es prenguin decisions justes a nivell global en l'àmbit econòmic, social i polític.
- Animalisme: segons comenta Sergi López, en el 16è Congrés Nacional, celebrat l'any 2018, s'aprova aquest pilar, essent el més recent que forma part de la ideologia de la JSC. D'aquesta manera, consideren que els animals són perfectament equiparables als humans, amb el qual, han de gaudir d'un tracte que garanteixi les seves necessitats i no les posi en perill.

2.3.3.4. La JSC a nivell local: Mataró

El municipi de Mataró compta amb una assemblea local, la qual es troba dins el territori del Maresme. Aquesta assemblea la formen un total d'entre trenta i quaranta militants.

Segons explica Sergi López en la seva entrevista, la secció local de Mataró porta una vida política força activa, és a dir, són nombrosos els projectes i campanyes realitzats durant l'any. Concretament, l'any 2017 van realitzar, durant l'aniversari de la República, una "parrillada" republicana a la Plaça Rocafonda de la ciutat, en la qual podia participar tota la ciutadania. Amb aquesta acció, van reunir un centenar de persones.

Una altra de les activitats destacades de l'organització, la qual s'ha repetit durant els darrers anys, és l'anomenat "Cafè amb l'Alcalde". En aquest, un grup de joves es reuneix amb l'Alcalde de Mataró, David Bote, donat que, actualment, és del Partit Socialista, i parlen de temes rellevants per a la generació jove. Aquesta activitat, però, no només es regeix a l'Alcalde, sinó que també s'amplia a "Cafè amb la Regidora de Joventut", qui, actualment, és Marisa Merchán.

A partir d'aquí, reconeix que aquest any els esforços de la militància han estat destinats, majoritàriament, a la preparació de les eleccions municipals de l'any 2019. Una de les activitats clau és la captació de militància, donat que, tal com comenta López, és de gran importància aconseguir una gran difusió del missatge de la JSC, per així no només augmentar el cercle de l'organització, sinó també aconseguir un major nombre de vots per les pròximes eleccions municipals. L'acció de captar nova militància, segons López, la fan, principalment, organitzant actes a llocs on es mogui gent jove, per exemple, en una universitat. També, es contacta amb persones joves conegudes per la militància del PSC, que podrien tenir cert interès en l'organització. Tot i això, una de les maneres més efectives

de captar militància, tal com explica López, és realitzant accions o campanyes a través de les xarxes socials, les quals són una eina clau per arribar al màxim nombre de persones possible.

2.3.4. Jovent Republicà

2.3.4.1. Història de l'organització

Jovent Republicà és una organització política juvenil, estretament relacionada amb el partit polític d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i amb un àmbit d'actuació comprès entre Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears. Aquesta sorgeix el 26 d'octubre de l'any 1931 amb el nom de JEREC, Joventuts d'Esquerra Republicana - Estat Català, partit polític independentista fundat per Francesc Macià i integrat dins ERC, en una Assemblea constitutiva celebrada a la seu del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria (CADCI), a Barcelona. L'organització es forma a partir de la convergència de diverses organitzacions juvenils republicanes d'àmbit local, i des de la seva constitució, al llarg de 1932, comencen la seva implantació a Barcelona organitzant actes públics de propaganda, i al llarg dels anys 30 impulsen una expansió que porta l'organització cap a la Catalunya interior.

L'any 1931 es proclama la Segona República Espanyola i es restitueix la Generalitat de Catalunya, seguides de l'aprovació en referèndum de l'estatut d'autonomia de Catalunya de 1932, que permet recuperar part de les llibertats arrabassades durant la Guerra de Successió. Durant aquests anys, que suposen una etapa d'avenç en drets socials i llibertats, les JEREC participen en el govern del país i es constitueixen els Escamots d'Estat Català,

una organització paramilitar creada per Estat Català integrada dins les JEREC, es realitzen actes multitudinaris, jornades atlètiques i desfilades.

Els Escamots d'Estat Català

L'any 1936, Estat Català abandona Esquerra Republicana i es reorganitza de manera independent, de manera que es produeix un canvi de les sigles de l'organització, que passa a denominar-se JERC, Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Quan esclata la Guerra Civil, el juliol d'aquell mateix any, bona part de la militància de l'organització passa a formar part de la Columna Macià-Companyys, una milícia paramilitar formada per voluntaris d'ERC i Estat Català, i d'altres destacaments de l'Exèrcit Popular Regular de la República per tal de defensar el republicanisme al front.

Després del final de la Guerra Civil, l'any 1939, a causa del començament de l'etapa franquista, gran part de la militància de l'organització es veu obligada a anar a l'exili, és empresonada o ha mort en els camps de batalla. Tot i això, es manté l'ideal de republicanisme juvenil des de l'exili i la clandestinitat en mans dels dirigents de l'època Víctor Torres i Heribert Barrera, i el 1945 es recompon l'organització. A banda, alguns militants d'Esquerra i de les JERC es van incorporar al Front Nacional de Catalunya, que formava part de la lluita clandestina.

El 1976, un any després de la mort de Francisco Franco, el jovent d'Esquerra, encapçalats per Boi Fuster, Maria Teresa Puigoriol, Jordi Rull i Martí Marcó, figura de referència per l'organització, assassinat per la policia espanyola en un tiroteig l'any 1979, comencen la reconstrucció de l'espai polític juvenil d'Esquerra i adopten el nom refundacional de JERC, per tal de reorganitzar-se dins el territori català i guanyar visibilitat.

Martí Marcó

A partir de 1987, amb la Crida a Esquerra, les JERC reben un gran nombre de militància que quadruplica l'organització d'abans del 1987, amb el qual aconsegueixen recuperar l'espai de l'esquerra independentista. Aquest mateix any se celebra el 10è Congrés de l'organització, sota el lema "La força independentista de futur", i Joan Puigcercós és escollit secretari general de l'organització.

Les JERC es comencen a organitzar internament, marquen les seves bases ideològiques i estableixen una nova imatge amb un nou logotip. Assumeixen als seus estatuts l'àmbit d'actuació de la totalitat dels Països Catalans. A partir dels 90, l'organització continua ampliant la militància en nombre i en territori, i comença a establir relacions internacionals.

Durant el 18è Congrés Nacional d'Esquerra Republicana, celebrat a Vic l'any 1992, les JERC són reconegudes com a organització política juvenil autònoma, i el 1993 se signa un Protocol de Relacions entre les dues organitzacions.

L'any 1994 se celebra a Barcelona el 13è Congrés Nacional de l'organització, on David Minoves és escollit Secretari General. Durant aquesta època es porten a terme moltes accions mediàtiques i multitudinàries que van donar a conèixer l'organització, com ara campanyes en contra del servei militar obligatori, de la repressió i de les detencions i tortures produïdes durant els jocs olímpics de Barcelona de 1992.

L'any 1996 té lloc a Tarragona el 14è Congrés Nacional de l'organització, en el qual Camil Ros rep el càrrec de Secretari General. En aquests temps, però, es produeix un distanciament entre Esquerra Republicana, aleshores dirigida per Pilar Rahola i Àngel Colom, i les JERC, per una sèrie de discrepàncies entre aquestes sobre mètodes d'actuació i pràctica política.

Aquell mateix any, es crea el projecte de l'Acampada Jove, un festival politicomusical que l'organització utilitza per crear consciència política entre la joventut a la qual va destinat.

Logotip de l'Acampada Jove

A partir de 1997, es produeix un canvi generacional dins l'organització, i en el Congrés Nacional d'aquest mateix any, celebrat a Manlleu, s'escull a Uriel Bertran com a Secretari General, qui ocuparà el càrrec durant sis anys. Durant aquells anys, l'organització es focalitza en la millora de les condicions de vida del jovent partint d'una anàlisi independentista i mitjançant una estratègia de mobilització popular. Es canvia l'estructura organitzativa i s'atribueix una nova terminologia per denominar la persona que lidera l'organització, que passa d'anomenar-se Secretari General a Portaveu Nacional.

Es tracta d'una època en la qual s'impulsa i es dinamitza la participació de la militància, per tal de poder combinar la feina institucional amb la lluita al carrer. A banda, l'organització se centra en impulsar el moviment estudiantil des de les universitats i els instituts i en la demanda d'un habitatge digne, alhora que es mostra contrària a les diferents reformes educatives del moment, al pla hidrològic nacional, a les guerres a l'Iraq i l'Afganistan.

L'any 2003, comença a Catalunya una etapa de govern catalanista i d'esquerres, a causa d'un acord entre el Partit dels Socialistes de Catalunya-Ciutadans pel Canvi (PSC-CpC), Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa (ICV-EUiA), gràcies al qual les JERC passen de la mobilització juvenil a tenir responsabilitats dins el govern. Aquell mateix any, durant la celebració del 19è Congrés Nacional, Pere Aragonès, actual vicepresident del Govern de Catalunya, es converteix en Portaveu Nacional de l'organització.

Del 2007 fins al 2011, Gerard Coca esdevé el nou Portaveu Nacional de l'organització, durant un període en el qual les JERC lideren la secretaria de joventut del segon govern de coalició d'esquerres. L'organització impulsa una xarxa d'emancipació juvenil, fa incidència en l'habitatge digne, el dret al treball o l'educació de qualitat. En aquest context, l'any 2008, esclata la crisi financera espanyola, fet que l'organització utilitza per vincular la sortida de la crisi a la sortida de l'estat espanyol.

En el 23è Congrés Nacional, celebrat a Terrassa l'any 2011, Gerard Gómez és escollit Portaveu nacional de l'organització. En aquesta etapa, les JERC impulsen el debat independentista i participen en diverses mobilitzacions que forcen l'inici del procés independentista, i té lloc una creixent confrontació amb el govern de l'Estat espanyol.

L'any 2017, durant el 26è Congrés Nacional que va tenir lloc a Benicarló, Pau Morales (per llegir una l'entrevista de Pau Morales vegeu annex 7.1.6) és escollit Portaveu Nacional de l'organització, qui ocupa el càrrec en l'actualitat després de la seva reelecció durant el 28è Congrés Nacional, celebrat a Vic l'any 2018.

Durant el 2017, va tenir lloc el 27è Congrés Nacional de l'organització durant el qual es va produir l'aprovació d'uns nous estatuts, amb l'objectiu de poder col·laborar amb altres col·lectius socials, associatius, estudiantils i polítics.

Posteriorment, l'abril del 2018 té lloc a Vilafranca del Penedès la Conferència Nacional de l'organització, durant la qual s'aprova un canvi de nom de l'organització, que passa de denominar-se "JERC" a "Jovent Republicà". Alhora, també queda aprovat un canvi de la imatge corporativa d'aquesta, en la qual s'hi representa el nou logotip.

Pel que fa a la simbologia de l'organització, aquesta compta amb un logotip amb un fons

vermell, damunt del qual es mostra escrit el nom de l'organització, "Jovent Republicà", en lletres blanques i amb una representació del símbol independentista de l'estelada integrat entre la lletra "j" i la "e". En ocasions, el logotip varia a un fons blanc amb el nom de l'organització escrit el damunt en lletres vermelles. Els colors oficials de l'organització són el vermell, el blanc i el negre.

A banda, compten amb una publicació pròpia en format digital anomenada "La veu del jovent".

Jovent Republicà és considerada una organització política juvenil de gran importància, tant per la seva trajectòria històrica com pel seu ampli territori d'actuació i la seva constant mobilització juvenil. Actualment, compta amb una totalitat de 1.412 militants, segons dades de l'any 2018, i amb presència en el Parlament de Catalunya amb una diputada, Rut Ribas, i diverses regidories en ajuntaments del territori.

2.3.4.2. Estructura interna

El Jovent Republicà s'estructura en quatre nivells d'organització, els quals són:

- Nivell local: altrament anomenat secció local, són el nucli d'implantació de l'organització, localitzades en els municipis o districtes del territori. Alhora, consten de quatre òrgans:
 - Assemblea Local: formada per la totalitat de la militància de la secció, és el màxim òrgan de decisió de la Secció Local i es convoca una vegada al mes com a mínim.
 - Permanent Local: òrgan de govern i de gestió de la Secció Local format per un/a Portaveu, la Secretaria d'Organització, la Secretaria de Finances, i altres Secretaries que l'Assemblea Local consideri necessàries.
 - Congrés Local: es tracta d'una Assemblea celebrada anualment, durant la qual la totalitat de la militància decideix la nova Permanent Local, i en la qual s'aproven diversos informes referents al curs polític sortint.
 - Casals: són espais de militància menors a una Secció Local amb dependència d'aquestes, creats amb la finalitat de portar a terme dinàmiques polítiques o socials pròpies.
- Nivell regional: es tracta d'una agrupació de diverses Seccions Locals que formen part d'un mateix territori. S'organitza en quatre òrgans diferents:

- **Assemblea Regional:** és el màxim òrgan de decisió entre Congressos i està formada per la totalitat de la militància del corresponent territori. És convocada una vegada cada sis mesos, mínimament.
 - **Permanent Regional:** es tracta de l'òrgan de govern i decisió entre Comitès, i qui gestiona l'Assemblea. Està composta per la persona Portaveu, les Secretaries d'Organització i de Finances, i altres Secretaries que l'Assemblea consideri adients.
 - **Congrés Regional:** és una Assemblea la qual té lloc una vegada a l'any, en què es renoven els càrrecs de la Permanent i es porta a terme l'aprovació de diversos informes relacionats amb l'any sortint.
 - **Comitè Regional:** format per la Permanent Regional i les persones portaveus de les diferents Seccions Locals que formen part del territori, es tracta d'un òrgan de coordinació entre Seccions Locals i de decisió entre Assemblees Regionals.
- **Nivell Federal:** es tracta dels tres territoris que formen part de l'àmbit d'actuació de l'organització. Aquestes tres federacions són: la Federació de Catalunya, la Federació del País Valencià i la Federació de les Illes Balears i Pitiüses. Aquestes federacions s'estructuren mitjançant els següents òrgans:
 - **Assemblea Federal:** és el màxim òrgan de decisió de la Federació. Està formada pel conjunt de la militància de les regions que conformen aquesta, i es convoca dues vegades a l'any.
 - **Permanent Federal:** formada per un/a Portaveu, les Secretaries d'Organització i Finances i d'altres, és l'òrgan de govern, decisió i gestió entre Comitès.
 - **Congrés Federal:** es tracta d'una Assemblea portada a terme un cop cada dos anys, durant la qual s'aproven una sèrie d'informes referents al curs polític anterior, i s'escull als nous membres de la Permanent.
 - **Comitè Federal:** és l'òrgan de decisió entre Assemblees Federals, i que s'encarrega de coordinar les Assemblees Regionals amb la Federació. És convocat una vegada cada tres mesos, i el forma la Permanent Federal juntament amb un representant de cada Assemblea Regional del territori.
 - **Nivell Nacional:** es tracta del conjunt de les tres Federacions les quals conformen el territori d'actuació de l'organització. La seva estructura consta dels següents òrgans:
 - **Congrés Nacional:** és el màxim òrgan de decisió de l'organització, i està format per la totalitat de la militància d'aquesta. Durant aquest s'elabora l'estratègia i línia política dels anys vinents.

- Conferència Nacional: és una celebració d'aspecte ideològic, estratègic o organitzatiu, durant la qual es debat la línia política o organitzativa del Jovent Republicà en referència a diverses temàtiques.
- Consell Nacional: es tracta del màxim òrgan de decisió de l'organització entre Congressos. És un òrgan representatiu, encarregat de debatre certes qüestions en relació amb l'organització.
- Comissions Sectorials: són els òrgans responsables de l'acció política i associativa de cada matèria concreta que es troba dins l'estratègia política de l'organització.
- Comitè Nacional: es tracta del màxim òrgan de decisió entre Consells Nacionals, i s'encarrega de l'administració de l'organització.
- Permanent Nacional: l'òrgan de gestió de l'organització entre Comitès, formada per la persona Portaveu, el President del Consell Nacional, el Portaveu de les Federacions i les diferents Secretaries Nacionals.
- Portaveu Nacional: és el representant legal de l'organització i exerceix la direcció executiva d'aquesta.

2.3.4.3. Bases ideològiques i polítiques

El Jovent Republicà, tal com el seu propi nom indica, és una organització política juvenil, és a dir, la seva activitat política se centra en els afers que fan referència al sector jove de la societat. Es tracta una organització d'esquerra que aposta plenament pel republicanisme, partint del municipalisme com a organització institucional, tal com mencionen en la Declaració de principis de l'organització.

L'organització parteix dels següents principis, els quals guien la seva actuació política:

- Independentisme: afirmen que estan a favor d'aquest moviment perquè la societat democràtica, justa i igualitària que volen aconseguir només és possible a partir de l'exercici del dret a l'autodeterminació i de l'aplicació del mandat resultant. Al·leguen que es tracta d'una eina imprescindible per tal de garantir la sobirania de la ciutadania i de les mateixes institucions. Alhora, també el consideren la via més efectiva per tal de protegir la llengua catalana.
- Socialisme: segons expliquen, aspiren a la transformació progressiva del règim de propietat privada i de desenvolupament econòmic que accentua les desigualtats. Parteixen d'una anàlisi marxista per tal de superar el sistema capitalista i construir una societat amb igualtat d'oportunitats. Estan a favor d'una economia que pugui garantir una educació, una sanitat i un treball universals, públics i de qualitat.

Apostem per la constitució d'uns poders públics que assegurin l'accés universal a recursos bàsics i el dret a una vida digna.

- Feminisme: volen combatre des d'una perspectiva interseccional la desigualtat de gènere provocada per una societat heteropatriarcal, on la dominació masculina s'imposa en tots els àmbits de la societat. Aposten per un sistema alternatiu al capitalisme que acabi amb la divisió sexual, per tal de trencar amb aquesta dominació. Afirmen que cal reivindicar i promoure els drets de les dones, del col·lectiu LGTBQ+, i de la resta de minories discriminades pel fet de ser-ho.
- Ecologisme: reivindiquen la protecció del medi ambient natural per tal d'assegurar la perdurabilitat de la humanitat. Creuen que cal fer front al sistema econòmic mundial basat en l'explotació de recursos naturals, i portar a terme un canvi socioeconòmic que pugui aconseguir la sobirania local de recursos com l'aigua, l'energia i l'alimentació.

A tall de resum, tal com explica Pau Morales en la seva entrevista, la convergència dels quatre principis mencionats conforma la idea de republicanisme. Aposten per un model de societat diversa i intercultural amb una ciutadania lliure, crítica i formada, que pugui participar en la presa de decisions públiques i en la seva emancipació.

2.3.4.4. Jovent Republicà a nivell local: Mataró

A Mataró es troba una secció local de Jovent Republicà, la qual forma part de l'Assemblea Regional del Maresme-Baix Besòs i, alhora, de la Federació de Catalunya. La secció de Mataró compta amb una totalitat de 40 militants, aproximadament, segons explica Jana Pous, militant del Jovent Republicà a Mataró i antiga portaveu del col·lectiu, en la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu 7.1.5).

Tal com comenten Pous i Oriol Batista, militant de la secció de Mataró, durant el 2018 han portat a terme diversos projectes, per exemple, han organitzat la segona edició d'una sèrie de concerts que presenten com a oci alternatiu als quals anomenen "Fes-te Rebel", han participat en la marxa feminista i a la vaga del 8 de març de manera conjunta amb una organització vinculada a Jovent Republicà de Mataró anomenada Mataró Lliure de Sexisme. Comenta que durant el primer d'octubre van tenir una forta presència als diferents col·legis electorals de la ciutat, i han col·laborat amb Stop-Pujades, una plataforma que lluita per reduir les tarifes del transport públic, i amb Teixit de Dones, una organització feminista mataronina, en les concentracions que aquesta organitza el dia 25 de cada mes davant l'Ajuntament de Mataró. Explica que, com a projectes propis, han presentat diversos projectes a l'Ajuntament a través d'Esquerra Republicana, i a banda, han portat a terme una

feina d'activisme amb diverses encartellades i murals, com ara un que han creat per reivindicar la llibertat dels Presos Polítics. Afegeix que també han participat en el CDR (Comitè de Defensa de la República) de la ciutat; comenta que han participat en diverses coses externes a l'organització a causa de la situació política actual.

Pous comenta que a partir d'aquest moment se centraran en la preparació de les eleccions municipals de 2019, i que es troben en un moment de debat i decisió dels eixos que volen tractar més de cara a aquestes, com ara la problemàtica dels macro prostíbuls que es volen crear a la ciutat, la gestió de residus o l'ampliació del centre comercial Mataró Parc. Afegeix que, a banda, estan preparant una campanya sobre drets laborals encarada especialment a la formació professional.

Pel que fa a l'activitat de captació de nova militància, Oriol Batista explica que a l'hora de fer activisme, penjar cartells i pancartes, i pintar murals, es crea una publicitat de manera indirecta que pot cridar l'atenció de persones interessades en l'organització. Jana Pous comenta que també han realitzat accions a les sortides d'instituts i han repartit tríptics informatius, però que, en moltes ocasions, la nova militància acaba sent gent que s'interessa per l'organització i contacten amb ells. Albert Creixell, militant de l'organització, afegeix que també s'ha portat a terme una campanya d'afiliació.

2.3.5. Arran

2.3.5.1. Història de l'organització

Arran és una organització política juvenil de l'Esquerra Independentista catalana, la qual està formada per Alerta Solidària, Arran, la Candidatura d'Unitat Popular (CUP), la Coordinadora Obrera Sindical (COS), Endavant o Organització Socialista d'Alliberament Nacional (OSAN) i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC). Va sorgir el juliol de l'any 2012 a partir de la unió de l'organització Maulets, la Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista (CAJEI) i diversos col·lectius locals, els quals són les assemblees de joves independentistes de Terrassa, Sant Sadurní, el Priorat i Horta, i el col·lectiu de joves de La Pobla, Mallorca. L'organització és membre de la Crida Constituent, eina que va utilitzar la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) per presentar-se a les eleccions del 27 de setembre de 2015, per tal d'agrupar un conjunt d'organitzacions de l'àmbit de l'Esquerra Independentista dins la candidatura, donant lloc a la CUP-CC.

Imatge promocional de la creació d'Arran

El procés d'unificació de les organitzacions esmentades es va iniciar l'any 2008, però va ser el 14 de juliol de l'any 2012 que Arran va ser presentada en societat. Aquest esdeveniment va tenir lloc a Berga, en el marc del festival "Rebrot", el qual celebrava la seva onzena edició. L'acte va ser el final d'un procés de confluència entre Maulets, la CAJEI i els col·lectius concrets, durant el qual centenars de joves van portar a terme un debat de discussió del model polític i organitzatiu de la nova organització política juvenil. La creació d'Arran va suposar, doncs, la culminació de la divisió juvenil de l'Esquerra Independentista, la qual, al llarg dels anys 70, 80 i 90 no comptava amb una única organització de joves que aplegués la totalitat de les existents.

En el moment de la constitució de l'organització, Arran tenia presència a un total de 36 comarques situades a Catalunya, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears, i comptava amb més de 600 militants agrupats en uns 60 nuclis. L'octubre de 2013, Arran comptava amb 72 nuclis conformats per més de 700 militants, i el gener de l'any 2014, l'organització superava els 730 militants, membres de 75 assemblees repartides per 38 comarques.

L'any 2013 i 2014, Arran es va encarregar de l'organització del festival polític i musical anomenat "Rebrot", el qual organitzava, des de l'any 2001, Maulets, a Sant Celoni, al Baix Montseny, situat a la comarca del Vallès Oriental.

Durant 2014 i 2015, amb motiu de discrepàncies polítiques de l'organització sobre la manera d'encarar el procés independentista català, diverses assemblees es dissolen d'aquesta, donant lloc a noves assemblees en els seus respectius municipis, coordinades sota el lema "Jovent en Lluita". Aquestes noves assemblees són: l'Assemblea de Joves Independentistes de Cerdanyola, Joves per la Terra a l'Alt Maresme, L'Espurna a Badalona,

el Jovent Mataroní a Mataró, l'Assemblea de Joves de La Garrotxa, Som Joves a l'Alt Empordà, l'Assemblea de Joves Independentistes de Sants, l'Assemblea de Joves Independentistes del Berguedà i l'Assemblea de Joves del Gironès.

Aquestes assemblees es consideren properes a un dels dos sectors de l'Esquerra Independentista, el que es troba agrupat al voltant de Poble Lliure.

Cal destacar que, posteriorment a l'escissió de les assemblees esmentades, es produeix la creació de les Assemblees de joves per la Unitat Popular (AJUP), la qual es converteix en la coordinadora d'algunes d'aquestes assemblees, anteriorment pertanyents a Arran, com ara el Jovent Mataroní de Mataró, i l'Espurna de Badalona. En el seu últim Congrés Nacional de 2018, però, s'inicia un procés de revisió i transformació d'aquestes assemblees, les quals arriben a un acord que les porta a la creació de l'organització "La Forja", de la que totes en comencen a formar part.

Arran és majoritàriament coneguda dins la societat a causa de la singularitat de les accions de reivindicació política i social que porten a terme. Una de les més destacades va tenir lloc a principis de l'any 2016, en forma d'una campanya que van portar a terme les assemblees de Barcelona per tal d'exigir l'obertura ininterrompuda de les biblioteques públiques de la ciutat, coincidint amb l'època d'exàmens. D'aquesta manera, del 16 al 17 de gener del mateix any, diversos joves van ocupar la Biblioteca del Vapor Vell de Sants i la Biblioteca Josep M. Ainaud de Lasarte de Sagrada Família.

Crema de fotos de Felip VI

Una altra acció que va esdevenir una notícia destacada es va produir després de la Diada de Catalunya de l'any 2016, l'11 de setembre, quan aquesta va acabar amb la crema de fotos de Felip VI d'Espanya per part de l'Esquerra Independentista. Després d'aquesta, cinc militants van ser portats a judici acusats de possibles injúries a la corona i ultratge a Espanya, els quals van ser finalment posats en llibertat amb càrrecs després de negar-se a declarar.

Actualment, segons dades extretes el mes de juny de l'any 2018, Arran compta amb un total de 500 militants, repartits en els seus territoris d'actuació, els quals són Catalunya, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears.

Quant a la simbologia de l'organització, Arran es representa amb el seu logotip, el qual consta, en color vermell, del mateix nom acompanyat del dibuix d'una estelada. Actuen sota el lema "Als Països Catalans, el jovent seguem arran", el qual acostuma a trobar-se escrit al costat del logotip, i que fa referència al nom de l'organització alhora que a la seva ideologia i política transformadora. Aquest, sol estar acompanyat de les tres ideologies que conformen els pilars bàsics de l'organització, o bé del símbol d'aquestes: independència, socialisme i feminisme.

2.3.5.2. Estructura interna

Segons explica el militant de l'organització, David Rodríguez, l'entrevista del qual es pot trobar a l'annex del treball, Arran s'organitza en quatre òrgans bàsics, els quals són:

- Assemblea Local: es tracta d'un conjunt format per la totalitat de la militància d'un municipi o barri d'aquest. La implantació al territori de l'organització se sustenta amb aquestes, fet que implica que cadascuna es pot centrar en les problemàtiques que més afecten la seva ciutat o poble. Per exemple, a Barcelona, s'està abordant la crítica del turisme de masses.

Cal esmentar que, Arran, compta amb un total de 60 assemblees repartides arreu del territori, les quals són: Alacantí, Alt Urgell, Baix Camp, Baix Montseny, Berguedà, Blanes, Caldes de Montbui, Cardedeu, Cerdanya, Cerdanyola del Vallès, Clot - Camp de l'Arpa, Conca de Barberà, les Corts, Fort Pienc, Gavà, Gràcia, Granollers, Horta, Igualada, Lleida, Manlleu, Manresa, Marina Alta, el Masnou, Mataró, Molins, Navàs, Nou Barris, Olesa, Palma, Pla de l'Estany, Plana, Poblenou, Premià, Ribera, Ripollès, Rubí, Sabadell Centre - Sud, Sabadell Creu Alta - Nord, Safor, Sagrada Família, Sallent, Santa Perpètua, Sant Andreu, Sant Boi, Sant Cugat, Sant Sadurn d'Anoia, Sants, Sarrià, Sènia, Sitges, Solsonès, Subirats, Tarragona, Terrassa, València, Valls, Vall d'Albaida, el Vendrell, Vic, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú i Vilassar de Mar.

- **Assemblea Territorial:** aquesta pot ser, o bé representativa, on està formada per dos representants de cada assemblea local, o bé plenàries, on la conformen tota la militància del territori.
- **Mesa Nacional:** es tracta d'un òrgan format per representants de cada assemblea territorial, en el qual aquestes persones discuteixen i debaten sobre les línies de lluita de l'organització, les seves accions i les seves campanyes.
- **Assemblea Nacional:** es conforma del conjunt de la militància de l'organització, i es reuneix un cop cada dos anys.

2.3.5.3. Bases ideològiques i polítiques

Principalment, Arran afirma que és una organització que treballa per construir un futur digne per al jovent, donat que es tracta d'una organització política juvenil. Es tracta d'una organització d'extrema esquerra, autodefinida com a socialista i, alhora, no estan a favor del reformisme.

Per aconseguir el seu objectiu principal, segueixen tres grans eixos que conformen la seva base ideològica i política, i els quals consideren essencials per tal de construir el seu model idíl·lic de societat, lliure d'opressió i explotació. Aquests tres eixos són:

- **Independentisme:** estan a favor de la independència dels Països Catalans. Afirmen que és necessari preservar la identitat d'aquests, i consideren que l'Estat Espanyol i Francès mostren oposició a la seva preservació; en conseqüència, caldria establir la independència envers aquests. Alhora, treballen per aconseguir una emancipació nacional, per tal de construir un país al servei del poble treballador català.
- **Socialisme:** consideren necessària l'abolició del sistema capitalista i les desigualtats de caràcter econòmic que aquest comporta. Per tal d'aconseguir aquesta fita, aposten per la construcció del socialisme, el qual ha de conduir a una societat lliure de classes i opressions per part de certs col·lectius.
- **Feminisme:** cal portar a terme una lluita feminista contra el sistema patriarcal basat en el domini de l'home sobre la dona i dels valors preconcebuts com a masculins per sobre dels altres, i, alhora, contra l'opressió personal i col·lectiva que aquest sistema suposa. De la mateixa manera, també cal abolir la discriminació per opció sexual o model de vida.

Tal com comenta David Rodríguez en la seva entrevista (per llegir l'entrevista completa vegeu annex 7.1.7), aquests eixos se segueixen per igual, és a dir, cada un rep la mateixa importància que la resta, i consideren que no seria possible establir una independència

sense socialisme ni feminisme, i viceversa. Opinen que no seria coherent actuar sense tenir en compte qualsevol d'aquests, o sense donar-li una igual importància.

A banda d'aquests tres pilars, els quals conformen les bases de la lluita que porta a terme l'organització, també formen part de la seva base ideològica i política la lluita ecologista i en defensa del territori, la lluita per un habitatge i treball dignes, la lluita antifeixista, per l'educació pública i popular, l'antiracisme i la solidaritat internacionalista.

2.3.5.4. Arran a nivell local: Mataró

Al municipi de Mataró està situada una Assemblea Local, la qual forma part de l'Assemblea Territorial del Maresme, la qual compta amb una totalitat d'entre trenta-cinc i quaranta militants.

Arran és una organització popularment coneguda per portar a terme una activitat freqüent al carrer, tot i que, tal com comenta David Rodríguez a la seva entrevista, aquest any, l'Assemblea Local de Mataró ha estat parada quant a activisme, a causa de que la majoria de la seva militància s'ha implicat en l'activitat del Comitè de Defensa per la República (CDR), o bé ha hagut de marxar de l'organització.

Tot i això, és cert que l'any passat van tenir l'oportunitat de realitzar molta acció política al carrer, per exemple, van participar en un piquet davant dels Serveis Territorials del Maresme, en defensa de l'educació pública i en contra els pressupostos que desafavoreixen aquesta. També, d'entre altres accions, van formar part d'una campanya, juntament amb altres organitzacions de l'Esquerra Independentista, de rebuig a la implantació d'un institut provisional, a la zona nord de Mataró, en forma de barracons, exigint la construcció d'un institut d'ensenyament secundari públic a la zona, el qual pugui garantir la continuïtat del projecte educatiu.

A banda, també van portar a terme diverses xerrades obertes al públic, una de les quals tractava la temàtica de l'efecte de la LGTBIfòbia al jovent. En una altra, es va parlar sobre la precarietat laboral en el sector del lleure, per exemple, en caus i esplais, i la manera en què aquesta problemàtica afecta laboralment als joves.

Rodríguez apunta, però, que les accions de caire més gran les porta a terme l'Assemblea Territorial del Maresme, dins la qual es troba l'Assemblea Local de Mataró, com ara les Jornades per l'habitatge, que van constar d'una formació oberta en aquesta matèria, seguida d'un dinar popular.

Alhora que es realitzen accions que necessiten una organització prèvia, Arran és una organització que aposta per certes línies d'agitació al carrer, és a dir, fer pintades, murals o penjar pancartes que ocasionin ressò entre la societat.

Aquesta agitació al carrer, tal com explica Rodríguez, és, també, una de les eines que utilitzen per captar nova militància, al mateix temps que també realitzen campanyes que els ajuden en la captació de militants, les quals consten des d'encartellades, fins a difusions massives mitjançant les xarxes socials. Un altre mètode és el de la realització de xerrades tractant problemàtiques de la societat, que s'utilitzen per cridar certs sectors de la població que es vegin afectats, i aconseguint que s'interessin per l'organització.

3. PART PRÀCTICA

La part pràctica d'aquest treball constarà de quatre apartats diferenciats, els quals són:

- Organització i realització d'un acte polític de caire politicosocial en referència a les organitzacions polítiques juvenils.
- Anàlisi de la tipologia d'accions que porten a terme les diferents organitzacions polítiques juvenils treballades.
- Anàlisi de les conseqüències i l'efectivitat de les accions "de carrer".
- Realització i anàlisi d'enquestes fetes a la població en relació a la influència de les organitzacions polítiques juvenils sobre la joventut, i la suposada radicalitat d'aquestes.

3.1. Organització d'un acte de caire polític i social

Un **acte polític i social** és un esdeveniment, generalment públic, en el qual es treballen temes que fan referència a moviments o successos polítics o de la societat. La intenció d'aquest tipus d'esdeveniments és comunicativa i informativa, donat que el seu principal objectiu és donar a conèixer un missatge a la població.

3.1.1. Procés d'organització d'un acte

L'organització d'un acte o esdeveniment consta de les següents fases:

- La planificació de l'acte (l'abans).
 - La realització de l'acte (el durant).
 - El post acte (el després).
-
- La planificació de l'acte (l'abans)

Durant aquesta primera etapa de l'organització d'un acte, cal planificar amb detall cada aspecte d'aquest a tenir en compte. Per tal de preparar la celebració d'aquest, cal establir les següents consideracions:

- Els objectius de la realització de l'acte. És necessari establir les finalitats de la seva celebració, les quals conduiran el seu enfocament i la seva temàtica, el seu format i la seva dinàmica.
 - El públic al qual va dirigit l'acte. S'ha de tenir en compte el grup de persones al qual va dirigit l'esdeveniment per tal de dissenyar-lo de manera que capti el seu interès.
 - El format, la temàtica i la dinàmica de l'esdeveniment. D'acord amb els objectius plantejats i el públic al qual es dirigeix l'acte, s'ha d'establir el tema del qual tractarà, el seu format (debat, xerrada, col·loqui, taller...) i la dinàmica que aquest prendrà.
 - Els recursos necessaris per a la seva celebració. Cal considerar els recursos humans, econòmics i materials disponibles per a portar a terme l'esdeveniment, i, en conseqüència, s'ha d'establir el lloc i la data de la seva celebració. En aquest apartat cal preveure els ponents o persones convidades que assistiran a l'acte, i establir el respectiu contacte amb aquestes.
 - L'equip de persones necessari per a la realització de l'acte. Cal preveure les tasques que caldrà portar a terme durant la preparació de l'esdeveniment i durant la seva realització, i formar grups de treball o comissions que se'n puguin encarregar.
 - La comunicació i propaganda de l'acte. Un cop els apartats anteriors estiguin resolts, cal portar a terme una campanya de difusió de l'esdeveniment per tal de captar la màxima assistència possible.
- La realització de l'acte (el durant)

Durant la celebració de l'esdeveniment, és necessari mantenir el control de cada aspecte que el conforma, i, alhora, cal que hi hagi una coordinació entre les persones que formen part de l'organització de l'acte. Cal tenir en compte, doncs, els següents punts:

- En cas que sigui necessari, l'elaboració d'un pla general de l'acte, en el qual hi figuri cada part de l'esdeveniment i els horaris previstos per a la realització d'aquestes, alhora que les persones encarregades de la seva execució.
- Figures de referència. Si la celebració de l'esdeveniment compta amb un ampli equip de coordinació, és convenient que els membres d'aquest tinguin una figura que reguli cada grup de treball i a la qual es pugui recórrer en cas de dubte o de possible incidència.
- Assajar en cas que sigui necessari. Depenent del tipus d'esdeveniment que es vol organitzar, és recomanable realitzar assajos previs a la seva celebració, per tal de quadrar les parts i els successos de l'acte.

- El post acte (el després)

Posteriorment a la celebració de l'esdeveniment, és important fer una valoració constructiva del seu procés de preparació i la seva realització per tal de detectar possibles punts forts i febles a tenir en compte en una propera organització. Cal repassar els objectius establerts de manera prèvia a la celebració de l'acte i analitzar si aquests han estat assolits, alhora, que es realitza una valoració de l'equip de coordinació de l'acte.

Podria ser interessant, també, recollir la celebració de l'esdeveniment en una memòria final d'aquest.

3.1.2. La planificació de l'acte

Tenint en compte que la realització de l'acte és posterior a l'entrega de la memòria escrita del treball de recerca, ens centrarem totalment en la seva organització i preparació prèvia. Per portar a terme procés d'organització de l'acte, ens basarem en les consideracions que hem explicat en l'apartat anterior, per tant, la preparació s'estructura en els següents punts:

- Objectius. Així doncs, per tal de començar l'organització de l'acte polític i social, cal establir els objectius que es volen assolir amb la celebració d'aquest, els quals són els següents:
 - Donar a conèixer les diferents organitzacions polítiques juvenils presents a la ciutat de Mataró (Noves Generacions, Joventut Socialista, Joventut Nacionalista, Jovent Republicà i Arran).
 - Crear un espai on les diferents organitzacions polítiques juvenils puguin portar a terme un col·loqui sobre temes relacionats amb el jovent mataroní, i puguin expressar les seves opinions i solucions respecte a aquests.
 - Donar l'oportunitat al jovent de Mataró a expressar les seves preocupacions envers la ciutat, i poder rebre una resposta de cada organització.
- Públic. Si ens basem en els objectius que hem plantejat anteriorment, i que volem assolir amb la celebració de l'acte, sembla clar que el principal públic al qual va dirigit l'acte és el col·lectiu de persones joves, més concretament, a la joventut de la ciutat de Mataró, donat que, per una banda, les organitzacions juvenils convidades tenen seu a Mataró, i per l'altra, els temes o problemàtiques que es volen tractar durant el debat faran referència, principalment, a la capital maresmenca.

- Format. Pel que fa al format de l'esdeveniment, cal tenir en compte que, per tal de complir els objectius establerts anteriorment, ha de tenir un format participatiu, de manera que sigui un espai on les persones assistents puguin no només rebre certa informació, sinó també aportar-ne. D'altra banda, també és necessari establir un format en el qual les organitzacions puguin donar resposta a les preguntes i els temes que es plantegin, intervenint de manera alterna.

D'aquesta manera, el format d'acte que s'adequa més a les anteriors consideracions és un col·loqui o debat, amb la intervenció d'una persona moderadora, i amb la participació del públic.

- Temàtica. En referència a la temàtica de l'acte, tal com s'ha comentat, durant el debat o col·loqui es proposaran diversos temes que afecten o interessen al sector jove de la població mataronina, de manera que no s'enfocarà una sola temàtica, sinó diverses.

Per tal d'obtenir una noció sobre els temes que més interessen a la joventut s'ha realitzat enquesta anònima en la qual es formula la següent pregunta: "Si haguessis d'assistir a un acte de caire polític o social, quin tema t'agradaria que es tractés?". S'ha obtingut un total de 104 respostes amb els següents temes: els suburbis, l'antifeixisme, feminisme i violència de gènere, el canvi climàtic, independència i república de Catalunya, la situació entre Espanya i Catalunya, marxisme i leninisme, desigualtat social i situacions de pobresa, l'efecte de la tecnologia a les empreses, la situació política, social i cultural a Catalunya, aspectes a millorar de la ciutat, maneres de donar a conèixer una organització, Presos polítics, l'actuació del govern des de diferents punts de vista, drets laborals, els refugiats, l'atur, el jovent independentista, l'actual canvi generacional de la política i la nova dreta política, alternatives perquè la població sigui escoltada, la influència de les xarxes socials, capitalisme, educació, l'alliberament de la classe obrera, les beques de menjador, catalanisme, pensions i gent gran, la societat, vandalisme, el col·lectiu LGTBQ+, reestructuració i informació sobre els polítics i el seu ofici, immigració, la salut pública, el treball juvenil, els joves davant del futur polític, maltractament animal, solucions alternatives a la independència de Catalunya i discriminacions entre adolescents.

D'entre aquests temes, els cinc més suggerits per les persones que han participat en l'enquesta han estat educació, amb un total de 5 mencions, desigualtat social i situacions de pobresa, juntament amb col·lectiu LGTBQ+, ambdós mencionats set vegades, independència i república de Catalunya, proposat un total de 14 vegades, i feminisme i violència de gènere, que ha rebut la màxima puntuació amb un total de 17 mencions.

Malgrat els resultats, però, s'ha decidit no tractar el tema d'independència i república de Catalunya durant el col·loqui, tenint en compte que aquesta temàtica s'allunya del caràcter més aviat social i ciutadà que es vol donar a l'acte.

Així doncs, els temes a partir dels quals es formularan les preguntes del debat seran els proposats a través de l'enquesta, posant èmfasi en els quatre esmentats anteriorment. Alhora, aquests temes es relacionaran amb problemàtiques de l'actualitat del jovent de Mataró.

A partir de les temàtiques mencionades, s'han elaborat una sèrie de preguntes que es proposaran i debatran entre els ponents de les diferents organitzacions durant el col·loqui.

Aquestes preguntes són les següents:

- L'oci nocturn de Mataró, actualment, viu una problemàtica molt grossa a causa del masclisme a partir del qual funcionen les discoteques més freqüentades del polígon de la ciutat. Com considereu que s'hauria d'abordar aquest problema?
- En relació amb l'oci nocturn, una bona part del jovent mataroní expressa una necessitat de trobar alternatives al model de polígon basat en discoteques i locals que domina la nit de Mataró. Quines podrien ser aquestes alternatives i com es podrien portar a terme?
- Seguint amb el tema de l'oci nocturn mataroní, cada vegada són més els i les joves que beuen descontroladament i acaben desenvolupant una addicció molt perjudicial per a la seva salut. Alhora, augmenta la necessitat d'una certa atenció mèdica que col·lapsa els serveis i els concentra a la zona del polígon. Quines mesures es poden prendre per solucionar aquest tema relacionat amb el consum excessiu d'alcohol?
- També fent referència a l'oci nocturn, moltes i molts joves de la ciutat creuen que s'hauria de crear un espai d'oci diürn, que surti fora del món de la nit propi del polígon. Quines activitats es podrien promoure per tal de crear aquest espai juvenil?
- Existeix un greu problema d'emancipació entre els joves de Mataró, donat que resulta molt difícil accedir al món laboral després dels estudis, i en conseqüència, és impossible adquirir un habitatge. Què es podria fer per millorar aquesta situació?
- Existeix una problemàtica creixent amb el tema de les biblioteques de la ciutat. En moltes ocasions, especialment en època d'exàmens dels instituts o universitats, tant l'aforament com l'horari d'aquestes és bastant limitat. Quina solució es podria oferir a aquest problema?
- Un tema que ha estat destacat pel sector jove de la ciutat com a molt important és el col·lectiu LGTBQ+ i la consciència sobre la diversitat sexual i de gènere. Com es podria treballar aquesta consciència entre el jovent?
- Pel que fa al transport, hi ha un creixent problema relacionat amb la massificació dels autobusos, tant els que circulen per l'interior de la ciutat com els que es

desplacen cap a pobles del voltant, en acabar l'horari escolar, tant pel migdia com a la tarda. Quina solució es podria trobar a aquest problema?

A tall de resum, tal com s'ha establert, l'acte serà un col·loqui que comptarà amb la col·laboració de persones de cada organització política treballada, en el qual es proposaran diversos temes i es formularan preguntes en relació a aquests, que les persones de cada organització podran contestar i argumentar, en funció de la seva ideologia i el programa electoral del seu partit mare.

Les preguntes i els temes que es debatran seran en relació amb la problemàtica actual de la joventut mataronina, alhora que es parlarà sobre temes del seu interès o dels quals tenen una repercussió directa.

- Recursos. Pel que fa als recursos necessaris per a la celebració de l'acte, cal diferenciar entre els diferents tipus d'aquests que es requereixen:
 - Recursos humans. D'entrada, es comptarà amb una persona que actuarà com a moderadora i conduirà el col·loqui; en aquest cas, seré jo mateixa qui farà de moderadora. En primer lloc, proposarà els temes a debatre, regularà els torns de paraula i, posteriorment, donarà pas a la intervenció del públic, qui podrà formular les seves pròpies preguntes i podrà expressar les seves opinions.
És necessari, també, comptar amb ponents de cada organització política juvenil que puguin crear l'espai de debat i respondre a les preguntes de la persona moderadora i del públic, per tant, s'establirà un contacte amb cada organització.
 - Recursos materials. Pel que fa al material necessari, es necessita un espai on poder portar a terme l'esdeveniment, equipat amb cadires i, a ser possible, amb un equip de so.

Donat que es compta amb el suport de l'Escola Pia de Mataró per a la celebració de l'acte, aquest tindrà lloc al mateix centre, el dia 10 de gener de 2019. L'hora establerta per a la seva celebració són les 19:00, fins, aproximadament, les 20:30 hores. La durada òptima de l'acte és de una hora i mitja, aproximadament. El mateix equip de manteniment del centre ens proporcionarà el material de l'equip de so de l'esdeveniment, com ara els micròfons i els altaveus.

És necessari tenir en compte, també, l'obsequi que s'acostuma a donar als ponents que han assistit a l'acte després de la celebració d'aquest.

- Recursos econòmics. Gràcies a la col·laboració de l'Escola Pia de Mataró, no es necessita capital per poder finançar l'espai de celebració ni el material necessari esmentat a l'anterior apartat. Alhora, els ponents convidats tampoc requereixen un pagament, donat que assisteixen de manera voluntària al col·loqui.

- Equip de l'organització. La celebració del col·loqui comptarà amb un equip format per persones que s'encarregaran de les següents tasques: recopilació de material gràfic (fotografies i vídeos) per tal d'elaborar una memòria final de l'acte en forma de muntatge de vídeo, control de l'equip de so, que portarà a terme l'equip de manteniment de l'Escola Pia Mataró, i moderació del debat, feina que adquirirà el moderador o moderadora.
- Comunicació i difusió. Per tal de poder captar la màxima audiència possible és de vital importància portar a terme una campanya de propaganda i difusió de l'esdeveniment. Aquesta comunicació es farà mitjançant xarxes socials, concretament Instagram i Twitter, principalment a través dels perfils personals de la persona organitzadora, alhora que es prepararan cartells que seran penjats per l'Escola Pia de Mataró i pels carrers de Mataró (per veure el cartell creat per la difusió vegeu annex 7.2; per veure fotografies de l'encartellada vegeu annex 7.3).

Amb la col·laboració de l'Escola Pia de Mataró i l'ajuda de la Núria Cuyàs, responsable de comunicació de l'escola, també es farà difusió a través de la web corporativa del centre, i s'enviarà una circular informativa via correu electrònic als alumnes i a les famílies del centre. Tant en la publicació de la web com en la circular s'informarà del col·loqui al públic, i s'animarà a aquestes persones a assistir-hi, d'aquesta manera, hi figurarà el següent text:

“Avui en dia, el jovent de Mataró es troba constantment exposat a diversos problemes als quals cal trobar una solució: el model d'oci nocturn masculista i que promou el botellot, i la falta d'alternatives a aquest, la limitació d'horari i espai de les biblioteques de la ciutat, els problemes d'emancipació i d'habitatge, la falta de consciència sobre feminisme i el col·lectiu LGBTQ+ i la massificació del transport públic de la ciutat, entre d'altres.

El proper dia 10 de gener, seurem a parlar sobre aquestes problemàtiques i les seves possibles solucions amb cinc de les organitzacions polítiques juvenils presents a Mataró: Noves Generacions, la Joventut Socialista, la Joventut Nacionalista, el Jovent Republicà i Arran.

I no només això, sinó que vosaltres mateixos i vosaltres mateixes podreu opinar sobre aquests temes i expressar les vostres preocupacions respecte el jovent i la ciutat!

Tal com hem mencionat, el col·loqui tindrà lloc el dia 10 de gener de 2019 a les 19.00 hores, a l'Edifici de Mar.

Us hi esperem!”.

- Pel que fa al moment de realització de l'esdeveniment, s'ha elaborat una taula orientativa amb els horaris que s'han de seguir i les accions que s'han de portar a

terme al llarg del col·loqui. Seria convenient fer arribar aquesta taula a tot l'equip que formi part de l'organització de l'acte, per saber quins passos s'han de seguir. La taula és la següent:

HORA	ACCIÓ
18:00h (aproximadament)	Muntatge i preparació de l'espai
18:45h	Arribada els ponents
18:50h	Arribada del públic
19:00h	Comencem: l'Esteve Federico fa una presentació
19:05h	S'engega el col·loqui: es van formulant les preguntes del guió
20:00-20:10h (aproximadament)	S'obre el torn de preguntes del públic
20:30h	Cloenda i agraïments

3.2. Les accions de cada organització: conclusions de les entrevistes

Des del marc polític de la societat, per tal de produir un canvi en algun aspecte d'aquesta o aconseguir quelcom és necessari exposar o reivindicar aquest fet d'alguna manera.

Les organitzacions polítiques juvenils tenen la capacitat de reivindicar qualsevol cosa o fet que considerin oportú a través de dos tipus d'accions com les següents:

- Acció institucional: es tracta d'un projecte que es porta a terme des de les institucions pròpies del territori, com ara els ajuntaments o el Parlament, mitjançant les quals es pretén incidir en la vida política i legislativa de la demarcació per tal d'aconseguir un canvi o millora d'una situació.
- Acció "de carrer": són tots aquells esdeveniments espontanis que una persona o un grup de gent porten a terme de manera directa, és a dir, en contacte amb la població o amb el problema que es vol tractar, mitjançant les quals es vol formar un cert moviment d'agitació que creï consciència entre la població, i pugui tenir una resposta per part d'aquesta o de les institucions de la zona.

A partir de l'anàlisi de les respostes que han ofert els militants de cada organització política juvenil que hem treballat, podem comprovar quina d'aquestes dues vies acostuma a

emprendre cada organització, i per tant, quin tipus d'accions porten a terme. Posteriorment, tindrem la possibilitat de contrastar la validesa de la següent hipòtesi plantejada a l'inici del treball: "Les organitzacions d'esquerres porten a terme més accions "de carrer" que les organitzacions de dretes".

Noves Generacions

Segons explica Cristian Escribano, ell és sempre partidari d'estar a peu de carrer i parlar amb la gent, malgrat tot, comenta que aquest fet no és especialment propi de la seva tendència política. Explica que des de Noves Generacions de Mataró aposten per un model d'acció "de carrer" molt concret: les carpes. Es mostren molts partidaris de muntar carpes al carrer en les quals poden conversar amb la ciutadania, explicar els seus projectes i promoure les seves campanyes a peu de carrer.

Pel que fa als projectes o accions que han portat a terme aquest darrer 2018, comenta que la seva política ha anat encaminada a solucionar l'atur juvenil que pateix la ciutat de Mataró en l'actualitat. Comenta que treballen per l'emancipació juvenil, per tal que els joves mataronins es puguin independitzar quan ho desitgin, puguin pagar un lloguer, arribar a tenir fills si volen...

En referència a projectes que volen portar a terme pròximament, Escribano comenta que es dedicaran, principalment, a donar a conèixer les seves polítiques de cara a les eleccions municipals de 2019. Explica que una de les principals intencions de l'organització és impulsar l'emprenedoria a la ciutat, ja sigui amb l'ampliació del centre comercial Mataró Parc, la instal·lació del Corte Inglés o el desenvolupament de l'economia del centre, per tal de generar llocs de treball per a joves, i que l'economia d'aquests pugui millorar.

Joventut Nacionalista de Catalunya

Tal com explica Víctor López, la Joventut Nacionalista aposta per les dues vies d'acció política. Comenta que si volen defensar algun fet dins l'àmbit institucional, eleven les seves opinions o bé al partit mare, el PDeCAT, o bé als regidors els quals formen part de l'organització, i aquests ho expressen a les institucions. D'altra banda, explica, en cas que vulguin portar a terme qualsevol acte o campanya, surten al carrer.

En referència als projectes que l'organització ha realitzat aquest any 2018, López explica que han intentat tirar endavant diversos debats, entre els quals es troben temàtiques relacionades amb el transport i les connexions ferroviàries amb Barcelona, la seguretat a la zona del polígon durant l'horari d'oci nocturn, els horaris i la capacitat de les biblioteques mataronines, i, juntament amb altres organitzacions, la instal·lació de més lavabos portàtils durant la festa major de Les Santes. Tot i això, comenta que l'actual situació política de Catalunya ha obligat a l'organització a estar molt implicada en l'àmbit nacional, la

reivindicació de la llibertat dels Presos Polítics, la defensa de les institucions i el retorn del govern català.

Pel que fa a l'any vinent, menciona que es dedicaran a preparar les eleccions municipals de 2019. Comenta que ajudaran amb les polítiques de joventut i de contactes a la coalició de la qual forma part el seu partit mare, anomenada Junts per Mataró. Explica, també, que volen donar molt suport a les polítiques a nivell nacional; Junts per Catalunya, el PDeCAT i la Crida Nacional del President Puigdemont.

Joventut Socialista de Catalunya

Sergi López, militant de l'organització, explica que són sempre més partidaris de les accions "de carrer", donat que aquestes són les que aconsegueixen tenir una visibilitat més gran i, posteriorment, tenen una repercussió a través de xarxes socials. Comenta que el fet que l'organització pugui estar present dins les institucions depèn de la militància del partit polític mare que hi hagi en aquell territori. En el cas de Mataró, com que la militància del PSC és molt àmplia, no tenen "espai" dins l'Ajuntament, encara que sí tenen responsabilitats dins el mateix partit.

Referent a projectes o accions que han portat a terme durant aquest darrer any, comenta que un dels més importants va ser una "parrillada" republicana d'acció política que van celebrar juntament amb persones de la ciutat. D'altra banda, també han portat a terme els anomenats "Cafè amb l'Alcalde" i "Cafè amb la Regidora de joventut", en els quals joves de la ciutat han pogut seure a parlar amb David Bote i Marisa Merchán.

Amb motiu del 25N, Dia Internacional contra la Violència de Gènere, han organitzat una taula rodona amb una sociòloga com a ponent, durant la qual s'ha parlat de feminisme i del perquè de la importància d'aquest.

López explica que pel que fa a l'any vinent, se centraran en la preparació de les eleccions municipals de 2019; volen realitzar accions a baixa escala i portar a terme una forta activitat de captació de militància per tal de difondre el seu missatge.

Jovent Republicà

Segons explica Jana Pous, militant de l'organització, des del Jovent Republicà combinen la via "de carrer" amb la via institucional, afegint, a més, una tercera via, la de la formació. Comenta que és important tenir-les presents, donat que només realitzant accions al carrer, a vegades no s'arriben a produir canvis de magnitud més gran, encara que d'altra banda, treballant únicament des de les institucions no s'aconsegueix arribar a la gent.

Pel que fa als projectes que l'organització ha portat a terme aquest darrer any, han realitzat una sèrie de concerts que plantegen com a oci alternatiu, als quals anomenen "Fes-te Rebel", han participat en les marxes feministes del 8 i el 25 de març, van tenir una forta

presència als col·legis electorals durant el primer d'octubre, han col·laborat amb una entitat que treballa per rebaixar les tarifes del transport públic i han participat en concentracions feministes el dia 25 de cada mes. A banda, han portat a terme una feina d'activisme i han fet encartellades i diversos murals.

Durant el 25N, Dia Internacional contra la Violència de Gènere, en col·laboració amb una associació feminista mataronina, van crear un petit mural de cartró en el qual diverses dones van escriure les seves experiències envers la violència masclista.

Pous explica que durant pròxim curs polític, es dedicaran a preparar les eleccions municipals de 2019. Comenta que volen tractar temàtiques com la problemàtica dels macro prostíbuls que es volen construir a Mataró, l'ampliació de Mataró Parc i la gestió de residus. També, volen realitzar una campanya sobre drets laborals, encarada a la formació professional.

Arran

David Rodríguez, militant de l'organització a Mataró, explica que malgrat haver-hi un debat intern dins l'Esquerra Independentista en referència a aquest tema, des d'Arran creuen que la lluita s'ha de portar a terme al carrer, donat que consideren que la revolució es podrà fer amb la col·laboració de la gent del carrer, i no la que es troba a les institucions.

En referència als projectes que han portat a terme durant aquest any, Rodríguez comenta que malgrat han hagut d'aturar la seva activitat a causa de la implicació en altres organitzacions, l'any anterior van organitzar dues xerrades grans, una sobre com afecta la LGTBIfòbia a les joves i l'altra sobre la precarietat laboral en el sector del lleure, com ara caus i esplais. Explica, també, que han portat a terme molta acció política al carrer, com ara la participació en un piquet davant dels Serveis Territorials del Maresme, en defensa de l'educació pública i en contra els pressupostos que desafavoreixen aquesta, o la realització de pintades a favor del referèndum català a la seu del Partit Popular de Mataró.

Rodríguez explica que l'organització sempre aposta per unes línies d'agitació al carrer, com ara fer pintades o penjar cartells, per tal de conscienciar la població i cridar l'atenció de la ciutadania.

Un cop coneixem les diferents opinions i accions que cada organització política juvenil ha portat a terme, o bé volen portar a terme en un futur, podem analitzar quina de les dues vies tendeix a utilitzar cada organització a l'hora de realitzar accions i campanyes.

Per tal de fer una posterior anàlisi, considerarem que les organitzacions de dretes són Noves Generacions i la Joventut Nacionalista de Catalunya, mentre que les d'esquerres són la Joventut Socialista de Catalunya, el Jovent Republicà i Arran.

D'entrada, si ens basem en l'opinió de cada organització, veiem que les cinc tenen unes conviccions bastant semblants: afirmen que estar al carrer té una gran importància, i totes afegeixen que ho estan.

Més concretament, però, la Joventut Nacionalista i el Jovent Republicà, expliquen que no només estan al carrer, sinó que també, fet que consideren molt important, tenen presència a les institucions. En el cas de la Joventut Socialista, no tenen la possibilitat d'estar presents a les institucions mataronines, tot i que col·laboren amb la branca del seu partit mare que sí que ho està. Noves Generacions, tot i afirmar que per tendència política els correspondria més estar presents a les institucions, són partidaris de sortir al carrer. Pel que fa a Arran, creuen que és de vital importància per aconseguir quelcom estar totalment al carrer, i no pas trobar-se a les institucions.

A partir d'aquí, podem extreure una primera conclusió: les cinc organitzacions polítiques juvenils treballades estan a favor de tenir una forta presència al carrer.

Analitzant les accions i els projectes que cada organització ha realitzat durant aquest últim curs polític, observem una sèrie de tendències per part d'algunes organitzacions: totes les organitzacions d'esquerres han portat a terme una forta activitat política al carrer. Tant la Joventut Socialista, com el Jovent Republicà, com Arran, han realitzat projectes que influeixen directament a la ciutadania, des d'una xerrada o una taula rodona, a una manifestació o concentració, a pintades, encartellades o murals. És cert, però, que també fan menció d'algunes accions més aviat institucionals, com podrien ser, per exemple, en el cas del Jovent Republicà, la col·laboració amb entitats per tal d'aconseguir una rebaixa de les tarifes del transport públic.

Pel que fa a les organitzacions de dretes, ens trobem amb certa discrepància entre les dues organitzacions: d'una banda, la Joventut Nacionalista aposta clarament per una política dins les institucions, des d'on poden gestionar les problemàtiques de la ciutat mencionades en el seu apartat. D'altra banda, Noves Generacions són partidaris d'un tipus concret d'acció "de carrer", el qual és la realització de carpes. Cal destacar, però, que tenen una forta presència dins les institucions, des de les quals treballen envers unes problemàtiques concretes.

Per concloure, totes les organitzacions polítiques juvenils que hem treballat consideren que és molt important treballar a peu de carrer en contacte amb la ciutadania, i totes elles expliquen que realitzen accions d'aquest tipus quan és necessari. Tot i això, si ens basem en els projectes i les accions que cada organització ha portat a terme darrerament, podem observar que entre les organitzacions d'esquerres existeix una clara tendència a portar a terme accions considerades "de carrer", mentre que les organitzacions de dretes acostumen a tractar els afers o problemàtiques de la societat des de les institucions.

3.3. Les accions “de carrer” i les seves conseqüències

Tal com s’ha mencionat en l’anterior apartat, les organitzacions polítiques juvenils podem optar per dues vies a l’hora de portar a terme projectes, campanyes o accions a favor o en contra d’un fet determinat. Aquestes dues vies són la via “de carrer”, basada en accions directes realitzades en contacte amb la ciutadania, i la via institucional, passant per certes institucions, com ara l’ajuntament d’un municipi.

S’ha plantejat la següent hipòtesi: “Les accions anomenades “de carrer” o directes aconseguixen crear un gran impacte en la societat i solucionar la problemàtica que es denuncia”. Per tal de comprovar-la, realitzarem una anàlisi de dues accions “de carrer” portades a terme a la ciutat de Mataró, tot i que aquestes no han estat necessàriament realitzades per cap organització política juvenil de la ciutat.

Tenint en compte que es tracta d’una hipòtesi amb un marc d’anàlisi molt ampli, hem escollit dues accions “de carrer” que han causat un gran ressò entre la població mataronina, per tal d’analitzar-les i extreure’n una sèrie de conclusions respecte a la seva efectivitat.

3.3.1. Cas 1: Ocupació del CAP de Rocafonda

El dia 8 de gener de l’any 2014, diversos membres de l’Assemblea de Veïns i Veïnes del barri mataroní de Rocafonda van ocupar el CAP (Centre d’Atenció Primària) del barri, situat a la ronda Rafael Estrany, en senyal de protesta a causa de les fortes retallades que el centre patia en aquell moment.

Al voltant de 200 persones es van concentrar al voltant de l’edifici per tal de lliurar una carta que la Federació d’Associacions de Veïns de Mataró (FAVM) va escriure a l’aleshores Conseller de Salut, Boi Ruiz. En aquesta carta, on hi havia recollides les signatures de molts mataronins que simpatitzaven amb la situació present al barri de Rocafonda, es va protestar pel trasllat de dues doctors del CAP per motius administratius i per altres problemes de pèrdua de recursos que va patir el centre, com ara una reducció de places d’infermeria i la pèrdua del mediador intercultural entre d’altres, fruit de les retallades que va patir el CAP.

Aquestes retallades van ser qualificades com a molt perjudicials en un barri densament poblat amb un mapa social i demogràfic molt complex, amb molta gent gran amb salut precària, molta població nouvinguda i un gran nombre de joves i infants amb diversos problemes socials i de salut, segons els signants.

Grup d'ocupants del CAP de Rocafonda. Font: Capgròs

Alhora, en la carta s'explicava que hi havia certs pacients habituals del CAP en risc d'exclusió social: persones d'edat avançada amb una delicada salut, immigració amb molts infants i dones en situació de risc, i població jove amb una manca de recursos deguda a una situació d'atur juvenil.

Al voltant d'una setmana després a l'ocupació del centre, el dia 16 de gener, se celebra de manera urgent un Consell Municipal Extraordinari de Salut, amb el qual es volia aclarir la creixent polèmica viscuda en els darrers dies referent al trasllat de les dues metgesses del CAP.

Montserrat Figuerola, directora d'Atenció Primària del Barcelonès Nord i Maresme de l'Institut Català de la Salut, aclareix que una de les dues doctores es mantindria de manera permanent com a metgessa de família del centre, mentre que a l'altra se li va oferir una nova plaça a un centre diferent, la qual va ser acceptada per la metgessa, però aquesta es quedaria un mes més al centre fins que no arribés el metge que l'havia de substituir, qui es trobava de vacances en aquell moment. Tot i això, després de les declaracions de Figuerola, s'informa que la metgessa serà traslladada immediatament a la seva nova destinació, deixant una plaça sanitària vacant, molt necessària segons els veïns del barri. Amb això, es produeix un ambient de confusió i indignació entre els membres de l'assemblea veïnal, que segueixen endavant amb l'ocupació del CAP.

Després d'un mes d'ocupació, el 17 de febrer d'aquell mateix any, l'assemblea veïnal decideix desocupar el centre i posar fi a la protesta per tal de buscar noves formes de reivindicació.

Tot i això, finalment, després d'una sèrie de negociacions amb l'Institut Català de la Salut, gràcies aquesta acció reivindicativa que els veïns i veïnes, no només de Rocafonda sinó d'arreu de Mataró, van portar a terme, es van aconseguir una sèrie de millores pel centre d'atenció primària: en primer lloc, es va acordar que la doctora que havia de ser traslladada immediatament a un nou centre sanitari mantingués el seu lloc de treball al CAP de Rocafonda fins a la incorporació del seu substitut. A continuació, es va acordar que les mediadores culturals tornarien a treballar al centre a partir de la setmana següent, i que es produiria una reestructuració de la plantilla per tal que el temps d'espera per ser atès o atesa pel metge o metgessa de capçalera seria d'un màxim de 72 hores, molt inferior als casos que es donaven en aquells temps.

3.3.2. Cas 2: La P.A.C.C atura un desnonament a Mataró

El 29 de juny de 2018, s'havia de portar a terme, a Mataró, el desnonament de l'Ahmed Hammuuamri, un home de 64 anys amb una greu discapacitat física que vivia en un pis ocupat, a causa de la seva manca de recursos per poder adquirir-ne un.

El pis on vivia Ahmed des de feia dos anys es troba a la Ronda Cervantes, situada al barri de l'Havana, era un dels molts pisos propietat de bancs que resten buits, i que acaben sent ocupats per persones sense sostre que s'hi veuen amb l'obligació. Concretament, pertanyia a un banc gallec anomenat Abanca.

L'Ahmed pateix una discapacitat superior al 54% i greus problemes de salut, condicions que van portar la Mesa de Valoració de situacions d'emergències econòmiques i socials de Catalunya a resoldre la seva sol·licitud, donat que havia acreditat patir vulnerabilitat social i risc de pèrdua de l'habitatge. Posteriorment, després que la Mesa d'Emergència Habitacional aprovés el seu cas, es va decretar que l'Agència Catalana de l'Habitatge li procuraria un pis de lloguer social, fet que encara no s'havia portat a terme un any després d'aquesta aprovació.

Després d'aquesta sèrie de tramitacions que no van acabar de donar lloc al resultat que s'havia acordat, a data de 14 de juny de l'any 2018, l'Agència Catalana de l'Habitatge va emetre un certificat al·legant que el desnonament del pis on vivia Ahmed tindria lloc l'endemà, dia 15 de juny. A continuació, va assenyalar que la Mesa d'Emergència

Habitacional estava en procés de recerca d'un habitatge que garantís el reallotjament de l'Ahmed, qui es trobava en situació de risc d'exclusió social.

Donada aquesta situació, l'Ajuntament de Mataró va redactar un informe sol·licitant una moratòria de llançament, de manera que el desnonament del pis va quedar ajornat pel dia 29 de juny del mateix any. Amb això, l'Ajuntament va procedir a oferir a Ahmed una plaça d'allotjament al centre d'acollida municipal de Can Soleret, per tal de fer front a la seva emergència habitacional i al seu risc d'exclusió social.

Davant de la situació d'Ahmed, l'organització anomenada P.A.C.C (Plataforma d'Afectats per la Crisi i el Capitalisme) de Mataró, que es mobilitza i actua a favor d'un habitatge digne, amb la col·laboració de diversos partits mataronins, com ara Esquerra Republicana, Volem, CUP i ICV-EUiA, van convocar una concentració davant l'allotjament d'Ahmed en el moment en què s'havia de produir el desnonament que va comptar amb el suport d'una cinquantena de persones, i després d'una breu negociació entre la plataforma i la comitiva judicial encarregada del cas, van aconseguir que el jutge l'aturés a darrera hora, esdevenint aquest el cinquè intent fallit de desnonament del pis.

Concentració per aturar el desnonament d'Ahmed Hammuamri. Font: Capgròs

3.3.3. Interpretació de les accions: conseqüències i efectivitat

A partir de l'anàlisi de les anteriors accions directes portades a terme a Mataró, podem extreure una sèrie de conclusions mencionades a continuació de l'impacte que aquest tipus d'accions pot tenir sobre la problemàtica o el fet que es vol tractar o denunciar.

Malgrat tenir finalitats o objectius diferents, ambdues accions explicades tenen un fet comú: es basen en una concentració de persones, més o menys multitudinària, que pretén alterar el funcionament normal i habitual d'un procés. En el cas de l'ocupació del CAP del barri de

Rocafonda, es crea un flux de persones a l'interior del centre que modifica els seus horaris d'obertura i tancament, la quantitat de gent que ocupa cada espai, i, amb tot, el transcurs de la jornada laboral diària de l'interior del CAP.

Per altra banda, en el cas de l'aturada del desnonament d'Ahmed Hammuuamri, amb la presència física del grup de persones que participen en la concentració s'evita que es porti a terme el desallotjament de l'habitatge, situant-se davant l'entrada d'aquest.

A més d'alterar el funcionament d'aquests espais, però, també és de gran importància la pressió que els grups de gent exerceixen damunt les entitats o institucions que porten a terme els fets denunciats, en aquest cas, l'Institut Català de la Salut i el banc Abanca juntament amb la Mesa d'Emergència Habitacional.

Quan una acció es porta a terme a peu de carrer i es produeix gràcies a la participació ciutadana, acostuma a causar un gran revolt entre la societat, fet que pot causar una major consciència i, conseqüentment, indignació entre aquesta. Si el fet que es denuncia està directament relacionat amb alguna entitat pública o que es troba de cara al públic, es crea una pressió social cap a aquella institució o empresa, la qual pot veure afectada la seva imatge, o fins i tot el seu rendiment, d'aquesta manera, es veu obligada a aportar alguna millora o solució a la situació que es denuncia per tal que aquesta no influeixi negativament a l'entitat.

També cal destacar el ressò mediàtic que acostumen a tenir les accions d'aquest tipus; si tenen lloc a la via pública i davant la ciutadania, els mitjans de comunicació solen fer-ne difusió, així doncs, l'acció arriba a un públic molt més ampli i aconsegueix traslladar la denúncia de manera molt més ràpida i eficaç. En el cas de les accions que s'han comentat anteriorment, han estat publicades a una de les revistes locals de Mataró, el Capgròs, i s'han retransmès pel canal de televisió local, Mataró Televisió.

En resum, deduïm que les accions denominades "de carrer", és a dir, directes, acostumen a tenir una alta efectivitat, majoritàriament deguda a l'efecte que aquestes causen damunt la societat, conscienciant-la i provocant una posterior indignació i adhesió a la causa. Alhora, aquest ressò es produeix gràcies al fet d'actuar davant la ciutadania, facilitant que aquesta conegui la causa i donant lloc a una notícia que els mitjans de comunicació poden retransmetre o difondre.

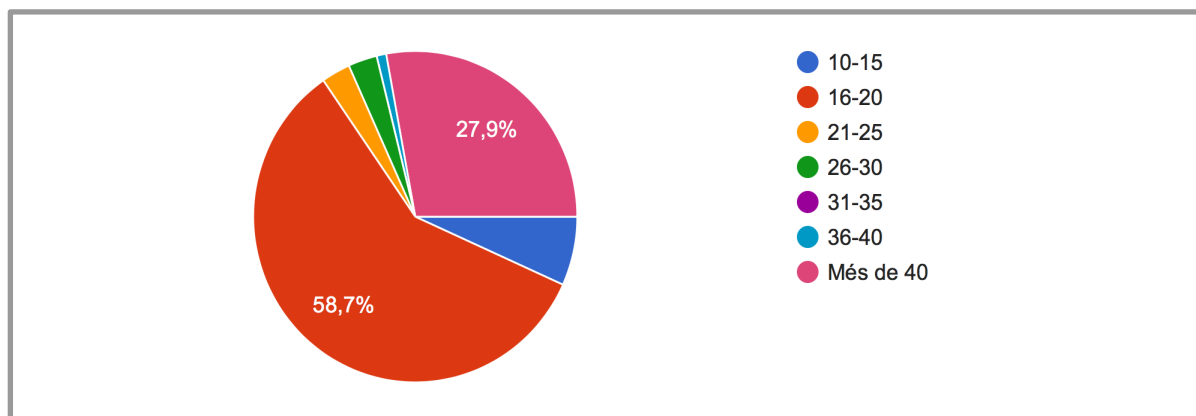
3.4. Enquestes

3.4.1. La influència de les organitzacions polítiques juvenils

La finalitat principal d'aquesta enquesta, la qual ha obtingut un total de 104 respostes, és la de comprovar la influència que les organitzacions polítiques juvenils tenen sobre la població, alhora que s'analitza el coneixement que les persones enquestades tenen sobre aquest tipus d'organitzacions. Concretament, es valorarà la influència que les organitzacions polítiques juvenils tenen sobre el sector més jove de la població, que correspon a una franja d'edat d'entre 10 i 30 anys, donat que es troben en aquest interval les persones que poden formar-ne part.

Cal aclarir que l'anàlisi de l'enquesta es fa a partir d'una mostra de 104 persones, tal com s'ha esmentat, de manera que els resultats obtinguts s'interpreten com una possible representació de la societat, encara que aquesta pot no ser exacta.

Per començar, els resultats corresponents a les edats de les 104 persones enquestades són els següents:

Tal com podem observar, un 58,7% de respostes provenen de persones d'entre 16 i 20 anys, essent aquesta la franja majoritària d'enquestats. Un 27,9% de les persones que han participat en l'enquesta tenen més de 40 anys, essent aquesta la franja d'edat més adulta. Pel que fa als percentatges que no figuren en el gràfic, la franja més jove correspon a les persones d'entre 10 i 15 anys, que conformen un 6,7% de les respostes. Entre aquestes trobem un 2,9% de respostes de persones d'entre 21 i 25, i d'entre 26 i 30 anys, seguides d'un 1% de respostes corresponents a persones d'entre 36 i 40. D'entre les respostes, però, no en figura cap provinent de persones d'entre 31 i 35 anys.

Els resultats corresponents a cada franja d'edat ens permetran, per una banda, fer una comparativa entre la influència i el coneixement sobre organitzacions polítiques juvenils

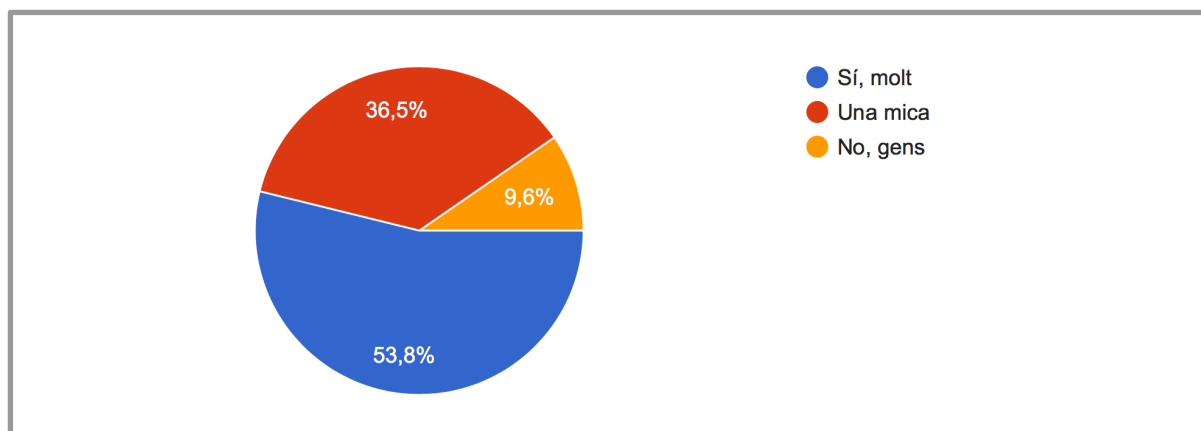
entre la població més jove, pertanyent a la franja d'edat d'entre 10 i 30 anys, amb un total de 74 respostes provinents d'aquestes edats, i la població més adulta, que correspon a les edats superiors a 30 anys. D'altra banda, fent una anàlisi més concret de cada resposta, podrem comprovar la influència i el coneixement sobre aquestes organitzacions en el sector més jove de la població, fet que ens permetrà comprovar una de les hipòtesis del treball: "Més d'un 50% del jovent de la societat s'ha sentit suficientment influenciat per les organitzacions com per rectificar accions del seu dia a dia".

Cal aclarir que no s'ha volgut fer una especificació de les edats superiors a 40 anys, a causa de que no es vol profunditzar en els resultats corresponents a aquestes edats, sinó en els que corresponen a les edats inferiors a aquestes.

- **Tens interès per la política i la societat?**

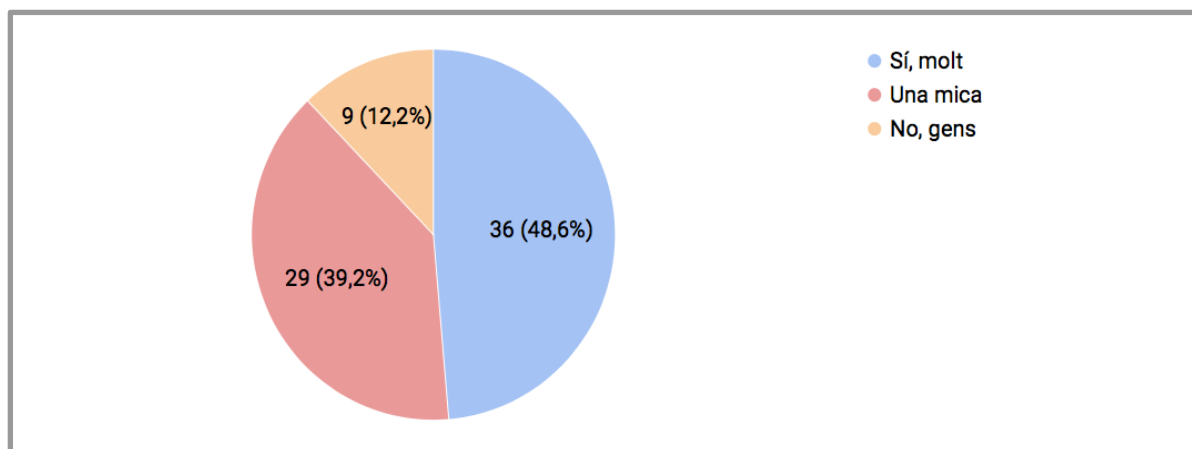
L'enquesta comença amb una pregunta bàsica amb la qual es pretén avaluar l'interès que els temes relacionats amb la política i la societat, que són les temàtiques sobre les quals es pregunta durant l'enquesta, generen entre la població.

Els resultats corresponents a les respostes rebudes d'aquesta primera pregunta conformen el següent gràfic:

Amb aquesta mostra, podem afirmar que la major part de la societat, en concret, un 90,3% d'aquesta, presenta cert interès, en major o menor mesura, per temes relacionats amb la política i la societat, davant d'un 9,6% de persones les quals aquests temes els generen més aviat indiferència.

Pel que fa a les respostes de les persones d'entre 10 i 30 anys, que considerem com a sector jove de la societat, hem obtingut els següents resultats:

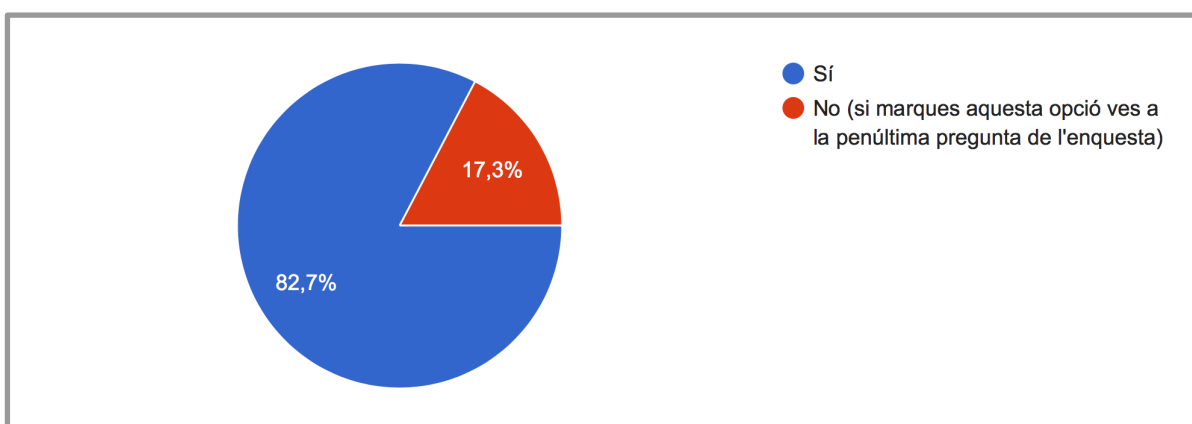

Amb la interpretació d'aquests resultats podem extreure una primera conclusió: la immensa majoria de joves de la societat, concretament un 87,8% d'aquests, mostren cert interès per la política i la societat, sigui aquest interès molt gran o menor. D'altra banda, existeix un 12,2% d'aquests joves als quals temes com la política i la societat no els desperta cap mena d'inquietud.

- **Has sentit mai a parlar de les organitzacions polítiques juvenils?**

En aquesta enquesta es pretén posar especial èmfasi en les organitzacions polítiques juvenils, d'aquesta manera, s'ha optat per començar a parlar sobre aquest tema mitjançant la pregunta esmentada, per tal d'avaluar el grau de coneixença que la societat té sobre aquestes. La resposta a aquesta pregunta dictamina si la persona pot continuar respondent l'enquesta o no, segons el seu coneixement sobre el tema que es tracta.

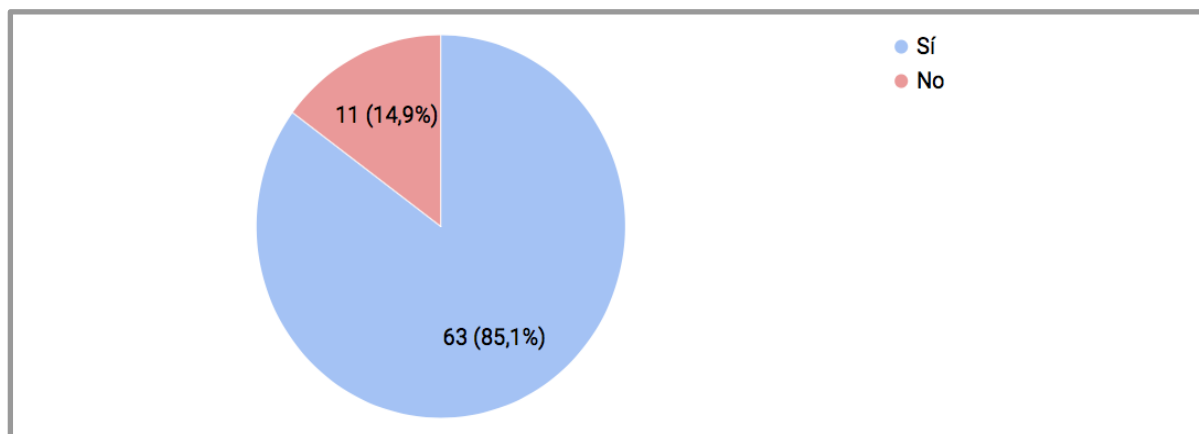
El gràfic obtingut dels resultats de la pregunta és el següent:

Tal com es mostra, la majoria de les persones enquestades al·leguen haver sentit a parlar de les organitzacions polítiques juvenils, per tant, són mínimament conscients de la seva

existència. Tot i això, una minoria afirma que no n'ha sentit a parlar mai, de manera que hi ha una part de la població que no és conscient de l'existència d'aquest tipus d'organitzacions, i, per tant, tampoc són conscients del paper que aquestes tenen dins la societat, i les accions que porten a terme.

Si fem una anàlisi de les respostes obtingudes del que considerem la població jove, podem elaborar el següent gràfic:

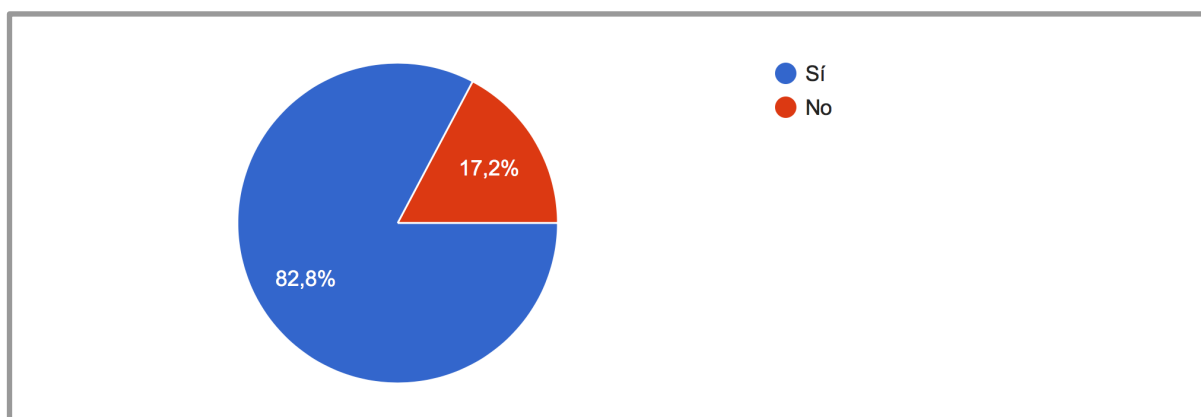
Observem que els resultats són bastant semblants als que fan referència a la població total; amb això, podem afirmar que, si més no, la majoria de la població jove de la societat és conscient de l'existència d'aquest tipus d'organitzacions, de manera que aquestes porten a terme una bona feina de comunicació, ja que són majoritàriament conegudes entre el seu principal públic.

A partir d'aquí, les preguntes que es comentaran a continuació han estat contestades per aquelles persones que han al·legat haver sentit a parlar d'organitzacions polítiques juvenils, i que, per tant, tenen un mínim coneixement sobre aquestes.

- **Coneixes alguna organització política juvenil?**

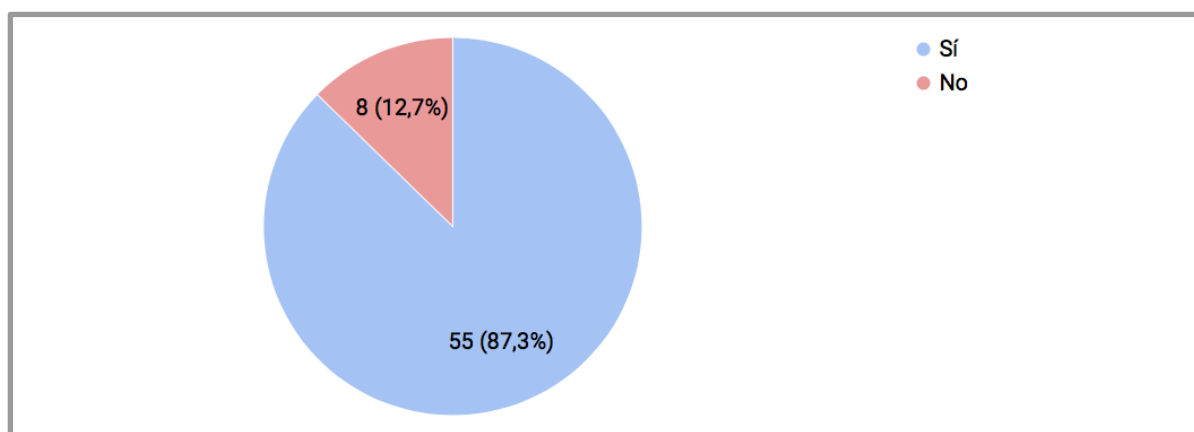
Amb aquesta pregunta i la següent s'ha volgut comprovar si, paral·lelament al fet de saber de l'existència de les organitzacions polítiques juvenils, les persones enquestades saben anomenar alguna d'aquestes organitzacions, per tant, tenen cert coneixement sobre aquestes.

Els resultats obtinguts segons les persones enquestades són els següents:

S'ha obtingut un total de 87 respostes, que corresponen al nombre de persones que ha afirmat a la pregunta anterior que ha sentit a parlar, per tant, sap de l'existència, de les organitzacions polítiques juvenils. D'aquest total de persones, una àmplia majoria al·lega que coneix alguna organització política juvenil, per tant, que no només és conscient de la presència d'aquest tipus d'organitzacions dins la societat, sinó que en coneix alguna en concret. Existeix, però, una minoria de persones les quals tot i saber de l'existència d'aquest tipus d'organitzacions, no en podria anomenar cap de forma concreta.

Pel que fa a les respostes obtingudes del sector més jove de persones enquestades, s'han obtingut els següents resultats:

Tal com es pot observar, els percentatges que fan referència a les 63 persones més joves de l'enquesta que afirmen haver sentit a parlar d'aquestes organitzacions no s'allunyen gaire dels resultats corresponents al total de persones enquestades, és a dir, de la societat. Amb aquests resultats interpretem que, tal com ja s'ha esmentat, les organitzacions polítiques juvenils porten a terme una feina de comunicació positiva, donat que la majoria

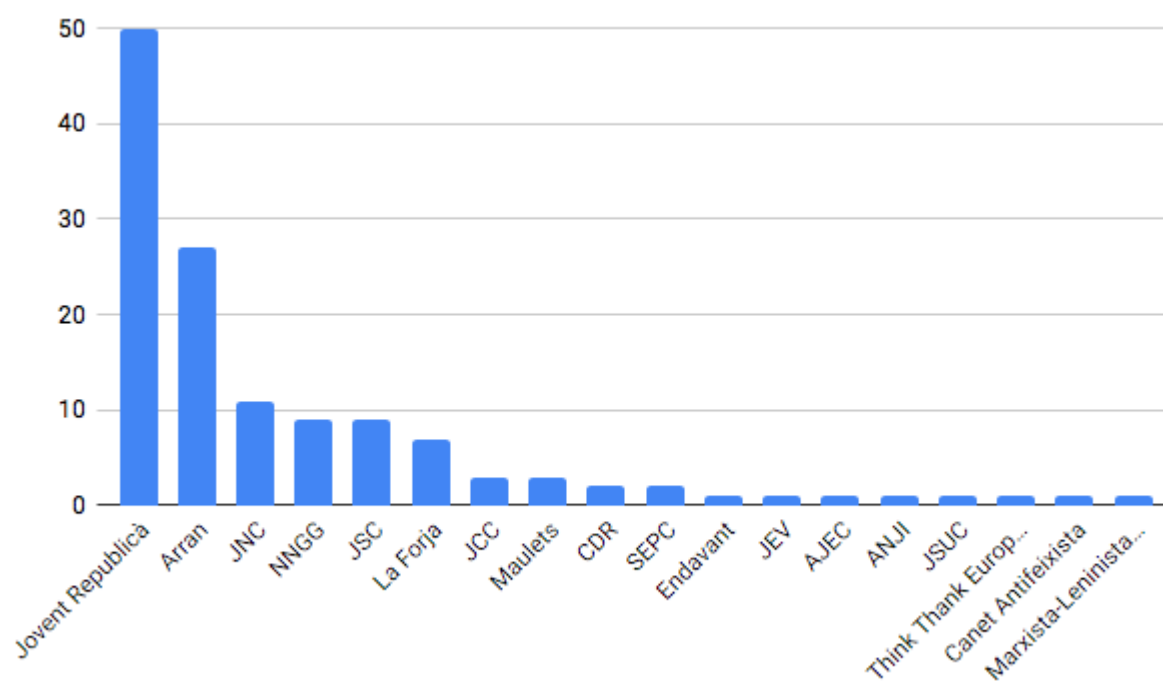
del jovent de la societat en coneix alguna de concreta. Per tant, deduïm que les accions o projectes que porten a terme tenen certa repercussió entre el públic juvenil de la societat.

- **Quina/es organitzacions polítiques juvenils coneixes?**

Un cop contrastada la coneixença que la societat i el jovent tenen sobre les organitzacions polítiques juvenils, es formula aquesta pregunta amb la finalitat de comprovar quines d'aquestes organitzacions són més conegudes entre la població.

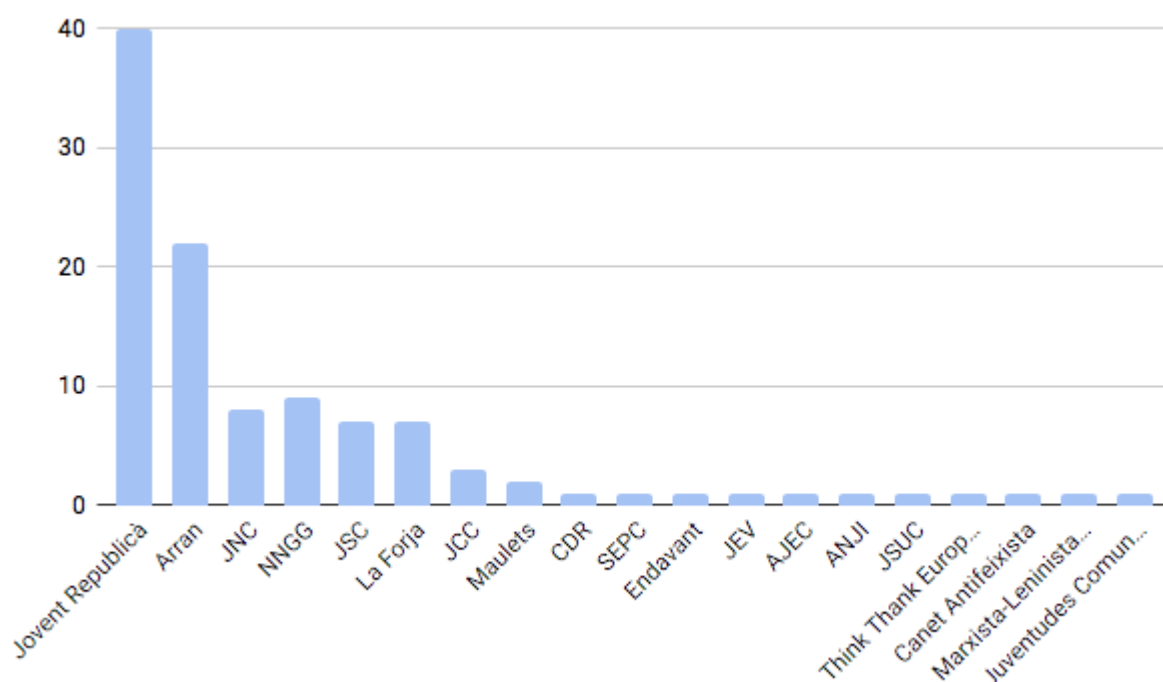
En aquesta pregunta s'ha obtingut un total de 69 respostes, malgrat haver-hi 72 persones que en la pregunta anterior afirmen conèixer alguna organització política juvenil. Aquest fet indica que 3 persones d'aquest grup no han respost la pregunta.

Els resultats que s'han obtingut d'aquesta pregunta són els següents:

Pel que fa a la població general, les cinc organitzacions més mencionades són les següents: Jovent Republicà, amb un total de 50 mencions, és l'organització més coneguda entre els enquestats, seguida Arran, amb un total de 27 mencions, la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), mencionada 11 vegades, Noves Generacions (NNGG) i la Joventut Socialista de Catalunya (JSC), amb 9 mencions cadascuna. Aquestes cinc organitzacions són, precisament, les que condueixen aquesta recerca, donat que són algunes de les que presenten secció local a Mataró.

Els resultats que s'han recopilat a partir de les persones enquestades que formen part del sector més jove de la societat són els següents:

Les organitzacions més esmentades per part d'aquest sector de la població són: Jovent Republicà encapçala la llista de les organitzacions més conegudes entre el jovent, amb 40 mencions, seguit d'Arran, que n'ha obtingut 22. A continuació, es troben Noves Generacions (NNGG), amb un total de 9 mencions, la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), que n'ha obtingut 8, la Joventut Socialista de Catalunya (JSC) i La Forja, mencionades 7 vegades.

A partir d'aquestes dades extraïem la següent conclusió: de les organitzacions polítiques juvenils estudiades al llarg del treball la més coneguda, tant entre la població com entre el jovent, és el Jovent Republicà. Deduïm, doncs, que aquesta organització porta a terme una feina de comunicació positiva, i que la seva campanya provoca cert ressò entre la societat. A aquesta la segueix l'organització d'Arran, que també és força coneguda entre el conjunt de la societat i els joves, per tant, deduïm que les seves polítiques o campanyes també arriben a la gent. Pel que fa al tercer lloc, es produeix una discrepància entre la població en general i el sector jove d'aquesta, donat que segons l'opinió de la població, aquesta posició l'ocupa la Joventut Nacionalista de Catalunya, mentre que els resultats del sector jove afirmen que és més coneguda Noves Generacions. En quart lloc, a causa de la discrepància que hem esmentat, pel que fa a la totalitat de la població se situen Noves Generacions i la Joventut Socialista de Catalunya, mentre que segons l'opinió del jovent s'hi situa la Joventut

Nacionalista de Catalunya, seguida, finalment, per la Joventut Socialista de Catalunya. Podríem deduir, doncs, que aquestes últimes organitzacions generen cert ressò entre la població i el jovent, encara que aquest és inferior a les organitzacions que es troben en primer lloc. Cal esmentar que en el cas del sector jove, observem que juntament amb la Joventut Socialista hi ha una sisena organització anomenada La Forja, la qual forma part de l'Esquerra Independentista.

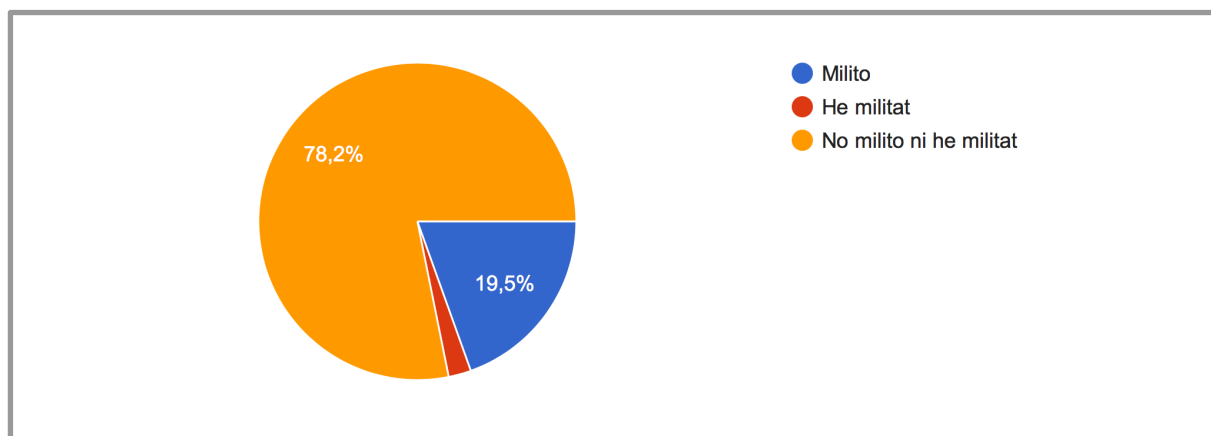
Tanmateix, podem observar un tret significatiu: les organitzacions polítiques juvenils més conegudes dins la societat, o que tenen més repercussió entre la població, són aquelles que estan estretament relacionades amb els partits polítics que dominen l'actual terreny polític català; el Jovent Republicà està relacionat amb Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), Arran, tenint en compte que forma part de l'Esquerra Independentista, està relacionada amb la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (CUP-CC), la Joventut Socialista de Catalunya amb el Partit Socialista de Catalunya (PSC), la Joventut Nacionalista de Catalunya amb el Partit Demòcrata de Catalunya (PDeCAT), i Noves Generacions amb el Partit Popular de Catalunya (PPC).

D'aquesta manera, entenem que el terreny polític juvenil està dominat per les joventuts de les forces polítiques amb més poder a Catalunya, i que el fet de comptar amb el suport d'un partit polític parlamentari beneficia la repercussió que les organitzacions polítiques juvenils poden tenir sobre la societat.

- **Milites o has militat en alguna organització política juvenil?**

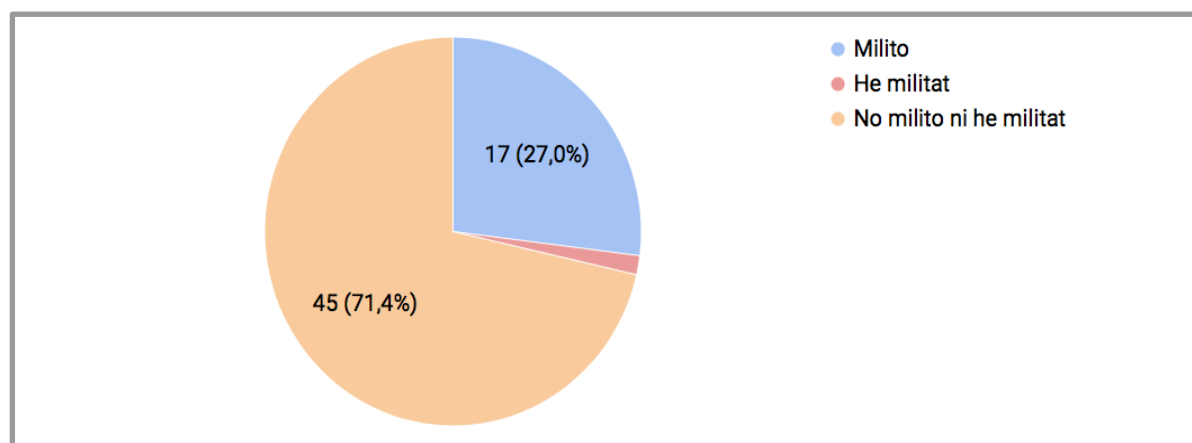
L'objectiu d'aquesta pregunta és comprovar quin percentatge de la població ha format o forma part actualment d'una organització política juvenil, i alhora poder comprovar quin és el nombre aproximant de joves que formen part d'aquestes organitzacions.

A partir de les respostes obtingudes en aquesta pregunta s'ha elaborat el següent gràfic:

Com a tret més significatiu, observem que hi ha una minoria dins la població que al·lega formar part o haver-ne format d'alguna organització política juvenil, en concret, aquest grup de persones conforma el 21,8% d'aquesta.

Les dades que corresponen a les respostes de les persones del sector més jove de l'enquesta són les següents:

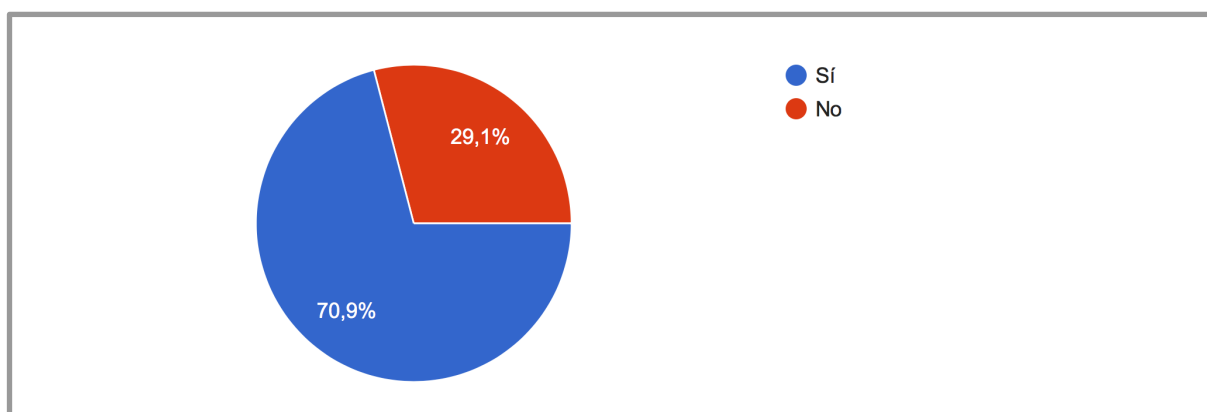
En aquest cas, es produeix una variació entre els resultats que corresponen a la població en general i el jovent d'aquesta. Tal com podem observar, gairebé el 30% de persones joves que han respost l'enquesta militen en l'actualitat o han militat en una organització política juvenil, un 27% i un 1,6% respectivament, amb la qual cosa augmenta en un 10% el percentatge que correspon a la societat en general.

Amb això, deduïm que hi ha un grup certament nombrós dins la població més jove de la societat que té prou interès per la política i la societat com per a formar part o haver-ne format d'una organització política juvenil. Tot i això, és encara més nombrosa la quantitat de joves que no es troben ni s'han trobat involucrats en una organització d'aquest caire.

- **Et sents identificat/ada amb la ideologia d'alguna organització?**

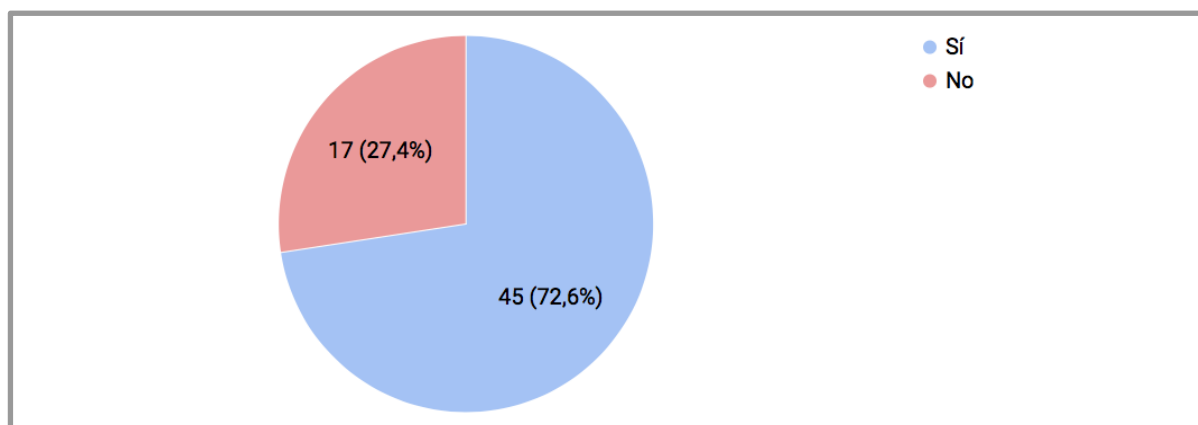
Amb aquesta pregunta es vol analitzar quin percentatge de la població i del jovent comparteix ideologia amb alguna organització política juvenil, d'aquesta manera, volem comprovar quantes persones creuen que podrien ser representades política i socialment per alguna organització d'aquest caire.

A partir d'aquesta pregunta s'han obtingut els següents resultats:

Comprovem que podem trobar una majoria de persones que se senten representades per aquestes organitzacions, encara que el sector que no hi troba representació compta amb un grup de persones certament nombrós, donat que conformen més d'una quarta part de la població.

En relació a les respostes obtingudes del sector jove de la societat, els resultats són els següents:

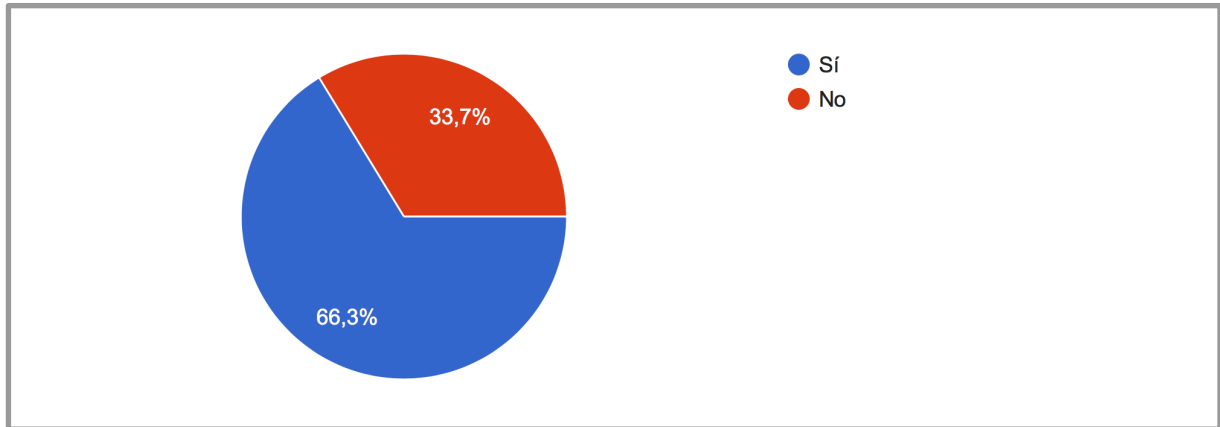
Tal com s'observa, aquests resultats gairebé no varien dels obtinguts pel que fa a la totalitat de la població. Novament, ens trobem amb tres quartes parts de la població jove, que conforma la majoria, que se sent identificada amb la ideologia d'alguna organització d'aquest caire, mentre que una quarta part del jovent es mostra contrari a aquest fet.

A partir d'aquestes dades podem extreure la següent conclusió: les diferents organitzacions polítiques juvenils amb presència actualment al territori polític tenen unes ideologies que representen a una tercera part de la població juvenil de la societat. Per altra banda, però, existeix una quarta part d'aquesta que no troba representació de les seves ideologies en cap de les organitzacions polítiques juvenils que coneix.

- **Has participat en algun acte o acció realitzada per alguna organització?**

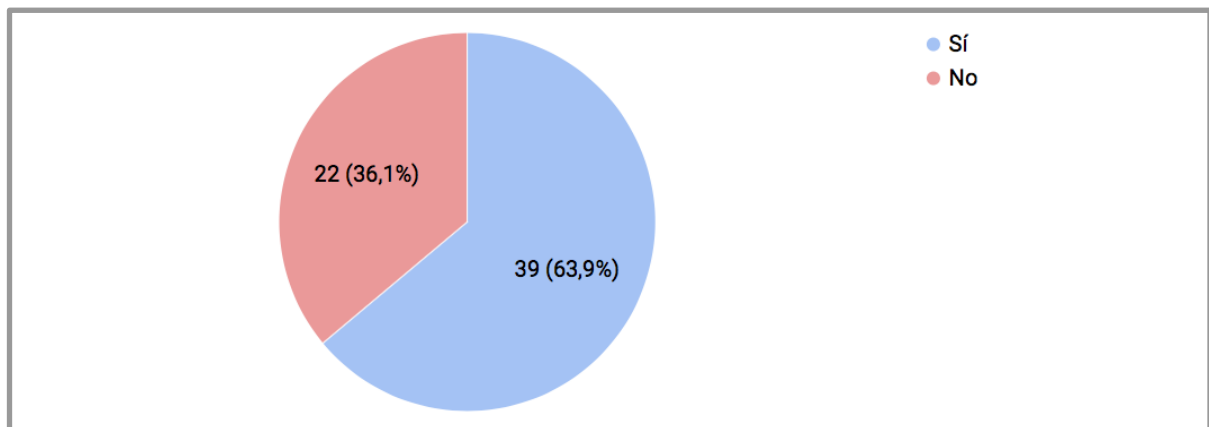
L'objectiu d'aquesta pregunta és valorar fins a quin punt les organitzacions polítiques juvenils generen prou interès entre la societat i el sector juvenil d'aquesta, com perquè les persones assisteixin als seus actes i hi participin.

Les respostes a aquesta pregunta han estat les següents:

En aquest cas, com podem observar, el percentatge de persones que han participat en algun acte o acció d'alguna organització política juvenil supera al nombre de persones que no ho han fet, tot i que, a diferència de les preguntes comentades anteriorment, la diferència entre els dos percentatges ha disminuït notablement.

Pel que fa al sector més jove de la població, els resultats obtinguts conformen la següent gràfica:

Pel que fa a aquests resultats, observem una lleugera variació respecte els resultats que fan referència a la població en general. Així doncs, tot i que és majoria el grup de persones que han col·laborat en un esdeveniment promogut per una organització política de caire juvenil, el nombre de persones que es mostren contràries a aquest fet no passa desapercebut.

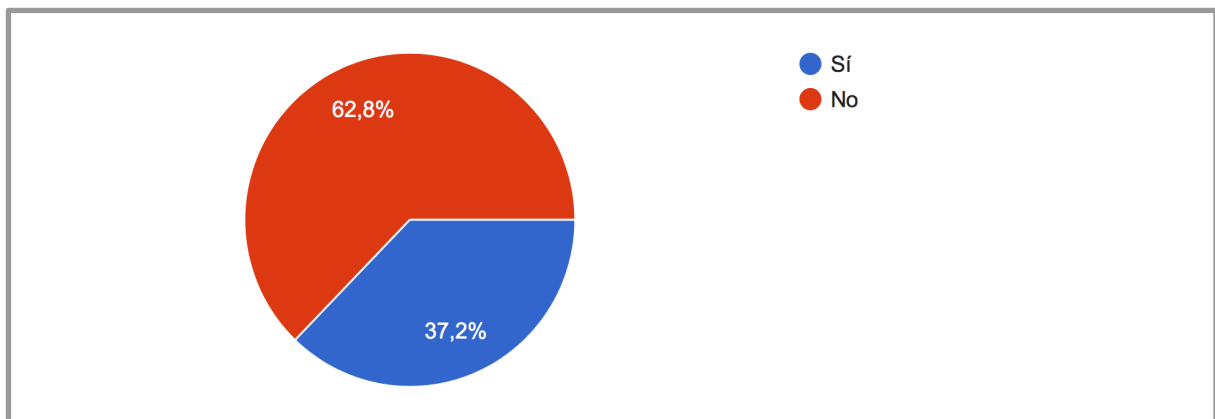
Amb això, arribem a la conclusió que, pel que fa a la societat en general i, en concret, al jovent d'aquesta, les organitzacions polítiques juvenils generen prou interès entre la gent

com perquè un nombre bastant elevat de persones assisteixin o col·laborin en un acte o acció que aquestes organitzin. Per tant, deduïm que, de manera general, els projectes, actes i accions que porten a terme aquestes organitzacions tenen una resposta certament positiva entre la societat i el públic més jove, i aconsegueixen l'assistència d'una bona part de la societat. Malgrat aquest fet, però, existeix més d'una quarta part de la població, gairebé el 40% en el cas dels joves, que no mostra interès per les seves activitats.

- **Creus que has adoptat alguna ideologia o canviat alguna de teva a causa de la influència d'alguna organització?**

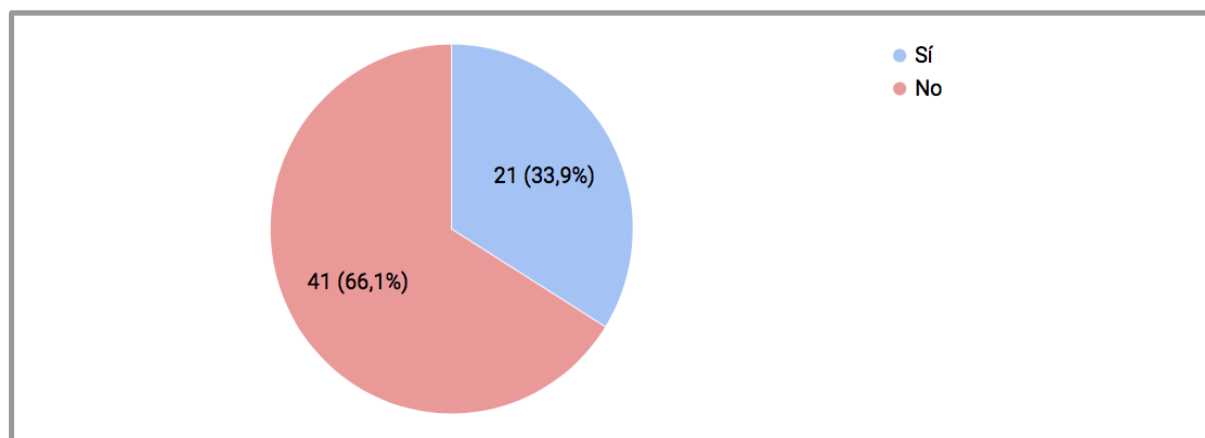
L'objectiu d'aquesta pregunta, juntament amb la posterior a aquesta, és valorar la influència que les organitzacions polítiques juvenils tenen sobre la població, en especial sobre el públic jove al qual van dirigides. Es vol comprovar com d'efectiva és la feina de consciència política i social que aquestes porten a terme, i l'impacte que les seves accions i campanyes poden tenir sobre la gent.

Els resultats obtinguts en aquesta pregunta conformen el següent gràfic:

Tal com s'observa, en aquest cas els percentatges s'inverteixen a favor del no, donat que la majoria de persones enquestades afirma que no ha adoptat cap ideologia ni canviat una de seva a causa de la influència d'alguna organització.

Pel que fa als resultats que fan referència al sector més jove de persones enquestades, s'ha pogut elaborar el següent gràfic:

Tal com s'observa, els percentatges obtinguts es mostren bastant semblants als que fan referència a la totalitat de la població.

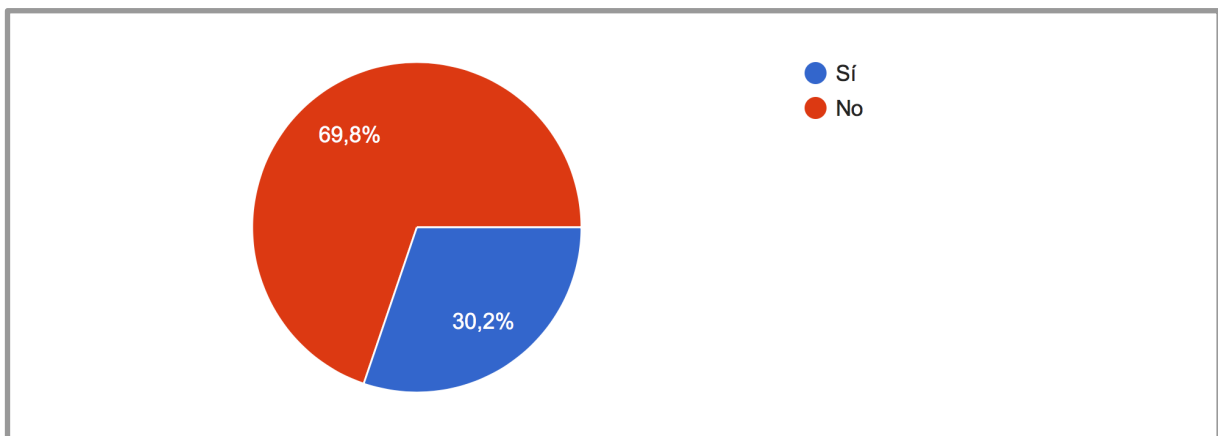
Tot i això, es produeix un fet destacable que cal comentar: es produeix un augment del percentatge que fa referència a les persones que afirmen no haver adoptat ni modificat cap de les seves ideologies a causa de l'efecte de les organitzacions polítiques juvenils. Per tant, deduïm que aquestes han exercit certa influència sobre persones que no formen part del sector jove de la societat, donat que el percentatge del "no" referent a la població en general és menor que aquest.

A partir d'aquestes dades podem afirmar que el treball que es porta a terme des de les diferents organitzacions polítiques juvenils per tal de fer arribar a la població jove les ideologies que defensen és certament satisfactori. Com hem pogut comprovar, existeix una part del jovent que s'ha sentit prou influenciat per aquestes organitzacions com per a adoptar o modificar una ideologia relativa a temes polítics o socials que es treballen; tot i això, aquest percentatge és notablement inferior al corresponent a les persones que no han adoptat ni modificat cap de les seves ideologies a causa d'una influència per part d'aquestes organitzacions.

Amb això, deduïm que les organitzacions polítiques juvenils han tingut la capacitat de fer arribar i transmetre el seu missatge a una part de la població jove de la societat, encara que existeix una majoria restant que no ha experimentat aquesta influència.

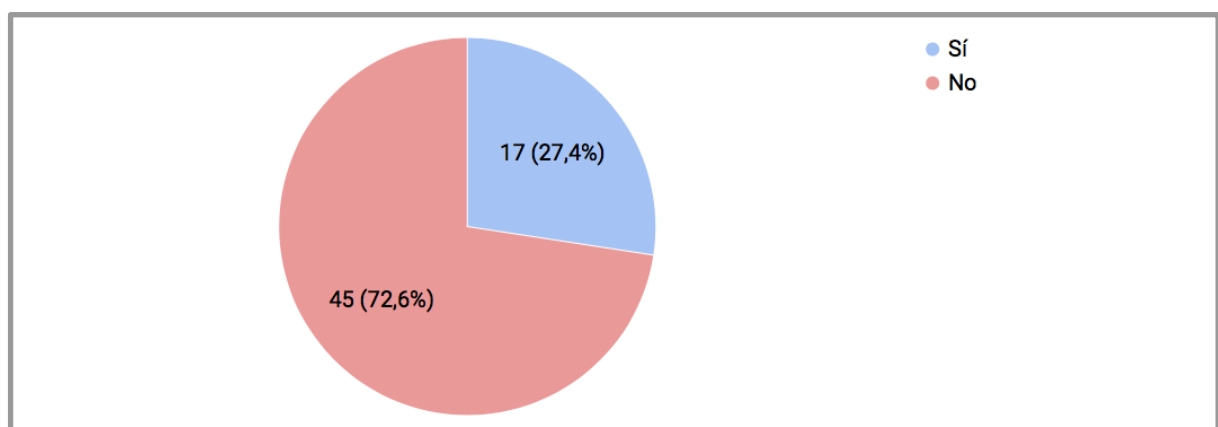
- **Has canviat alguna actitud o alguna acció del teu dia a dia a causa de la influència d'alguna organització?**

Amb aquesta pregunta, i juntament amb l'anterior, es vol comprovar la influència que les organitzacions polítiques juvenils poden arribar a exercir damunt la societat, i en concret, damunt la població jove d'aquesta. En aquest cas, aquesta pregunta permetrà avaluar el grau d'influència, en cas que aquesta s'hagi produït, que les organitzacions tenen damunt la població, és a dir, si han estat capaces de conscienciar el jovent de tal manera que una part d'aquest hagi sabut modificar o rectificar alguna de les seves actituds habituals que anés en contra de la ideologia que l'organització promou.

Respecte a la pregunta anterior, els resultats han experimentat una petita variació. En aquest cas, ens trobem amb un 69,8% de la població que al·lega no haver canviat cap actitud o acció del seu dia a dia a causa de la influència d'alguna organització, fet que suposa un augment de gairebé un 8% respecte a la pregunta anterior, i en conseqüència, es produeix una disminució d'un 8% del "sí" respecte a l'anterior pregunta.

Els resultats que fan referència al sector jove de la població són els següents:

Ens trobem davant d'una àmplia majoria de persones joves que no han experimentat una influència prou significativa com per a modificar les seves actituds o accions del dia a dia, tot i això, és certament nombrós el grup de persones joves que afirmen haver modificat alguna actitud o acció de la seva vida diària a causa de la influència d'alguna organització política juvenil, concretament, una quarta part del sector jove de la societat.

Deduïm que les organitzacions polítiques juvenils han estat capaces de fer arribar els seus respectius missatges a una quarta part de la població de joves de la societat, i conscienciar-los de manera que aquests han adoptat alguna de les ideologies que treballen i promouen, i, fins i tot, han sabut rectificar o canviar accions o actituds del seu dia a dia d'acord amb aquestes ideologies.

Per altra banda però, existeixen tres quartes parts d'aquest jovent que no han experimentat aquesta influència, i per tant, hi ha una major part del jovent al qual no han pogut transmetre els seus missatges.

Cal apuntar, però, que segons les respostes obtingudes, hi ha una petita part del col·lectiu jove de la societat que afirma haver adoptat alguna ideologia a causa de la influència d'alguna organització, però aquesta no l'ha portat a modificar ni rectificar cap de les seves actituds diàries, i viceversa.

- **Podries posar algun exemple?**

Amb aquesta pregunta s'han volgut recopilar les experiències personals de les persones enquestades que afirmen haver canviat o rectificat una acció o actitud present en la seva vida diària a causa de la influència de les accions polítiques juvenils. D'aquesta manera, es podrà comprovar en quins aspectes de la vida de la població aquestes organitzacions han pogut causar un major efecte.

Cal apuntar, però, que aquesta pregunta només ha obtingut un total de 12 respostes, de manera que no tothom que ha contestat "sí" a l'anterior pregunta ha volgut donar un exemple de la seva afirmació.

Així doncs, de les respostes obtingudes, les que corresponen a l'opinió de les persones que formen el col·lectiu de joves de la societat són, textualment, les següents:

- "Portar una vida més ecològica i afí amb el respecte al medi ambient, a causa d'organitzacions com Greenpeace o PACMA".
- "Em vaig fer d'Arran i m'adono que sóc un "matxi" (que té actituds masclistes) però m'esforço per deconstruir-me".
- "Per exemple tema feminisme, he assistit a moltes conferències que m'han ajudat a deconstruir-me (el fet d'utilitzar aquest terme ja ho posa de manifest)".
- "En estar dins l'organització i conèixer el seu funcionament he sentit la responsabilitat de ser més crítica amb aquesta i la necessitat de canviar coses

perquè l'organització tingui un millor funcionament a nivell intern, i pugui influir en l'extern".

- "M'han conscienciat sobre temes com l'ecologisme i la política del moment".
- "Ser més crítica i cautelosa amb els micromasclismes".
- "Sobretot en feminisme".
- "Manera de reivindicar la causa catalana".
- "Eficiència i estalvi energètic".

Per altra banda, les experiències que es troben a continuació corresponen a persones de més de 40 anys, les quals consideren haver rebut certa influència per part de les organitzacions polítiques juvenils que els ha animat a prendre certes actituds com les següents:

- "Anar a manifestacions".
- "Anar a manifestacions diversos cops, quan mai hi havia anat".
- "Tolerància".

Si analitzem les respostes obtingudes de la població jove de la societat, les quals provenen d'un total de 9 persones, podem conèixer els temes sobre els quals les organitzacions polítiques juvenils han provocat una major consciència. Observem que quatre d'aquestes afirmen haver modificat accions i actituds del seu dia a dia relacionades amb el feminisme i la consciència sobre aquest. A continuació, tres persones diuen haver adoptat noves actituds que fan referència a l'ecologisme i la cura del medi ambient, seguides de dues respostes que al·leguen haver adquirit consciència sobre temes relacionats amb la política catalana del moment. D'altra banda, una persona afirma haver adquirit coneixement sobre el mateix funcionament de la seva organització política juvenil i haver-ne modificat aspectes per tal d'obtenir algun benefici en aquest.

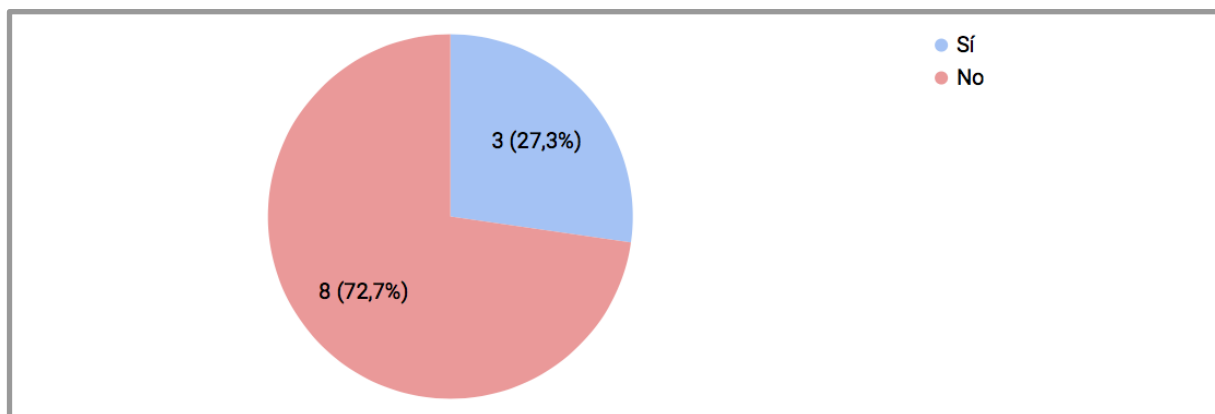
Pel que fa a la població en general s'han obtingut 3 respostes en total, que fan referència al següent: dues persones afirmen haver rebut un impuls per part de les organitzacions polítiques juvenils que els ha fet participar en manifestacions, i una persona al·lega haver esdevingut més tolerant a causa de la influència d'aquestes organitzacions.

- En cas d'haver respost NO a la segona pregunta: "Una organització política juvenil és un conjunt de joves que s'organitzen per defensar determinades ideologies i s'ocupen dels afers que afecten la població jove de la societat." Ara que ja saps el que és una organització política juvenil, creus que estaries interessat/ada en formar part d'alguna?

Aquesta última pregunta va dirigida exclusivament a les 18 persones que han respost "no" a la pregunta "Has sentit mai a parlar de les organitzacions polítiques juvenils?". L'objectiu d'aquesta és presentar de manera breu les organitzacions polítiques juvenils a aquelles persones que no tenen cap coneixement sobre aquestes, per tal de comprovar a tall de curiositat si, un cop s'ha entès el que són, tindrien interès en formar part d'alguna.

En aquest cas, però, només s'han analitzat els resultats provinents del sector jove de la població, tenint en compte que és l'únic que, per temes d'edat, pot formar part d'aquest tipus d'organitzacions.

Així doncs, els resultats obtinguts, els quals corresponen a 11 respostes del total, són els següents:

Tal com podem observar, doncs, la majoria de joves que no tenien coneixement de les organitzacions polítiques juvenils afirmen, un cop conèixer la seva funció, no tenir interès en formar-ne part. Tot i això, una petita part d'aquest grup al·lega estar disposat a formar part d'alguna organització d'aquest tipus.

A partir d'aquí, podríem considerar que existeix una petita part de la població que, malgrat no tenir coneixements actuals sobre les organitzacions polítiques juvenils, consideraria el fet de formar part d'alguna d'aquestes si en tingués. D'aquesta manera, hi ha una part del sector jove de la població amb potencial per la política juvenil, que no participa d'aquestes organitzacions per falta de coneixement, i no per manca de voluntat.

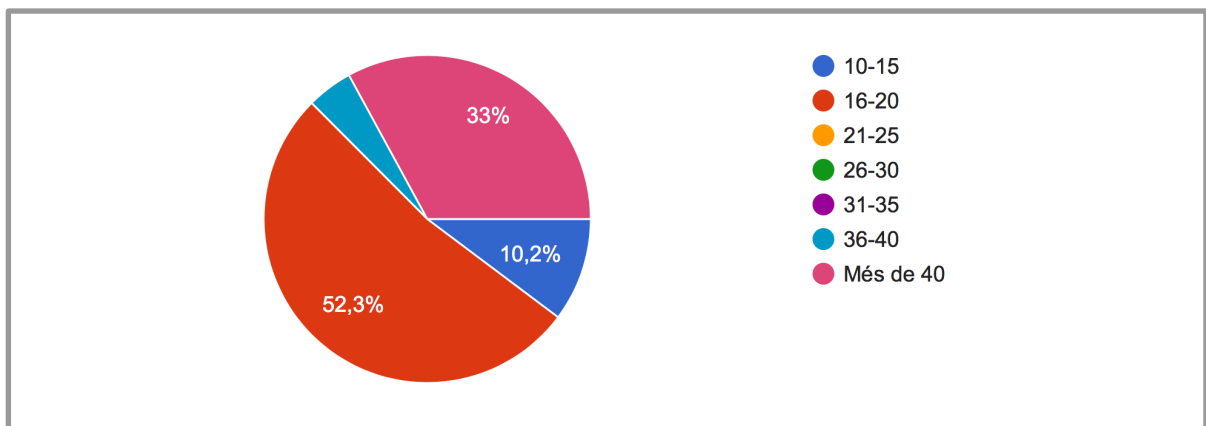
3.4.2. La radicalitat de les organitzacions polítiques juvenils

El principal objectiu de la realització d'aquesta enquesta, la qual ha obtingut un total de 88 respostes, és el de comprovar la percepció que té la societat envers les organitzacions polítiques juvenils, més concretament, sobre el nivell de radicalitat que consideren que aquestes alberguen. En especial, es vol examinar quines de les organitzacions polítiques juvenils són les considerades més radicals per part de la població.

A partir dels resultats que s'obtinguin en aquesta enquesta es podrà contrastar una de les hipòtesis formulades a l'inici del treball: "Les organitzacions d'esquerres són considerades radicals per la majoria de la població".

És necessari esmentar que l'anàlisi de resultats es fa d'acord amb les 88 persones que han respost l'enquesta, tal com s'ha esmentat anteriorment, d'aquesta manera, la interpretació que es faci d'aquests resultats s'assumirà com a possible representació de la població general, tot i que aquesta pot no ser del tot exacta.

A manera d'entrada, les diferents edats de les persones enquestades són les següents:

Tal com s'observa, més de la meitat de persones enquestades es troba dins la franja d'edat d'entre 16 i 20 anys, les quals conformen un 52,3% de respostes. Un 33% de les persones que han respost l'enquesta tenen més de 40 anys, franja d'edat que serà considerada com a adulta. Les persones que es troben entre 10 i 15 anys conformen un 10,2% del total de persones enquestades, de manera que, en referència amb les dades que no s'observen en el gràfic, el 4,5% restant pertany a la franja d'edat compresa entre 36 i 40 anys.

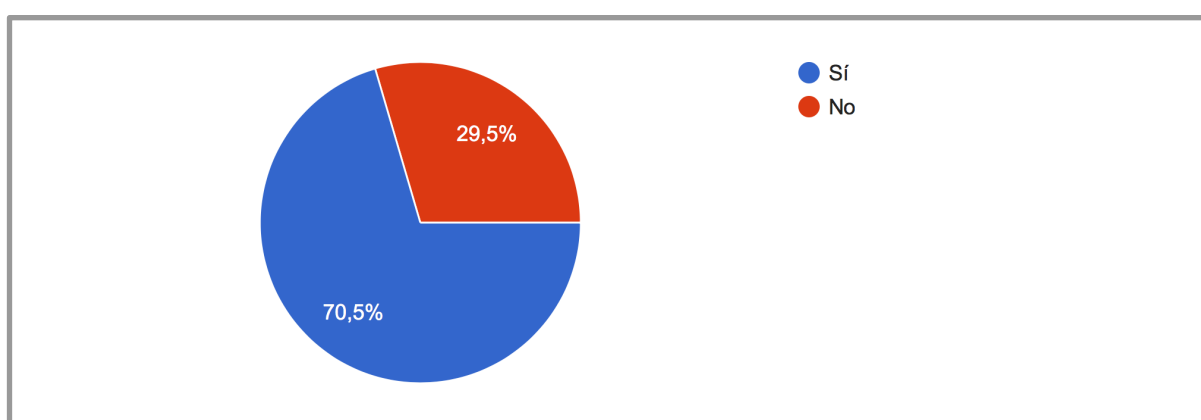
A manera de curiositat, del total de persones que ha respost l'enquesta, un 62,5% pertany al sector més jove de la població, mentre que el 37,5% restant és considerat com el sector més adult d'aquesta. Malgrat tot, en aquest cas, tenint en compte el tipus d'anàlisi dels resultats que es vol realitzar, no es faran distincions entre edats sinó que es farà una interpretació general de la mostra.

Cal esmentar, doncs, que la distribució d'edats de l'enquesta no és rellevant, sinó que s'ha realitzat d'aquesta manera per tal d'obtenir una noció del grau de participació entre els diferents grups d'edat de la població, com a curiositat.

- **Has sentit mai a parlar de les organitzacions polítiques juvenils?**

Amb aquesta primera pregunta es vol introduir el tema sobre el qual tracta l'enquesta a la persona que es disposa a contestar-la. Segons la resposta que s'obtingui en aquesta pregunta, la persona enquestada podrà seguir endavant amb l'enquesta o no, depenent del seu coneixement sobre la temàtica en què es basa aquesta.

Els resultats obtinguts en aquesta pregunta conformen el següent gràfic:

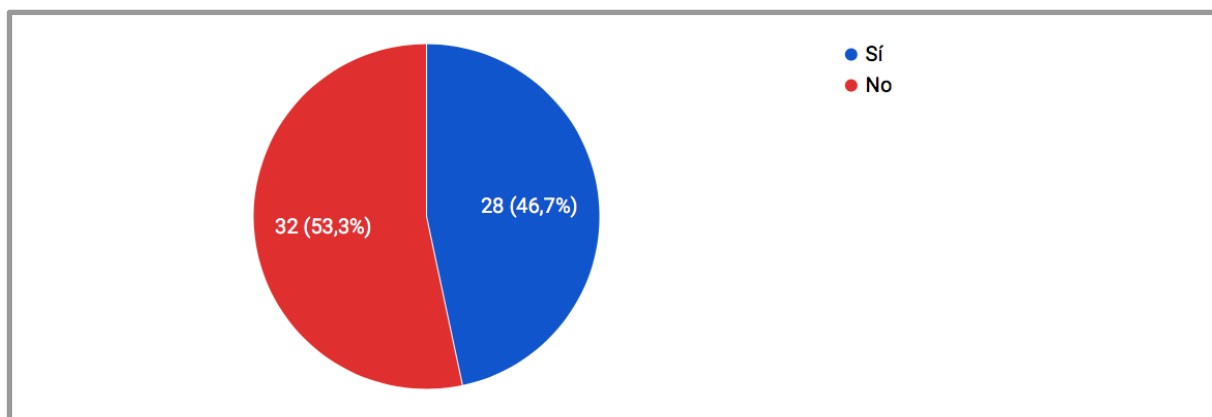
Segons aquests resultats, la majoria de persones enquestades tenen cert coneixement sobre les organitzacions polítiques juvenils, mentre que una minoria certament nombrosa de persones de la societat no tenen cap mena de coneixença sobre aquestes.

A partir d'aquí, a causa dels resultats obtinguts anteriorment, les següents preguntes es basen en el 70,5% de persones enquestades, concretament 62 persones, que han afirmat tenir ser conscients de l'existència de les organitzacions polítiques juvenils.

- **Coneixes alguna organització política juvenil que consideris radical?**

La finalitat d'aquesta següent pregunta és la de constatar de quina manera la població que té coneixement sobre les organitzacions polítiques juvenils considera que existeixen certes d'aquestes organitzacions de caire radical.

Els resultats que corresponen a les respostes obtingudes en aquesta pregunta són els següents:

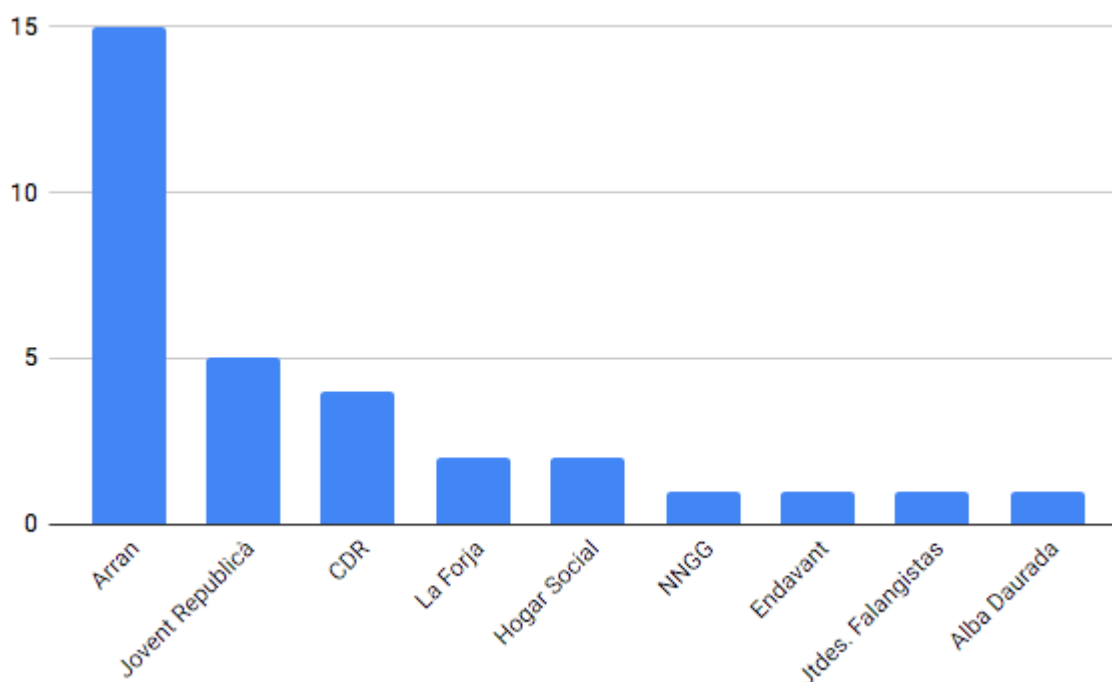
Tal com podem observar, els percentatges es troben bastant igualats. Tot i això, més de la meitat de persones enquestades al·leguen no tenir constància de cap organització política juvenil que considerin radical. És cert, però, que aquest desconeixement podria ser degut a dos factors: o bé la persona considera que, de les organitzacions polítiques juvenils que coneix, cap és radical, o bé la persona, malgrat ser conscient de l'existència d'aquest tipus d'organitzacions, tal com ha declarat en la pregunta anterior, no en coneix cap de concreta, i, en conseqüència, no en coneix cap que consideri radical.

D'altra banda, observem que una minoria de persones enquestades, molt propera a la meitat del total d'aquestes, considera que alguna de les organitzacions polítiques juvenils que coneix és de caire radical, per tant, per a gairebé la meitat de la població, hi ha organitzacions polítiques juvenils que actuen de manera radical.

- **En cas d'haver respost "sí", podries dir quina/es?**

L'objectiu d'aquesta pregunta és el de conèixer quines de les organitzacions polítiques juvenils del panorama polític actual són les considerades de caire radical per una part de la població.

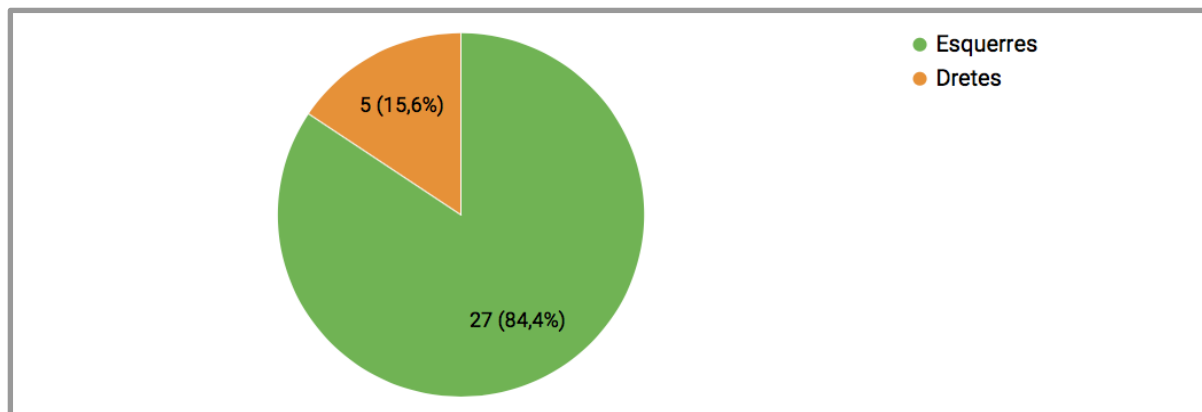
Les respostes obtingudes en aquesta pregunta per part de les persones enquestades són les següents:

Tal com s'observa, tenint en compte les cinc organitzacions amb més mencions, l'organització més mencionada ha estat Arran, amb un total de 15 mencions. A aquesta la segueixen el Jovent Republicà, mencionada 5 vegades, i els Comitès de Defensa de la República (CDR), malgrat que aquests no estiguin estrictament formats per persones del sector més jove de la societat, que han obtingut 4 mencions. En quart i cinquè lloc es troben La Forja, organització d'esquerra pertanyent a l'Esquerra Independentista, i Hogar Social, organització d'extrema dreta, amb 2 mencions cadascuna.

Per tal de poder realitzar una anàlisi més ampli dels resultats obtinguts, classificarem les organitzacions mencionades en aquelles que són d'esquerreres i les que són de dretes, sense especificació, però, de si són d'extrema esquerra o dreta. D'aquesta manera, com a organitzacions d'esquerreres figuren Arran, Jovent Republicà, CDR, La Forja i Endavant. D'altra banda, les organitzacions de dretes són Hogar Social, Noves Generacions, Juventudes Falangistas i Alba Daurada, malgrat no ser íntegrament juvenil.

A partir d'aquesta classificació, observem que les organitzacions d'esquerreres han obtingut un total de 27 mencions, mentre que les de dretes n'han obtingut un total de 5. Per representar-ho de manera més clara, podem configurar el següent gràfic:

Amb els resultats obtinguts podem arribar a la següent conclusió: de la part de la població que considera que existeixen certes organitzacions polítiques juvenils de caire radical, l'àmplia majoria ha mencionat una, o més d'una, organització d'esquerreres. D'altra banda, una minoria n'ha mencionat una o més d'una de dretes.

D'aquesta manera, segons la població que té coneixement sobre organitzacions que considera radicals, podem afirmar que les organitzacions polítiques juvenils d'esquerreres són considerades més radicals de que les de dretes.

- **Podries explicar el perquè de la teva resposta?**

Amb aquesta pregunta es volen conèixer les raons per les quals la població considera que determinades organitzacions polítiques juvenils són de caire radical. Per tal d'analitzar aquesta pregunta, considerarem les raons concretes que s'han donat per a cada de les organitzacions mencionades.

Cal aclarir, però, que aquesta pregunta ha obtingut un total de 22 respostes, per tant, hi ha quatre persones, les quals han mencionat organitzacions polítiques juvenils que consideren radicals, que no han respost la pregunta.

Com a apunt, hi ha certes argumentacions que han estat mencionades de cara a més d'una organització, per tant, es repetiran en cada organització a la qual es fa referència.

Pel que fa a l'organització més mencionada, Arran, les raons que s'han atribuït a la seva "radicalitat" són les següents:

- "Els actes que porten a terme".
- "Organitzen protestes violentes (per exemple, van tirar pols de colors als Mossos d'Esquadra)".
- "Les propostes que realitzen i les seves actituds".
- "Només volen fer reformes radicals".
- "Realitzen actes vandàlics".

- “Les seves accions: atemptats contra policies, assalts a busos turístics, ocupació de la banca de Barcelona, pintades a cases de jutges i polítics...”.
- “Pel que diu la gent”.
- “Fan actes violents”.
- “Moltes de les seves accions estan al límit de la llei i busquen l’enfrontament”.
- “Per les seves accions i manifestacions públiques”.
- “Protesten”.

Les raons que s’han donat per contrastar la “radicalitat” del Jovent Republicà són:

- “Realitzen actes vandàlics”.
- “Tinc conegudes que hi formen part”.

Pel que fa als Comitès de Defensa de la República (CDR), la seva “radicalitat” ha estat justificada amb les següents raons:

- “Pel que he escoltat”.
- “Són una mica més “intensos” que els altres”.

Les raons per les quals s’ha atribuït l’adjectiu “radical” a La Forja han estat les següents:

- “Les seves accions: atemptats contra policies, assalts a busos turístics, ocupació de la banca de Barcelona, pintades a cases de jutges i polítics...”.
- “Per amics que hi formen part”.

Hogar Social és considerada “radical” per les següents afirmacions:

- “És franquista”.
- “Són feixistes amb historial delictiu”.

Endavant ha estat considerada “radical” per la següent raó: “Les seves accions: atemptats contra policies, assalts a busos turístics, ocupació de la banca de Barcelona, pintades a cases de jutges i polítics...”.

La “radicalitat” de Juventudes de la Falange ha estat justificada amb el següent argument: “Són feixistes i busquen l’enfrontament”.

Alba Daurada ha estat considerada “radical” a causa de la següent raó: “Són feixistes amb historial delictiu”.

L’argument que s’ha atribuït a la “radicalitat” de Noves Generacions és el següent: “Són d’extrema dreta”.

Si analitzem els arguments que s’han ofert com a justificació de la suposada radicalitat de les organitzacions mencionades, podem observar com, pel que fa a les organitzacions d’esquerra, tots expressen un enfocament cap als actes, accions o projectes que aquestes realitzen, i no tant cap a les seves idees i conviccions. En canvi, pel que fa a les organitzacions de dreta, la majoria d’arguments van enfocats a la posició política d’aquestes i la seva ideologia, sense fer referència a les accions i projectes que aquestes

puguin portar a terme. Considero que cal destacar, però, un fet curiós d'aquests resultats: dues de les respostes que volen justificar la radicalitat de dues de les organitzacions d'esquerres afirmen que consideren aquest fet pel que han escoltat, o bé pel que diu la gent, fet a partir del qual podríem deduir que és possible que, tant d'un tipus d'organitzacions com de l'altre, les crítiques que reben per part d'un sector de la societat podrien, en alguns casos, no ser fonamentades ni considerades de manera objectiva.

- **Podries marcar en quins d'aquests significats de la paraula “radical” t'has basat durant l'enquesta?**

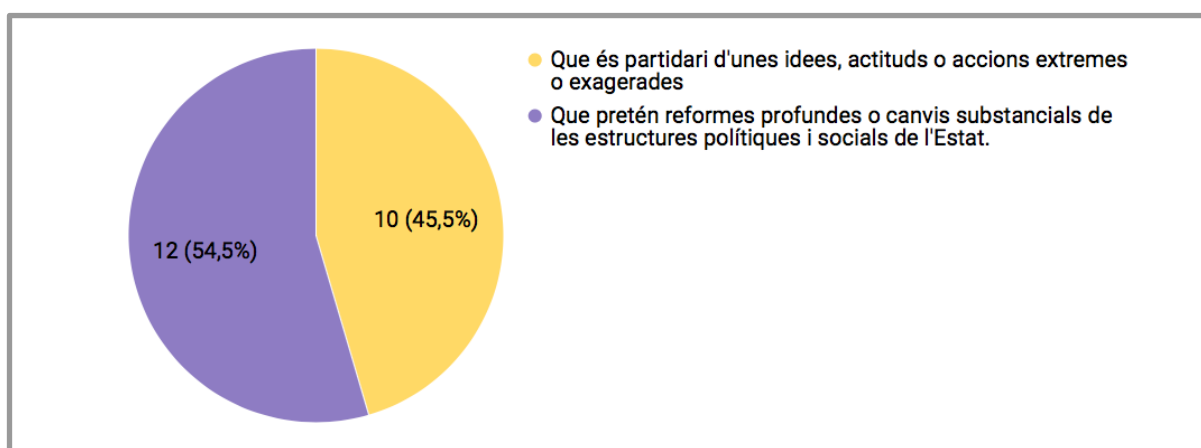
Els resultats d'aquesta pregunta ens permeten fer una classificació de gran rellevància respecte a les respostes obtingudes anteriorment al llarg de l'enquesta.

Per tal de fer una correcta interpretació dels resultats, cal fer una distinció entre els diferents significats que pot adoptar la paraula “radical”. D'entrada, aquesta expressió es pot definir de dues maneres diferents, les quals són:

- Que és partidari d'unes idees, actituds o accions extremes o exagerades.
- Que pretén reformes profundes o canvis substancials de les estructures polítiques i socials de l'Estat.

En aquest cas, analitzarem en quina d'aquestes dues definicions de la paraula “radical” s'han basat les persones enquestades en atribuir aquest adjectiu a les organitzacions, fent una distinció entre les que són d'esquerres i les que són de dretes.

Pel que fa a les organitzacions polítiques juvenils d'esquerres, els resultats obtinguts són els següents:

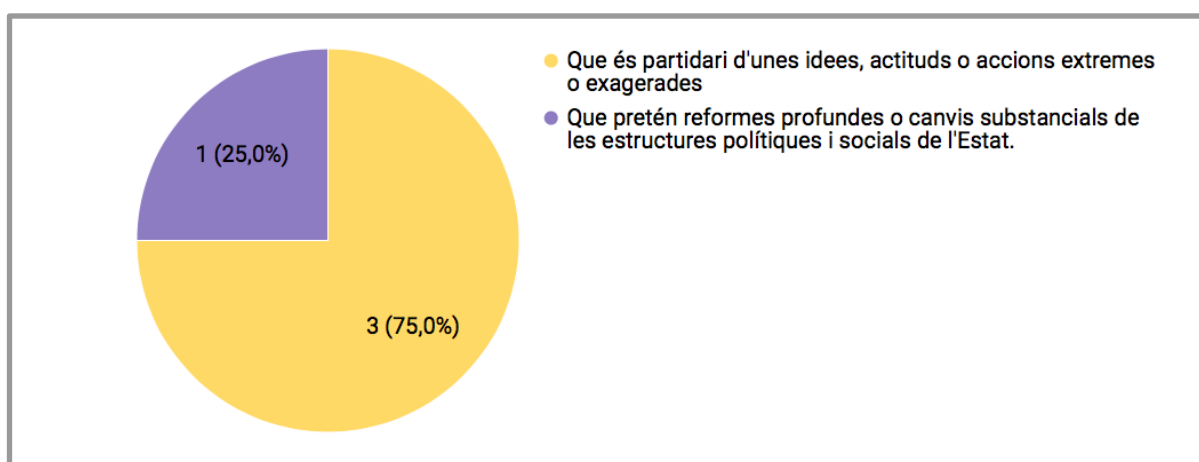

Tal com es mostra, els valors dels dos percentatges es troben bastant igualats. Tot i això, una mica més de la meitat de persones que ha considerat com a radical alguna organització d'esquerres, afirma que li atribueix aquest adjectiu ja que l'organització en qüestió defensa certes ideologies que pretenen reformar la política o la societat de manera contundent. De

manera més informal, es podria dir que, segons l'opinió de la majoria de persones enquestades, aquestes organitzacions són radicals perquè pretenen modificar certs aspectes de la societat des de l'arrel d'aquests.

Malgrat tot, existeix una minoria nombrosa que al·lega considerar que certes organitzacions d'esquerres són radicals a causa d'unes ideologies o una manera d'actuar extremada o violenta, en el cas d'Arran, per exemple, tal com s'ha mencionat en la pregunta anterior.

Els resultats obtinguts en referència a les organitzacions polítiques juvenils de dretes són els següents:

Segons el que podem observar, aquests resultats varien de manera bastant significativa respecte als que corresponen a les organitzacions polítiques juvenils d'esquerres.

En aquest cas, existeix una clara diferència entre les dues definicions; per a l'àmplia majoria de persones que ha considerat com a radicals organitzacions de dretes, aquestes ho són pel fet de ser partidàries de certes ideologies o actituds extremistes, tals com el feixisme, en el cas de Juventudes de la Falange, per exemple, com s'ha comentat anteriorment.

D'altra banda, però, hi ha una minoria que considera que les organitzacions d'aquest caire polític són radicals perquè pretenen portar a terme certes reformes o canvis contundents, dit d'una altra manera, que volen modificar certes matèries de la societat des de la seva arrel.

4. CONCLUSIONS

La principal raó per la qual vaig decidir parlar sobre les organitzacions polítiques juvenils de Mataró amb el meu treball de recerca era el de fer justícia al jovent. Volia desmentir els mites que tots i totes hem sentit alguna vegada, i que de manera injusta titllen als joves de ganduls, de descentrats i desorganitzats.

Un dels principals objectius a l'hora de triar aquest tema era el de donar veu a aquestes organitzacions, donar visibilitat a la feina que dia a dia porten a terme per tal de construir una societat millor, una societat justa i tolerant, cadascuna a la seva manera i sota les seves pròpies conviccions. Si més no, volia mostrar a la societat que aquestes organitzacions existeixen i treballen per a tots i totes nosaltres. Un cop acabat el treball, considero que aquest objectiu ha estat totalment assolit. Començant per l'organització i realització de l'acte politicosocial i passant per les enquestes realitzades, d'una manera o altra he pogut posar en un primer pla les organitzacions polítiques juvenils, mostrant les seves idees i projectes al públic del col·loqui, i explicant a través de les preguntes el que són aquestes organitzacions a aquelles persones que no n'han sentit mai a parlar.

Un altre dels objectius que volia aconseguir és el d'analitzar els projectes i accions que porta a terme cada organització. Crec que aquest segon objectiu també ha estat assolit, encara que de manera parcial, donat que, si bé gràcies a les entrevistes realitzades a la militància d'aquestes organitzacions he pogut conèixer els diferents projectes que aquestes han realitzat i els que tenen planejats, finalment no he portat a terme una anàlisi detallada de cada acció concreta i de les seves conseqüències. Tot i això, he analitzat un tipus d'accions que aquestes organitzacions acostumen a portar a terme, com són les accions "de carrer" o directes, i el resultat que es deriva d'aquestes. D'altra banda, també he pogut classificar les accions que aquests col·lectius han portat a terme en dos tipus: "de carrer" o directes, i institucionals, i veure quin tipus d'organització, si d'esquerres o de dretes, tendeix més a la realització de cada un d'aquests tipus.

El tercer objectiu del treball, que considero de gran importància, és el de comprovar com influeixen aquestes organitzacions i els projectes i campanyes que porten a terme en el jovent que no hi forma part. Tenint en compte que un dels principals objectius d'aquest tipus d'organitzacions és el de crear una consciència política i social entre la societat, especialment entre el jovent, mitjançant la defensa de determinades ideologies, crec que és molt important comprovar si, realment, aquesta finalitat es compleix. A l'hora d'assolir aquest tercer objectiu m'he trobat amb un entrebanc mencionat a la introducció: per tal d'examinar aquesta influència caldria portar a terme un seguiment de la persona durant uns anys, i avaluar la seva actitud i el seu dia a dia respecte a la influència que rep d'aquestes

organitzacions. Com que no és possible realitzar aquest seguiment a causa del temps que dura el treball de recerca, he optat per fer una enquesta a la població, preguntant per la seva opinió i experiència personal, fet que m'ha permès comprovar, en certa manera, aquesta influència. Per tant, considero que aquest objectiu ha estat parcialment aconseguit.

Un altre fet que vaig considerar rellevant a l'hora de començar el projecte va ser el de comprovar la percepció que la societat té de les organitzacions polítiques juvenils. Mitjançant una altra enquesta encarada a la població de totes les edats, he pogut obtenir diferents opinions provinents de diferents persones respecte aquest tema, de manera que he pogut descobrir el que pensa la societat de les organitzacions d'aquest caire. Aquest objectiu ha estat, doncs, assolit.

En relació amb el darrer objectiu mencionat, una altra de les finalitats que es van plantejar al principi del treball era la de comparar les organitzacions considerades més radicals amb les que menys ho són, i analitzar l'efectivitat de les seves accions. Crec que aquest objectiu no ha estat assolit, pel fet que, finalment, al llarg del treball s'ha donat un enfocament diferent al tema de la radicalitat de les organitzacions polítiques juvenils; en comptes de realitzar la comparació mencionada i analitzar com d'efectives són les accions considerades radicals o extremes i les que no ho són, he volgut analitzar la perspectiva de la societat envers aquesta radicalitat, i comprovar quines són les organitzacions considerades més radicals, i alhora conèixer les raons que argumenten aquest pensament.

A mesura que el treball anava avançant ha anat sorgint un nou objectiu, el qual ha estat, possiblement, el més difícil d'assolir, des del meu punt de vista. Aquest és el d'organitzar un acte de caire polític i social que pugui encabir les organitzacions polítiques juvenils de Mataró. Malgrat les dificultats horàries, de lloc i de temàtica que s'han anat presentant i els dubtes que han anat sorgint al llarg de l'organització d'aquest acte, finalment, amb l'ajuda de moltes persones i la col·laboració de les mateixes organitzacions, l'objectiu ha estat assolit i hem pogut organitzar un col·loqui entre membres de les cinc organitzacions polítiques juvenils que s'han anat treballant al llarg del projecte, encarat a les problemàtiques que els i les joves pateixen dins la ciutat. Tot i això, és cert que el col·loqui s'ha hagut de celebrar fora del termini de l'entrega de la memòria escrita del treball.

Finalment, hi ha hagut un objectiu plantejat al començament del treball que, malauradament, no ha estat assolit; el de comparar les ideologies de cada organització i veure com aquestes afecten les accions que realitzen. El fet que aquest no hagi estat assolit és degut, principalment, a l'enfocament que ha anat adoptant el treball al llarg de la seva realització, ja que no s'ha especificat sobre les diferents ideologies de les organitzacions ni les accions concretes que aquestes porten a terme, sinó que, tal com s'ha mencionat, s'ha focalitzat en el tipus d'accions que cada grup d'organitzacions del mateix caire polític porten a terme, però de manera més general i no realitzant una anàlisi profunda de cada ideologia.

Pel que fa a les hipòtesis, un cop finalitzat el treball he pogut contrastar-les totes i determinar la seva validesa.

La primera hipòtesi que es va plantejar diu el següent: “Més d’un 50% del jovent de la societat s’ha sentit suficientment influenciat per les organitzacions com per rectificar accions del seu dia a dia”. Després de realitzar una enquesta a una mostra de persones joves de la societat, arribem a la conclusió que la hipòtesi és **falsa**. A partir dels resultats obtinguts, hem pogut observar que una àmplia majoria del jovent ha sentit a parlar de les organitzacions polítiques juvenils, i més de la meitat d’aquest té prou coneixement sobre aquestes organitzacions com per a anomenar-ne alguna de concreta. Posteriorment, observem que únicament al voltant d’una quarta part d’aquests joves ha format o forma part actualment d’alguna organització política juvenil, tot i que gairebé tres quartes parts del jovent de la societat afirma sentir-se identificat amb alguna de les seves ideologies i haver participat en algun dels seus actes. Malgrat aquests resultats, que podrien fer-nos pensar que la hipòtesi podria ser certa, a continuació comprovem que una majoria de joves afirma no haver adoptat cap ideologia a causa de la influència de cap organització política juvenil, i encara esdevé més àmplia, propera al 75%, la majoria de joves que al·lega no haver modificat cap de les seves actituds diàries a causa de l’efecte d’aquestes organitzacions, fet que converteix, de manera directa, la nostra hipòtesi en falsa.

La segona hipòtesi diu el següent: “Les organitzacions d’esquerres són considerades radicals per la majoria de la població”. Altra vegada, mitjançant la realització d’una enquesta a una mostra de persones de la societat, deduïm que la hipòtesi és **certa**. Fent una anàlisi dels resultats que hem obtingut, observem que, de l’àmplia majoria de la població que té un cert coneixement sobre les organitzacions polítiques juvenils, un nombre proper a la meitat de la població considera que alguna de les organitzacions que coneix és de caire radical. Quan es pregunta quines són aquestes organitzacions a les quals atribueixen l’adjectiu “radical”, comprovem que la gran majoria de persones enquestades menciona una organització d’esquerres, i només una petita part anomena una organització pertanyent a les dretes. Amb aquests resultats, ja podem constatar la certesa de la hipòtesi. Tot i això, crec que ha estat interessant fer un aclariment quant a la definició de “radicalitat” que les persones enquestades han considerat alhora d’atribuir aquest adjectiu a determinades organitzacions; pel que fa a les organitzacions d’esquerres, una mica més de la meitat de persones al·leguen considerar que aquestes organitzacions són radicals perquè pretenen reformes profundes o canvis substancials de les estructures polítiques i socials de l’Estat, mentre que, en referència a les organitzacions de dretes, la majoria de persones que considera que són radicals creu que això és degut al fet que són partidàries d’unes idees o d’unes actituds extremes o exagerades.

Pel que fa a la tercera i penúltima hipòtesi, la qual diu el següent: “Les accions anomenades “de carrer” o directes aconseguen crear un gran impacte en la societat i solucionar la problemàtica que es denuncia”, després d’analitzar dues accions “de carrer” o directes, no necessàriament portades a terme per organitzacions polítiques juvenils, i les seves conseqüències, es pot deduir que la hipòtesi és **certa**. A partir de l’anàlisi de l’ocupació del CAP de Rocafonda, barri de Mataró, portada a terme l’any 2014 i l’aturada d’un desnonament a Mataró realitzada l’any 2018, arribem a la conclusió que les accions directes tenen una alta probabilitat de ser efectives i solucionar la problemàtica a la qual s’enfronten, a causa de diversos factors: d’entrada, l’efecte que aconseguen crear damunt la societat a mode de consciència i indignació envers el problema que es denuncia, d’altra banda, la pressió social que deriva d’aquesta conscienciació i indignació cap a la institució, entitat o empresa responsable del problema, i per últim, però no menys important, el ressò i difusió mediàtica que aquestes aconseguen.

La quarta i última hipòtesi plantejada a l’inici del treball és la següent: “Les organitzacions d’esquerres porten a terme més accions “de carrer” que les organitzacions de dretes”. A partir de l’anàlisi i la interpretació de les accions que cadascuna de les organitzacions treballades ha portat a terme durant el darrer curs polític, arribem a la conclusió que la hipòtesi és **certa**. Si bé totes les organitzacions comparteixen la gran importància de les accions “de carrer” i del fet que mantenir un contacte amb directe amb la població, hem observat que l’activitat política de les organitzacions d’esquerres, Joventut Socialista, Jovent Republicà i Arran, acostuma a basar-se en la realització d’aquest tipus d’accions. Per altra banda, si bé és cert que les organitzacions de dretes també realitzen accions “de carrer” quan ho consideren necessari, acostumen a portar a terme una activitat política basada en l’enfocament dels afers i problemes de la societat des de les institucions.

4.1. Conclusions personals

Per començar, m’agradaria dir que em sento molt afortunada d’haver pogut portar a terme aquest treball de recerca, i d’haver tingut la possibilitat de donar a conèixer la feina que dia a dia realitzen les organitzacions polítiques juvenils, que no és poca.

Personalment, crec que el fet de realitzar aquest treball m’ha fet créixer, d’alguna manera, com a persona. No només pogut aprendre moltíssimes coses noves sobre les organitzacions polítiques juvenils, la influència que tenen sobre els joves, la percepció que la societat té d’aquestes..., sinó que també he comprès la importància de l’organització, la

constància i la responsabilitat, he après a establir contactes amb diferents persones i he adquirit una mica d'experiència en l'organització d'esdeveniments, que alhora és una de les coses que més m'ha agradat del treball.

Malgrat tot, és cert que el treball de recerca té una vital importància, tant per la nostra vida acadèmica com personal, i en ocasions, aquesta importància pot provocar certs moments d'angoixa o estrès. Tot i això, he après que gràcies a la dedicació i l'esforç tot es pot tirar endavant.

En resum, estic molt contenta d'haver realitzat aquest treball i satisfeta del resultat final que s'ha acabat obtenint.

5. AGRAÏMENTS

Per concloure el treball, m'agradaria fer una menció especial a totes les persones que han estat al meu costat i m'han ajudat a tirar endavant el projecte.

D'entrada, vull donar les meves més sinceres gràcies a l'Esteve Federico, el meu tutor, que m'ha guiat en tot moment, m'ha ofert grans idees i m'ha donat tot el suport possible sempre que l'he necessitat.

També vull agrair a la meva família, als meus pares, els ànims que m'han donat en tot moment, les idees que m'han suggerit i la gran difusió que han realitzat de la part pràctica.

Vull donar les gràcies, també, a les meves amigues, que m'han recolzat i animat, i han donat molt suport, amb gran entusiasme, a l'acte que s'ha aconseguit organitzar.

També agraeixo de tot cor l'ajuda, l'atenció i el suport que he rebut per part de cada organització política juvenil amb la qual he treballat: Noves Generacions, la Joventut Nacionalista, la Joventut Socialista, el Jovent Republicà i Arran.

En especial, vull donar les gràcies a en Cristian Escribano, en Víctor López, en Sergi López, la Jana Pous, en Pau Morales i en David Rodríguez, per concedir-me unes grans entrevistes que m'han ajudat a completar el treball, i a en Carles Estapé, d'Òmnium Cultural, no només per l'entrevista sinó també per proporcionar-me molts contactes que m'han sigut de gran ajuda.

També vull agrair altra vegada a en Cristian Escribano, en Víctor López, en Sergi López, la Jana Pous i a en David Rodríguez, juntament amb l'Edgar Peñaranda i l'Oriol Batista, la seva gran predisposició a participar en el col·loqui i el contacte que hem mantingut.

Vull donar les gràcies a l'Albert Creixell, en David Jodar i, un cop més a l'Oriol Batista, per participar en algunes de les entrevistes i aportar més informació. Gràcies també a l'Esther Guirao, l'Eloi Delgadillo i l'Ot Soler, per proporcionar-me contactes que m'han ajudat molt.

M'agradaria donar les gràcies, també, a la Laia Nonell, per l'assessorament, els consells i l'ajuda que m'ha proporcionat sempre que ho he necessitat.

Amb una menció especial, vull donar les gràcies a la Núria Cuyàs, que m'ha ajudat i aconsellat molt en la preparació del col·loqui i en la seva difusió.

També vull agrair a l'Escola Pia de Mataró el suport que m'han donat oferint-me un espai on realitzar el meu col·loqui, i vull també donar les gràcies a en Toni Aguilar per contactar amb els convidats del col·loqui i traspassar tota la informació a l'AMPA de l'escola.

Per últim, però no menys important, vull donar les gràcies a les persones que han respost les meves enquestes i m'han ofert una informació i experiència molt positiva.

En resum, moltes gràcies de tot cor a totes les persones que he mencionat, sense cadascú de vosaltres aquest treball no hagués estat possible.

6. FONTS DE CONSULTA

6.1. Netgrafia

- L'associacionisme a Catalunya

<https://www.escoltesiquies.cat/noticia/19656/breu-analisi-de-lassociacionisme-a-catalunya>

<https://dugi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/5614/43429.pdf?sequence=1>

<http://associacionisme.mhcat.cat>

<http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2010/10/26/el-primer-associacionisme-a-catalunya/>

http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/joventut/associacionisme_i_participacio/

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/la-riera/la-riera/video/3093210/#>

http://justicia.gencat.cat/ca/serveis/guia_d_entitats

http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/joventut/associacionisme_i_participacio/acces-al-cercador-dentitats-juvenils/

<http://finestradoportunitat.com/jovescatalunya40anys/>

http://virtual.eapc.cat/file.php/1/continguts_cursos_EAPC/Joventut/040evolucio/042poljovcat.html

<http://www.testimoniosparalahistoria.com/entrevista/sr-oriol-illa-garcia/>

- L'associacionisme juvenil a Catalunya

<https://dugi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/5614/43429.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

- Noves Generacions

<https://www.pplarioja.es/conocenos/nuevas-generaciones>

<http://www.nngg.org/index.php/bienvenid>

<http://www.pp.es/conocenos/nngg>

<http://www.nngg.org/index.php/actualidad/1-actualidad/332-nngg-convoca-su-congreso-nacional-los-dias-21-22-y-23-de-abril-en-sevilla>

<http://www.pp.es/actualidad-noticia/rajoy-inaugura-xiv-congreso-nacional-nuevas-generaciones>

<http://www.pp.es/actualidad-noticia/xiii-congreso-nacional-nngg-se-celebrara-zaragoza-dias-15-16-abril>

https://www.ara.cat/politica/Irene-Pardo-converteix-Noves-Generacions_0_2009799187.html

<http://www.nngg.org/images/estatutos%20nngg.pdf>

<https://www.nngg-murcia.org/conocenos/juntas-locales/>

<http://www.rtve.es/noticias/20080611/organos-direccion-del-partido-popular/84130.shtml>

- Joventut Nacionalista de Catalunya

<http://www.jnc.cat>

<https://www.enciclopedia.cat/EC-GEC-0034946.xml>

https://www.jnc.cat/uploads/pdf_12092018194150.pdf

- Joventut Socialista de Catalunya

<http://jsc.cat/historia/>

<http://terrassainforma.com/2015/03/jsc-de-terrassa-proposara-una-federacio-propia/>

<http://polgibert.blogspot.com/2015/10/intervencio-al-15e-congres-de-la-jsc.html>

<http://jsc.cat/wp-content/uploads/2018/03/Estatuts-2015-2018.pdf>

- Jovent Republicà

<https://www.vilaweb.cat/noticies/pau-morales-jerc-jovent-republica-erc-som-conscients-que-ser-independentista-pot-comportar-costos-personals-elevats/>

http://joventrepublica.cat/joventuts_esquerra_republicana/historia

http://joventrepublica.cat/assets/files/documents/historia_de_les_jerc.pdf

<http://joventrepublica.cat/assets/files/documents/9ca9f-Declaració-de-principis-amb-esmenes-final-corregida-ok.pdf>

- Arran

https://www.ara.cat/politica/Arran-cara-jove-combativa-independentisme_0_1844215587.html

<https://espurnaajib.wordpress.com>

https://www.ara.cat/societat/Biblioteques-estudiar-Poques-massificades_0_1507049328.html

https://www.ara.cat/politica/investigats-crema-fotos-desobeeixen-audiencia-nacional_0_1700829987.html

<https://www.vilaweb.cat/noticies/40270/>

<https://www.racocatala.cat/forums/fil/216990/neix-forja-jovent-revolucionari>

<https://www.elperiodico.cat/ca/politica/20170902/qui-es-qui-esquerra-independentista-6244832>

<https://www.publico.es/public/l-audiencia-nacional-arxiva-causa.html>

https://www.ara.cat/societat/Arran-protesta-turistic-contra-massificacio_0_2048195297.html

<https://arran.cat/wp-content/uploads/2014/01/dossier-el-lloc-de-feina-Arran-COS.pdf>

- [Organització d'un acte de caire polític i social](#)

http://tjussana.cat/doc/publicacions/GA_6.pdf

- [Ocupació del CAP de Rocafonda](#)

<http://mataroradio.cat/mataronoticies/societat/noticia/els-ve-ns-reconeixen-aven-os-mantenen-locupaci-del-cap-de-rocafonda%20>

https://www.capgros.com/mataro/salut/unes-200-persones-ocupen-el-cap-de-rocafonda_134518_102.html

https://www.capgros.com/mataro/salut/la-segona-doctora-deixara-el-cap-de-rocafonda-d-aqui-a-un-mes_134597_102.html

https://www.capgros.com/mataro/salut/s-acaba-l-ocupacio-del-cap-de-rocafonda_134813_102.html

- [La P.A.C.C atura un desnonament a Mataró](#)

https://www.capgros.com/mataro/urbanisme-i-habitatge/aturen-el-desnonament-d-un-mataroni-que-fa-un-any-que-hauria-de-tenir-un-pis-social_715363_102.html

https://www.capgros.com/mataro/aturen-un-desnonament-a-la-ronda-cerdanya-de-mataro_708179_102.html

<https://forarondes.wordpress.com/2018/11/16/la-pacc-mataro-aconsegueix-aturar-un-desnonament-de-la-sareb-en-rocafonda/>

<http://mataroaudiovisual.cat/noticia/societat/la-pac-matar%C3%B3-atura-un-mateix-desnonament-cinquena-vegada>

6.2. Bibliografia

- [L'associacionisme juvenil a Catalunya](#)

ARACIL, R.; MAYAYO, A.; SEGURA, A. (editors): Memòria de la Transició a Espanya i a Catalunya: Els joves de la transició. Edicions de la Universitat de Barcelona, 2003

- [Joventut Nacionalista de Catalunya](#)

MARTÍN I BERBOIS, J.L.: Història de la Joventut Nacionalista de Catalunya (1980-2003). Tesi doctoral. Barcelona, 2010

7. ANNEXOS

7.1. Entrevistes

7.1.1. Entrevista a en Carles Estapé, president d'Òmnium Cultural del Maresme, 20/06/2018

Em podries explicar la teva trajectòria formant part d'organitzacions polítiques i culturals?

Quan era molt jove vaig formar part de bastantes entitats, t'estic parlant de quan jo tenia uns 16 anys, eren altres temps, però sí que vaig formar part de moltes entitats a Mataró. Començant per l'institut, quan era molt jove, vaig començar fent de delegat de classe i em vaig convertir en el representant de tot l'alumnat de l'institut Damià Campeny en el Consell Escolar, el Consell de Centre que es deia llavors. Després en aquella època també vaig formar part d'una organització d'estudiants d'institut, una mica anarquista; una organització nacional molt poc estructurada, i anàvem fent trobades. Més tard vaig entrar en el món de l'educació en el lleure, esplais més o menys: vaig estar en el que era la secció infantil i després secció de muntanya de la UEC, després vaig estar en un grup d'esplai, el grup d'esplai "El Sot", ja difunt, i també vaig formar una entitat que es deia "Lleure 2", amb la que vam acabar fent quatre centres infantils de lleure que funcionaven diàriament a diferents barris de Mataró. Em sembla que també vaig ser coordinador de La Coordinadora Infantil, que era la coordinadora d'esplais en aquell moment, i em sembla que també vaig arribar a ser vicepresident del Consell de la Joventut de Mataró. Bé, una trajectòria una mica "bèstia". Llavors de cop i volta, em vaig fer gran (riu) i va venir la mili, la parella, el casament i tot això acaba diluint-se bastant, fins que els fills comencen a anar a l'escola, i com que el cuc de l'associacionisme i de ganes de fer coses no desapareix mai, també vaig estar col·laborant i presidint l'Associació de Pares d'Alumnes de l'escola Anxaneta. Després, més tard, em van proposar d'entrar a la Junta Territorial d'Òmnium Maresme, vaig acceptar, i després d'un temps d'estar a la Junta també em van proposar que optés a la presidència, i ara estic aquí (riu). Això és la meva trajectòria en el món de l'associacionisme, bàsicament. Potser m'he deixat alguna cosa, també vaig militar durant un temps en el PSC, quan era jove.

Sobre el que m'has parlat al principi, el tema de delegat, esplai... Creus que hi va haver alguna cosa en especial que t'impulsés a presentar-te com a delegat, o a formar part de l'esplai...?

És una barreja de caràcter, inquietud, i segurament també d'una mica de ganes de protagonisme, una mica de tot. Sempre he sigut un cul inquiet, sempre he tingut ganes de

participar en el que passava al meu voltant i no he pogut resistir mai la temptació de veure què passava. A més a més, sempre que he participat o col·laborat en alguna entitat o col·lectiu, normalment, m'he implicat molt, al cent per cent, diguéssim. Així doncs, sempre acabo tenint càrrecs, entre cometes, o estant al capdavant.

A nivell personal, creus que ha influït en la teva personalitat i en el teu estil de vida el fet d'haver format part de totes aquestes entitats o organitzacions, i ara d'Òmnium?

Totalment. El fet de participar activament en la vida de la teva ciutat i del teu país políticament, socialment, culturalment... t'obre una perspectiva diferent de les coses. És una necessitat de dir, de ser-hi, de participar, de fer coses, de tenir iniciativa per transformar el teu entorn... És tenir aquesta inquietud de no saber estar callat, de no saber veure passar les coses. El període de la meua vida des que vaig tenir el primer fill fins que els meus dos fills no han volat sols, diguéssim, que és un període que qui el viu li passa, són entre catorze i vint anys, i és un període, a vegades, dur i frustrant perquè tens ganes de fer coses i no tens la possibilitat de fer-les. Tot i així, en aquest temps la participació en l'Associació de Pares de l'Anxaneta, per exemple, va ser bastant intensa. És a dir, és una manera de fer i de sentir les coses.

Entrant en el tema “jovent”, creus que els joves juguen un paper important dins la societat?

Sí, totalment. Jo no sóc jove, tinc 50 anys (riu), però he sigut jove, i el meu avi deia: “Qui quan és jove no és revolucionari no té cor, i qui quan és vell no es conservador no té cap”. Aleshores, jo penso que sí, el període de la joventut, en un sentit ampli, perquè cada vegada s'allarga més, jo no sóc jove però me'n considero una mica (riu), és un període que hi ha d'haver a la vida, duri més o menys, en el que t'has de sentir compromès. Jo diria que la paraula clau en la vida política, social i cultural és el compromís. Has de sentir la necessitat de comprometre's amb el que passa al teu voltant; penso que des d'una perspectiva d'una persona jove, aquest compromís ha de ser, sobretot, transformador, revolucionari, gairebé de dir: “m'ho vull carregar tot i fer-ho tot de nou”.; aquesta ha de ser la base.

Respecte les organitzacions polítiques juvenils, que a Mataró n'hi ha unes quantes, des de les Noves Generacions del PP fins a La Forja, quins beneficis o quins perjudicis creus que poden aportar a la societat, per exemple en el cas de Mataró?

Perjudicis no n'hi veig gaires, molt pocs, de fet no n'hi veig. Tot són beneficis, és a dir, promouen la participació. Jo crec que és difícil; d'alguna manera, les circumstàncies socials i culturals actuals fan difícil l'enquadrament dels joves en aquest tipus d'organitzacions,

perquè hi ha formes de participació que poden ser molt vàlides, i que no necessàriament han de passar per organitzacions polítiques o entitats formals. Per exemple, últimament jo he tingut contacte amb alguns joves rapers mataronins, per diferents circumstàncies, i són nois joves que no tenen cap enquadrament polític, que no formen part de cap entitat, però que senten que el que estan fent és des d'un compromís social i una visió transformadora, encara que ho facin d'una forma molt individual; jo penso que aquesta és una actitud positiva, encara que no formin part de cap organització. Les organitzacions polítiques, socials o culturals en les que es puguin enquadrar joves són positives, sempre i quan permetin actituds transformadores.

L'objectiu d'aquestes organitzacions és el fet d'arribar a la societat i poder modificar-la o construir una societat basada en el respecte o en la igualtat, per exemple...

Sí, i centrant-se en les organitzacions polítiques juvenils, jo crec que poden arribar a ser un contrapunt dins del partit polític general, dels adults; haurien de ser un contrapunt per ajudar a qüestionar les actituds dels adults, que moltes vegades ens assentem i ens va bé tenir un jove al costat que ens "canti la canya".

Un dels seus objectius és arribar a la població més jove i tractar temes que passen al jovent; creus que aquestes organitzacions són capaces d'assolir aquest objectiu i mobilitzar el jovent o conscienciar-lo?

Jo diria que sí; les entitats, normalment són minoritàries, és a dir, no hi ha organitzacions polítiques juvenils molt nombroses en nombre d'associats, però només que mobilitzin un cert nombre de personal, i que aquesta gent estigui compromesa, que es facin veure, que debatin, que parlin, que interpel·lin... és positiu.

Lligat amb una pregunta anterior, què creus que pot aportar a una persona jove el fet de formar part d'una entitat, associació o organització com aquestes?

Creixement personal, compromís. El compromís és una paraula que sembla, a vegades, molt extreta de la tradició catòlica, però és vital, és bàsic. Una persona que s'integra en qualsevol entitat, ja sigui política o que, per exemple, estigui fent "Els Pastorets" a la Sala Cabanyes, està en una entitat, per tant, ha de participar en una presa de decisions, comprometre's a estar dissabte a la tarda a un lloc, comprometre's a fer una sèrie de gestions per a organitzar quelcom... És una escola de creixement personal basada en el compromís, en l'esperit crític... Jo crec que és una escola de vida, tot serveix per a moltíssimes coses, fins i tot actualment hi ha moltes empreses que quan et contracten et miren, no només el teu historial acadèmic, sinó fins i tot tenen en compte que hagis pogut estar en una organització, en un agrupament escolta... perquè això diu molt de la persona.

Fins a quin punt creus que són necessàries dins la nostra societat? Podríem prescindir d'elles?

Mai; una societat mai pot prescindir ni dels partits polítics, ni de les entitats, ni del teixit associatiu; i menys una societat com la nostra que ha estat més de cent anys essent, Catalunya, un dels països més rics d'Europa en associacionisme. És bàsic, perquè això cohesiona la societat, és una escola de vida i de persones crítiques i participatives.

Entrant en el tema d'Òmnium Cultural, des d'aquí treballeu per captar el públic més jove? Com ho feu?

Ho intentem. Ai senyor (riu), és un tema complicat perquè Òmnium és una entitat, ara menys, ja que en els últims mesos hi ha hagut un creixement de socis espectacular i aquest creixement ha portat dues coses: ha baixat la mitjana d'edat i s'ha equilibrat en qüestió de gènere, que, en general, la majoria dels quadres dirigents de les juntes nacionals o territorials som gent d'entre quaranta i seixanta anys. Aleshores, és difícil que unes persones d'entre quaranta i seixanta anys es plantegin seriosament com atraure públic jove, però ho intentem. A Mataró, per exemple, hi ha una persona a la junta que és relativament jove, deu tenir vint-i-sis o vint-i-set anys i que havia format part d'un antic grup de joves nacional d'Òmnium, que ja han crescut, i que té aquesta perspectiva de incorporar joves. Ho intentem parlant directament amb joves que són socis o que són propers, i intentem donar-los protagonisme i els expliquem que "tenim ganes de que hi hagi joves a l'entitat i la volem rejuvenir, feu-nos propostes, dieu-nos què podríem fer a Òmnium per poder-nos acostar al públic juvenil i anem fent algunes coses, però és una "assignatura complicada".

Trobeu que les organitzacions polítiques juvenils us aporten alguna cosa, a Òmnium?

Òmnium a nivell nacional i territorial, i aquí a Mataró i al Maresme intentem tenir bones relacions amb el màxim d'organitzacions polítiques possibles. N'hi ha algunes amb les que, per distància o barreres polítiques, és més difícil, però amb les organitzacions polítiques de l'àmbit sobiranista tenim molt bona relació; ens trobem, ens veiem, i moltes vegades col·laborem. Jo he anat a bastants actes, m'han convidat a actes, xerrades o debats de diferents organitzacions; mantenim bona relació. Tot i això, a Òmnium intentem no traspasar barreres i sempre ens mantenim molt distants dels partits polítics, tenint la millor relació possible, però no ens hi emboliquem, mantenim una distància.

Quines són les bases principals o més importants de les Noves Generacions?

Bàsicament, Noves Generacions és la branca juvenil del Partit Popular, és a dir, no es diferencia com a idees, conceptes o metes, simplement, com és evident que els joves tenen una visió diferent de la societat que la de les persones més grans, són una eina molt important pel partit. Bé, tot i que jo ja estic bastant crescutet (riu), les joventuts, en aquest cas les meves, aporten una visió diferent al que és el partit. Molts dels canvis que han vingut al Partit Popular, el qual és un partit que és cert que en alguns temes ha sigut molt ranci durant aquests anys (riu), han vingut de la mà de Noves Generacions i de persones de l'organització juvenil que han passat al Partit Popular i han pogut traslladar-hi les idees més modernes, i, per tant, també cap a les lleis i cap a la societat.

Sou més partidari de les accions “de carrer” o “de despatx”, és a dir, institucionals?

Jo sóc molt de carrer, és a dir, a mi el despatx m'agrada el just. Aquí, a Mataró, jo faig moltíssim carrer, i a la comarca també, és a dir, en totes les ciutats en les que tenim representació, i fins i tot en algunes en les que no, muntem carpes. Jo vaig a totes, a mi m'encanta parlar amb la gent, i això ho poden corroborar quasi totes les persones a les que entrevistis, a mi m'encanta el carrer i parlar amb la gent, encara que no sigui de la meua tendència política. M'encanta parlar, sobretot, aquí, a Mataró, jo sóc molt municipalista i molt defensor de la política municipal. M'ho passo molt bé; m'ho passo millor en una plaça parlant amb la gent que no pas en un despatx, de reunions.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Bé, fins fa poc, teníem un model que era una democràcia interna, més aviat vertical, és a dir, les ordres de dalt es traslladaven a baix. Ara, però, és cert que ho portem canviant des de fa un temps, per exemple, ara tot és per primàries; sí que és cert que tenim un comitè executiu, a nivell estatal, en el qual som unes deu persones, i a nivell autonòmic, però les decisions que prenem en aquest comitè executiu no són només decisió nostra, sinó que la major part de les accions són consensuades amb la nostra militància.

Manteniu relació o contacte amb alguna altra organització política juvenil?

La veritat és que, per un tema personal, jo mantinc contacte amb l'Eloi i l'Esther del Jovent Republicà, i tinc molt bona relació, no només amb les Joventuts d'Esquerra, sinó que amb les joventuts de quasi bé tots els partits polítics. Crec que és bo portar-se bé amb les

joventuts d'altres partits polítics, no només parlant d'un tracte personal, sinó també, per exemple, de cara a treballar al Consell Municipal de la Joventut, que és on les organitzacions polítiques juvenils i altres associacions de caire no-lucratiu podem traslladar les nostres propostes, més enllà de que un partit governi o no a Mataró. És bo que ens portem bé, perquè si no ens portem bé no podem fer res per la ciutat, és a dir, jo crec que les batalles que tinguem a nivell estatal o autonòmic no s'han de traslladar després a la ciutat, perquè no és bo per aquesta. Aquí, a Mataró, arribem a molts consensos, que potser si els traslades a nivells més alts es veuen estrambòtics, per exemple, al PP i Esquerra no els veig pactant a nivell autonòmic, però a nivell de Mataró, Esquerra té molt bones propostes i el PP també, per tant, trobaria il·lògic que no ens les votessim mútuament.

A nivell de Mataró, quins projectes heu portat a terme aquest any?

Jo, per exemple, quan vaig aterrar a la política municipal, que va ser el dia següent de fer els 18 anys quan em vaig afiliar al Partit Popular, em vaig centrar molt en el Pla Jove de Mataró. Portàvem un Pla Jove que estava obsolet, és a dir, el Pla Jove s'activa per cinc anys, i el que teníem quan jo vaig entrar en política portava dos anys caducat. El que fa el Pla Jove és reflectir les ajudes que tenim els joves pel jovent, reflectir moltíssimes accions que, a nivell associatiu o a nivell socioeconòmic, beneficien molt als joves, i no podem estar amb plans antiquats. Primerament, doncs, jo em vaig centrar en això i vam elaborar un Pla Jove alternatiu, que després vam presentar al Consell Municipal, i després amb les propostes de tots els grups es va poder fer el Pla 12-18, que està molt bé, la veritat. A partir d'aquí, continuem treballant. Nosaltres, com a Noves Generacions, pràcticament tot ho fem conjuntament amb el PP, perquè al cap i a la fi som el mateix, i si t'he de ser sincer, a l'hora de política juvenil aquí, a Mataró, estem força malament pel fet de que tenim un atur juvenil increïblement alt, i és per aquí per on han anat la major part de les nostres polítiques. Hem intentat que el jovent es pugui independitzar amb una edat assequible, que si volen llogar un pis no sigui una odissea, que si després volen tenir fills els tinguin, encara que no sigui el que s'estila, perquè ara mateix la majoria de parelles no tenen diners com per tenir un fill... Bàsicament és això, les nostres polítiques van encaminades a que un jove del segle XXI no tingui més inconvenients a l'hora d'emancipar-se que un jove del segle passat.

Teniu algun projecte planejat que vulgueu portar a terme properament?

Ara, en el que ens centrarem és en intentar atraure la major part de joves possible cap al projecte municipal del Partit Popular de cara a les eleccions municipals de l'any que ve. Realment, jo crec que aquí, a Mataró, el jovent és molt important, perquè Mataró havia estat una ciutat governada per persones molt grans, és a dir, tot i que hem tingut polítics de molt bona qualitat, a l'ajuntament no hi havia polítics que poguessin traslladar la voluntat dels

joves al ple municipal i fer polítiques per a nosaltres. És cert, que ser jove no significa que sàpigues el que interessa als joves, però sí que t'hi aproximes molt més, amb la qual cosa, intentar fer un ajuntament més modern i que es pugui preocupar per la realitat dels joves és una prioritat bàsica, i jo crec que en això coincidim la major part de partits polítics de l'ajuntament. Des del Partit Popular, però, el que volem és que la major dels joves de Mataró entenguin que més enllà de si no votarien mai el PP per governar Espanya o la nostra comunitat autònoma, que vegin que, per a Mataró, el nostre projecte és molt vàlid. Nosaltres ens trenquem les banyes per a que, cada mes, puguem portar al ple mocions que beneficiïn a Mataró, sense que es parlin d'altres temes.

Després de vacances, en el que tornarem a centrar-nos és en explicar tot el que volem fer pels joves a Mataró, com ara les polítiques d'emancipació que t'estava explicant, que es van quedant obsoletes a mesura que passen els anys. A més, Mataró és una de les ciutats de Catalunya amb més atur, és a dir, no podem permetre que els nostres joves no es puguin emancipar o que hagin de marxar, perquè si han de marxar a Barcelona o altres ciutats com Blanes o Granollers, a treballar, per exemple, al final, on s'acabaran emancipant és en aquestes ciutats, i tindrem el mateix problema, que és que Mataró serà una ciutat vella. Si podem revifar l'economia aquí, al centre, o podem portar a terme l'ampliació del Mataró Parc, o portar El Corte Inglés, o moltíssimes polítiques més que beneficiïn a l'emprenedoria i a que els joves puguin trobar feina, estarem ajudant no només a que els joves de Mataró tinguin diners, sinó també a que es quedin a Mataró.

Tot i que esteu units amb el PP, creieu que és necessari, en ocasions, desmarcar-se del partit?

Moltes vegades sí; et posaré dos dels exemples més clars: l'homosexualitat i l'avortament. Jo crec que si no fos per Noves Generacions, al Partit Popular li hauria costat molt més acceptar un tema tan normal com és que dues persones del mateix sexe es puguin casar. És cert que, fa vint anys, la major part de la societat espanyola veia com a estrany que dues persones del mateix sexe poguessin unir-se en matrimoni, però que passa, que les generacions avancen, i el que pensa el meu avi no és el mateix que penso jo. Amb això, el PP, que estava governat per persones més grans que les que militem a Noves Generacions, no era conscient que la societat espanyola ja no veia bé no acceptar una llei de matrimoni homosexual, ja no veia bé una llei, de feia trenta anys, sobre l'avortament de les dones...; moltes de les coses que han anat avançant han estat gràcies a que va arribar un moment en el que Noves Generacions ens vam plantar i vam dir: "O el PP es modernitza, o el PP mor". Per tant, si voleu tenir una base de votants més enllà de la dreta, és a dir, si volem tenir un partit de centre, perquè és cert que jo sóc de centredreta, no de dreta, que sigui de dretes en l'àmbit econòmic, però socialment molt proper el poble, és

essencial pel nostre partit avançar, i en moltes ocasions, ho va fer gràcies a Noves Generacions. De fet, ara tenim líders del PP per tota Espanya que són obertament homosexuals, per exemple, el número 3 del PP estatal, Javier Maroto, que és el vicesecretari d'organització, i en Mariano Rajoy va anar al seu casament. És a dir, ara està totalment normalitzat i ja no és res estrany, per exemple, de les Noves Generacions conec a moltíssima gent que és obertament homosexuals, és més, no conec tants de cap altre organització, i que participen a les manifestacions de l'Orgull. Ens hem de desmarcar de totes aquelles qüestions en les que veiem que el PP no pensa o no reacciona com la societat ho demana.

En aquests darrers dies, hi ha hagut un succés molt important dins el Partit Popular, que és l'elecció del seu president, Pablo Casado. Consideres que la militància de les Noves Generacions ha estat prou integrada en aquest procés i ha tingut la oportunitat de poder participar-hi?

No, no ho considero; ara t'estic parlant de temes interns. Més enllà de que jo, obertament, no només he fet campanya per Sáenz de Santamaría, sinó que era part del seu equip de campanya, i bé, més enllà de que els resultats em semblin més o menys bé, Pablo Casado és el meu president i no hi ha més, he trobat falta de joventut. T'explico; Noves Generacions de Catalunya, per exemple, tenia només dos compromissaris en aquell congrés, és cert que va ser un congrés que es va haver de convocar molt ràpid, ja que el president Rajoy ho va deixar un dia per l'altre després de la moció de censura, entenc que hi pot haver hagut problemes organitzatius per la rapidesa, i és un congrés molt important perquè s'està decidint qui presidirà el partit que actualment té més vots a Espanya, però no pots deixar que la veu dels joves, una veu molt important, no tingui el pes que ha de tenir. Jo, per exemple, no vaig poder ser compromissari, tot i haver participat activament a la campanya, per un fet molt "tonto", és a dir, Noves Generacions tenia dos compromissaris de Catalunya, i els dos eren nats, el president i el secretari general, els vicesecretaris no érem nats, i jo no em podia presentar com a compromissari pel Partit Popular pel simple fet de que sóc de Noves Generacions. Ha sigut el primer congrés en què les coses s'han fet així, perquè jo m'he presentat en tots els congressos com a compromissari del PP i no hi ha hagut cap problema, però en aquest s'han seguit les normes "a rajatabla". També, jo crec que els resultats haguessin sigut diferents si els joves haguessin pogut votar, si més joves haguessin tingut veu, perquè jo em moc molt per tota Espanya i tinc moltíssims amics de les joventuts del PP d'arreu d'Espanya, i era una sintonia, hi havia moltíssims joves a favor de Santamaría, però bé, "a lo hecho pecho" (riu).

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és conscienciar i educar el jovent amb uns valors i unes ideologies que cada organització creu necessàries per construir o modificar una societat justa; creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix?

A vegades ens costa, però, bàsicament, jo crec que és culpa nostra per diferents motius: algunes vegades és perquè no sabem comunicar, és a dir, no sabem explicar bé els projectes que sabem que, realment, són bons; tot i que, moltes vegades, i jo crec que aquest és el major problema, estem més preocupats per barallar-nos amb els altres que no pas per construir una societat millor. Catalunya és un clar exemple, és a dir, tot i que en l'àmbit personal jo no tinc cap problema amb ningú de cap joventut, a l'hora de treballar, els interessos de cada partit, que no tenen res a veure amb els interessos dels joves de Mataró o de Catalunya, surten a la llum, i són coses realment innecessàries. Moltes vegades trobem que podríem fer coses molt bones, però no acaben sortint per aquesta raó. Mataró és l'exemple que més em costa entendre; amb la regidora de la CUP no em podria portar millor, ja que ens portem molt bé, però han pres la determinació de que votaran en contra a tot allò que vingui del PSC, del PP i de Ciutadans. Amb això, si fem propostes per reforçar l'emprenedoria de Mataró, que la CUP voti en contra... És a dir, ho portem tot a la batalla de partits, i, moltes vegades, és aquí on la societat desconnecta, on els joves, al final, ho acaben enviant tot "a la merda". Jo porto 8 anys dins la política municipal i he vist passar moltíssims joves, és a dir, en tots els partits hi ha hagut molts joves vàlids que acaben marxant de les organitzacions polítiques, farts de que tot el que volen fer per la societat acabi en res per culpa de les baralles entre els partits. Realment, jo crec que encara que moltes vegades podem portar a terme mesures que ajuden a millorar la societat, però que no és ni un 5% del que podríem fer.

Respecte al tema de la militància, com ho feu per atraure nous i noves militants a l'organització?

Mira; jo recordo que quan vaig entrar, fixa't si ha canviat tot tant, afiliava a gent a la discoteca. Tot ha canviat moltíssim. És cert que, actualment, la situació política no acompanya, però, ostres, jo recordo que a "Sutton" havia afiliat a gent. Ara és diferent, pots portar tant un carnet de la CUP com del PP, que segons a qui et trobis et clavarà una ventada, però sí, jo, amb 18 o 19 anys, he afiliat a gent a "Sutton" o a "Otto". Ara la política és molt més "callejera", és a dir, es porta tot al carrer, pel que és bo i pel que és dolent, i ara no afilies a gent a la discoteca, perquè allà la gent no vol parlar de política, ja que porta tot el dia sentint a parlar de política, i no va a la discoteca a que tu li "clavis la xapa". Abans no; abans la gent no sentia a parlar de política en tot el dia, simplement, tenien unes idees preconcebudes de si els agradava, o no, Espanya, i si eren de dretes o d'esquerres, i amb

allò es quedaven. Després, venien a una reunió o a un acte, i si els agradava continuaven. Ara no; ara, la gent del carrer sap perfectament amb qui s'identifica políticament, és a dir, ara la militància s'ha d'anar a buscar, però menys, perquè la gent està molt més polititzada, opina molt més, es posiciona molt més, ho sent molt més, com passa a Catalunya.

Actualment, on més gent pots afiliar és a les carpes. Per exemple, fa un parell de mesos vam posar una carpa al mercat de Pla d'en Boet, per tal de recollir signatures per la presó permanent revisable, i se'ns va apropar moltíssima gent que volia signar, molta de la qual era gent jove. Aquí hem de fer la nostra feina, és a dir, si volen participar a la nostra organització o si ens volen conèixer, els diem que poden venir a una reunió. Ara tot és a carpes, al carrer... Actualment, la CUP o ERC ho té fàcil a les manifestacions, on es coneix moltíssima gent jove, i el "boca a boca" també fa molt. Sobretot, funcionen molt bé les xarxes socials; jo, que sóc bastant actiu, sobretot a Twitter, tinc moltíssims missatges privats de molta gent, però em centro, sobretot, en els de gent jove, i em trobo amb molta gent jove de Mataró que no he conegut mai, que m'obre. És aquí on s'ha de captar molt, a les xarxes socials, i també és una manera de veure el que opina la gent; la veritat és que van molt bé.

Aproximadament, sabries quin és el nombre de la vostra militància a Mataró? I al Maresme? I a Catalunya?

A Mataró, som uns 43 militants, crec, encara que d'actius en som 30, aproximadament. És cert, però, que a nivell de Mataró jo em centro en la política, ja que en ser el President Comarcal tinc més present la militància de la comarca, que arriba a les 300 persones, tot i que d'actius, d'aquells que normalment venen, n'hi ha 100, aproximadament. A Catalunya som 610 militants; la veritat és que la comarca del Maresme és molt potent, hi ha moltíssima gent.

També és cert que hi ha moltíssima gent que va començar a Noves Generacions i que ara està al PDeCAT, moltíssima, igual que hi ha moltíssima gent que va començar a Convergència i que ara està a Noves Generacions.

Fent referència al tema de la joventut, com a joves, creus que se us dóna, des del vostre partit polític, la mateixa credibilitat i rebeu el mateix respecte que els adults?

No, però això no passa a cap organització juvenil, és a dir, qui digui que sí, menteix (riu). A qualsevol organització política, els canvis i la regeneració costen, perquè són fets molt difícils d'assumir. Quan fa molts anys que et dediques a la política, o tens un càrrec públic, costa molt deixar-ho; jo ho he vist i ho he patit, i és cert que costa molt que una persona que té un càrrec el deixi.

La gent jove, en contra de tot pronòstic, és a dir, en contra de tot el que hauria de ser realment, es veu com a un perill. Es veu com a un perill una persona jove que està

excessivament preparada, és a dir, som generacions que cada any que passa estem més preparades per assolir els reptes del futur, i això no es veu com a una virtut, sinó com a un perill. Això passa en tots els partits, però et diria que en el cas del PP encara passa més, perquè no hem arribat a assumir que la joventut no és un defecte, sinó que és una virtut, i que la regeneració política passa necessàriament per la gent jove, i això els costa molt d'assumir. Moltíssimes vegades he vist a gent jove intentant desenvolupar projectes molt bons, però que es troben amb el fet que per ser joves no tenen la credibilitat necessària, i no se'ls dóna la promoció que se'ls donaria si la idea vingués d'una altra persona.

Personalment, no em puc queixar, perquè jo aquest problema no l'he viscut, ja que m'ha tocat estar amb persones que realment valoren a la gent jove, però també, perquè vaig assumir que entrant amb 18 anys al partit ni molt menys ho sabia tot, amb el qual, em calia adquirir moltíssima experiència. No per ser jove ets bo, però sí que coneixes molt més la veritat dels joves.

Dins la societat, creus que els joves tenen la credibilitat i el respecte que es mereixen?

Avui en dia sí, a la societat sí. La societat sempre va molt més avançada que els partits, som nosaltres els que ens hem d'adaptar a la societat. Ara mateix, les persones joves menors de 30 anys són les que aconsegueixen, per exemple, amassar quantitats de diners molt més grans i més ràpidament, és la gent jove la que arriba a llocs de responsabilitat molt més grans. I això, perquè? Per temes de tecnologia, perquè les grans empreses volen gent jove preparada per formar-la, i per adquirir uns coneixements que una persona que va unes quantes generacions per sobre no adquireix amb la mateixa facilitat. Ara mateix, en el mercat laboral ser jove és una virtut, perquè com que la societat i les empreses han canviat, aquestes el que busquen és promocionar a gent jove que sàpiga manejar-se amb la informàtica, amb les xarxes socials, i amb el nou estil de vida de la societat.

Personalment, què et va motivar a entrar a militar a les Noves Generacions?

Bé, hem de fer un "flashback" abans d'entrar a militar a les joventuts del PP. Jo anava a l'institut Pla d'en Boet, i, a mi, la política m'interessava entre zero i res, llavors, va passar l'11-S, i a mi em va començar a interessar, no la política sinó la societat en general, és a dir, el que havia motivat a que allò passés. En aquell moment, però, jo no tenia idees fixes de política, no en tenia ni idea, era totalment un inculte, però cap a quart d'ESO vaig començar a tenir aquell "run-run". La major part dels meus amics eren independentistes i els meus pares, també, i això t'arrossega, amb el qual, jo també era independentista, entre quart d'ESO i primer de batxillerat, però, sincerament, no recordo perquè vaig deixar de ser-ho, de fet, crec que va ser de la nit al dia (riu). Recordo que, a partir de primer de batxillerat, vaig

tenir una professora d'història que era molt incisiva, que cada vegada que es parlava d'Espanya em mirava a mi (riu), i crec que va ser a partir d'aquí. Vaig veure un debat entre Rubalcaba i Rajoy, quan es presentaven a la presidència, i en aquell moment vaig tenir clar quin dels dos preferia. Crec que va ser aquest debat el que em va motivar a entrar al PP i no a Convergència, perquè jo tenia molt clar que era de dretes, i en aquell moment, Convergència era una dreta moderada, a Catalunya, cap al 2010, quan no havia esclatat aquest tema. Realment, no m'acabava de decidir, perquè Convergència, en aquell moment, representava molt els meus ideals de dreta moderada, socialment acceptable, bé econòmicament, defensora del Pacte Fiscal, amb la qual cosa, s'adequava molt a mi. Tot i això, gràcies a aquell debat em vaig poder decidir, perquè vaig veure que el Partit Popular portava això a un altre nivell, a nivell estatal, i m'agradava molt la política espanyola, amb el qual, vaig començar a militar al PP.

A partir d'aquí, va ser començar a afiliar-me i a militar, i tenir-ho molt clar. Recordo les primeres setmanes després de que guanyés Rajoy, jo ja estava a la universitat, i ho tenia molt clar, veient tot el que va començar a partir d'aleshores, i de 2012, i coneixent a molts polítics destacats d'aquest partit encara ho he tingut més clar.

Què creus que t'aporta el fet de formar part d'una organització política juvenil? Creus que ha canviat alguna cosa en la teva manera de ser, o el teu estil de vida?

Moltíssim, però moltíssim, a part de que, ara mateix, jo no sabia entendre la meua vida sense la política i sense militar a Noves Generacions, perquè són com una segona família. Hi ha una segona família, que és la família del Partit Popular de Mataró, i hi ha una altra família, que és la família de Noves Generacions; militant junts, fent campanya junts, muntant carpes junts i recorrent Catalunya en cotxe junts, es crea un vincle molt important, no amb moltes persones, perquè no et pots portar excessivament bé amb tothom, encara que et caiguin molt bé, però hi ha certes persones amb les que estableixes un vincle molt gros. Vulguis o no, fer una campanya política per un objectiu que defenses a mort, t'uneix molt a una persona. Més enllà dels ideals de cadascú i més enllà dels partits, jo crec que militar en política, militar en unes joventuts és molt important, perquè et fa veure la societat diferent. Quan jo veia Espanya i Catalunya abans de militar al PP, a una organització juvenil o de conèixer a tanta gent diferent, de tants partits diferents, tenia una concepció totalment diferent. T'adones que, realment, darrere del que la gent veu hi ha moltíssimes coses, bones i dolentes, però es tracta d'una altra perspectiva fonamentalment necessària per aquesta societat. Jo crec que qualsevol persona vàlida, o que, simplement, vulgui fer alguna cosa millor pel seu país o per la seva ciutat, té una obligació, potser no de militar, però sí d'estar informat del que fan les associacions, en aquest cas, juvenils. Jo penso que, com a joves, la major part no milita en una organització, però hem de donar explicacions i hem de

tenir una responsabilitat amb els nostres ciutadans. Al cap i a la fi, jo crec que molta gent que comença a militar en política és perquè després vol ser regidor, diputat, congressista, senador... Per arribar a això, a part de conèixer a la gent que vota, o que és potencialment votant teva, també s'ha de tenir molt clar que no deixa de ser un servei públic, i que no s'ha de deixar de donar explicacions. És a dir, en aquest món que està tan connectat, en el que, per exemple, un polític no dona un pas sense estar totalment vigilat, jo crec que no hem d'esperar a aquesta vigilància, és a dir, si jo, l'any que ve, surto escollit regidor, tinc una responsabilitat, no només amb els meus votants, sinó en general, d'explicar què faig amb les hores que em paguen. He d'explicar què faig per a tu, com a jove, què faig per a una nena que ha d'anar a la guarderia, què faig perquè una persona gran trobi un geriàtric, el dia de demà, i que no hagi d'esperar dos anys per trobar plaça...

La política juvenil és molt necessària, però, també, crec que s'ha de tenir vocació, perquè si no tens aquesta vocació política, no t'hi fiquis (riu).

Quines són les bases principals o més importants de la Joventut Nacionalista?

La Joventut Nacionalista de Catalunya es funda el 1980 amb l'únic i exclusiu objectiu de que Catalunya sigui un estat independent. En el seu moment, les joventuts de Convergència a Barcelona i al Maresme decideixen que no pot ser que el primer partit del país tingui com a joventuts una secció política, i que, a diferència del que era, en el seu moment, la Convergència de Pujol, creuen que Catalunya ha de ser un estat sobirà. Aquesta és la seva base fundacional, principal i exclusiva. Ha de ser en forma de república, democràtica, amb un Parlament, et; aquesta és l'essència. Després, depenent del tema en el que es vulgui concretar, nosaltres tenim una convenció ideològica en la que tenim totes les bases, que podràs consultar a internet, de tot el que defensem, per exemple, en matèria de sanitat, educació, transport, etc.

Sou més partidari de les accions “de carrer”, o de les accions “de despatx”, és a dir, institucionals?

No ens decanem per cap de les dues, utilitzem les dues. Les accions institucionals les fan aquells que estan presents a les institucions, és a dir, el partit mare o els nostres regidors, ja que tenim centenars de regidors joves arreu de Catalunya. En relació amb el partit mare, tenim un contacte, i a tot arreu hi ha bona relació, de manera que si volem defensar alguna cosa ells ho eleven a instància institucional. D'altra banda, si nosaltres volem fer alguna campanya, algun acte o qualsevol cosa, sortim al carrer. Utilitzem les dues vessants.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

A nivell local, si es tracta d'agrupacions locals o comarcals de molts militants, que en tenim bastants casos, són pocs els municipis on hi ha poca gent, es fa a través d'una assemblea. Aquesta assemblea, la qual està dirigida pel Cap Local o Comarcal amb la seva Executiva, es fa per votació, ja sigui vot a mà alçada o vot secret.

Així funciona, també, a nivell nacional. A nivell nacional tenim una Direcció Executiva Nacional que té la prerrogativa, és a dir, la capacitat discrecional de prendre decisions per ella sola, però després, la majoria de decisions les ha de prendre a través del màxim òrgan entre Congressos, el qual és el Consell Nacional, format per 300 membres de tot Catalunya. Per tant, qualsevol gran decisió o posicionament que hagi de fer la JNC a Catalunya, o acció, per exemple, s'ha de prendre a través del Consell Nacional, i s'avisava amb un temps previ, sempre que el temps polític ho permet, perquè hi ha moltes ocasions en que els

esdeveniments s'avancen o s'han de prendre molt ràpid, però sempre ho fem amb el màxim temps possible perquè totes les agrupacions del territori puguin debatre.

Després, hi ha casos d'entitats més petites on tenim agrupacions de 5 persones. D'aquesta manera, no fa falta formalitzar una assemblea per decidir muntar, per exemple, una xerrada o una paradeta a les barraques d'Arenys. Si aquest grup de joves es posa d'acord de forma assembleària, sense fer falta una votació formal, tiren endavant.

Tot i que esteu units amb el PDeCat, el vostre partit mare, com has comentat, creieu que és necessari desmarcar-se d'aquest en ocasions?

Bé, nosaltres li diem partit mare perquè treballem amb ells; Convergència, Partit Demòcrata, ara, Junts per Catalunya... La JNC, però, es va constituir, en el seu moment, com una organització política juvenil independent, és a dir, jurídicament i formalment no tenim cap vincle amb el nostre partit mare. Això per què ho fem? Per poder fer la nostra. En el moment en què es va fundar volien la independència, mentre que Pujol i la Convergència del 1980 segur que no la volien. Per això es va fer una organització independent, per això no vam ser una secció dins el partit mare. A partir d'això, nosaltres tenim la nostra independència i la nostra autonomia.

És cert, però, que, tot i voler aquesta independència, acabem treballant amb ells perquè estem en el mateix espai polític. Això fa que hi hagi un acord d'associació entre la JNC i el Partit Demòcrata, és a dir, treballem plegats perquè tenim un ideari comú i una línia d'acció comuna, però, formalment, les nostres grans decisions i posicionaments són organitzacions separades.

Manteniu relació o contacte amb alguna altra organització política juvenil?

La JNC està present al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, per tant, estem presents amb totes les entitats i organitzacions polítiques juvenils del país, i procurem portar-nos bé i tenir una bona relació amb totes, sobretot amb aquelles que comparteixen els nostres ideals. Els nostres màxims òrgans, la Direcció Executiva Nacional, és qui s'encarrega d'aquesta relació.

A nivell de Mataró, quins projectes heu portat a terme aquest any?

A nivell de Mataró, hem intentat tirar endavant, internament, el debat sobre els transports, el tema de la Renfe, sobretot el tema de la connexió amb Barcelona, que s'ha anat solucionant gràcies a la Generalitat.

També, hem tingut el debat de la seguretat a la zona del polígon. Per fer cinc cèntims del tema que tractem, fa uns nou mesos hi va haver trenta comes etílics, una molt bona festa a les portes de Cocoa que va acabar malament. Què va suposar això? Trenta comes etílics

significa una mitjana de trenta ambulàncies, més la policia, la seguretat, etc. Això vol dir, doncs, destinar uns recursos públics en matèria d'emergències i seguretat cap a una zona i, per tant, que tota la resta de la ciutat quedi descoberta. Hem intentat tractar això amb diverses propostes que hem passat als nostres regidors i al nostre partit.

Hem treballat, també, una tercera branca, la qual és el tema de les biblioteques. Hi ha tres biblioteques a Mataró: la biblioteca Antoni Comas, la Pompeu Fabra, i la del centre, que ara la gestiona la Fundació Iluro. Després, hi ha el Tecnocampus. No sé si tu has anat a estudiar allà, però en època d'exàmens de la universitat és insuficient el nombre d'hores que obren, ja que podrien obrir fins més tard, i la seva capacitat. Mataró necessita una quarta biblioteca, i aquest és un tema que està sobre la taula de l'Ajuntament, de tots els regidors i de tots els grups municipals, no és una cosa nova, però nosaltres hem treballat i hem instat a que el Tecnocampus obri més hores. La cosa és difícil, ja que el Tecnocampus és una entitat privada i està amb la Universitat Pompeu Fabra, però hem treballat en això.

T'haig de dir, però, que aquests temes no han avançat gaire, per un motiu; com saps, des de l'1 d'octubre de l'any passat la situació de Catalunya és la que és, i ens hem centrat molt més en la reivindicació de la llibertat dels presos polítics, la defensa de les nostres institucions, el retorn del nostre govern, etc. D'aquesta manera, el nivell nacional ha ocupat el pla local.

Teniu algun projecte planejat que vulgueu portar a terme properament?

Bé, el que ara estem fent és preparar molt les eleccions municipals. Hi ha una coalició que està treballant la Míriam Nogueras, diputada del Congrés, que es presenta a Mataró, i es diu Junts per Mataró. Nosaltres estem a la seva disposició i l'estem ajudant en tots els temes de joventut i en els temes de teixir contactes a nivell de tota la ciutat, dins la capacitat que els joves tenim.

Per l'altra banda, a l'espera del nou curs polític, la JNC té un paper molt important, o creiem que li hem de donar molta importància, en el futur del nostre espai polític a nivell general, el PDeCAT, Junts per Catalunya, la Crida Nacional del President Puigdemont... Per tant, de moment, estem una mica en "stand-by" en aquests dos temes, esperant a que avancin. Quan la situació nacional és tan complicada, hi ha tants canvis i, fins i tot, és tensa, no podem fer grans projectes per a la ciutat. Sí que és veritat, que a través del Consell Municipal de Joventut, hem tirat endavant alguns projectes amb la resta de forces polítiques, amb "les JERC", també. L'última gran cosa que es va aprovar va ser, en els pressupostos participatius, que hi hagués més lavabos portàtils a la festa de Les Santes, per evitar la deixadesa, les males olors, etc. Aquests són els projectes.

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és conscienciar i educar el jovent amb uns valors i unes ideologies que cada organització creu necessàries per construir o modificar una societat justa; creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix?

Depèn de cada organització política. A vegades, però, no sé si aquest objectiu que comentes és realment el de totes les organitzacions. Molts cops, les organitzacions polítiques juvenils són, més aviat, un espai de debat, és a dir, la primera fase de totes les organitzacions juvenils, crec jo i creiem des de la Joventut Nacionalista, és obrir un espai de debat, en aquest cas, als joves de Mataró que tenen un ideari semblant al nostre, a la línia del Partit Demòcrata, del President Puigdemont i del President Torra. Què els preocupa? Què creuen que, a Mataró, no funciona? Totes aquestes propostes, la biblioteca, el transport públic, la seguretat... surten de les nostres assemblees, de que quedem i pensem què li passa a la ciutat, què creiem que s'ha de millorar pels joves. La primera funció o raó de ser de tota organització política és donar un espai de debat als joves. Un cop aquest espai de debat es consolida i tenim aquests projectes, intentem arribar a la gent fent les campanyes, etc. S'assoleix o no s'assoleix? Bé, el percentatge de joves a qui els interessa la política és alt, el percentatge de joves que participa en política és molt menys alt, és molt baix. Hi ha una gran part dels joves a qui els dóna igual, una altra part a qui els interessa i van a votar, de tant en tant, després, hi ha una petita part a qui els interessa, van a votar i, a més, hi participen activament.

Costa molt arribar als joves, creiem. Costa molt, perquè cadascú té els seus objectius, estem en una edat en que estem estudiant, tenim objectius personals, laborals, les nostres parelles, volem marxar fora, etc. Demanar-li a algú que destini el seu temps lliure a centrar-se en el municipi o en el país a vegades costa. És cert que, tal i com està la situació nacional, molta gent s'hi ha bolcat perquè, evidentment, democràticament no es pot permetre i molta gent fa aquest pas endavant, però costa, a vegades, arribar als joves, perquè "Ui, a mi que ara em parlis de temes de sanitat o energia, no m'interessa", per exemple. Per tant, depèn del tema i depèn de l'organització juvenil.

Respecte al tema de la militància, com ho feu per atraure nous i noves militants a l'organització?

Hi ha tres grans vies. La primera és els propis contactes que tenim nosaltres, i, a vegades, és el més senzill; jo estudio amb "x" persones, em porto bé amb un parell o tres, veig que compartim coses... "Ei, vols venir un dia a la nostra assemblea a provar? A venir, a veure, a escoltar...?". No s'ha de pagar res, no és un club privat, al contrari, estem oberts a tothom. Així doncs, la gent ve, escolta... Alguns no tornen, altres tornen regularment, i molts d'ells acaben militant. Jo crec que el 99% de les persones que venen a les nostres assemblees,

als nostres actes o a fer una cervesa amb nosaltres, ja es queden. Per tant, la primera forma és la via de contactes.

La segona és que ells mateixos es posen en contacte amb nosaltres. Hi ha gent a qui li interessa la política, els agrada un espai polític concret, busquen, veuen que hi ha una joventut, en aquest cas la JNC, i s'hi posen en contacte, ens avisen i parlem amb ells. Moltes vegades és, també, a través dels nostres grups municipals. Per tant, és la mateixa gent implicada que vol contactar amb nosaltres.

La tercera són les xarxes socials. Veuen que estem actius, que defensem determinades coses, ens llegeixen, ens segueixen, ens "retuitegen", ens fan "follow"... i acaben contactant amb nosaltres.

Aproximadament, quin és el nombre de la vostra militància a Mataró? I al Maresme?

A Mataró hi ha un total de unes 25 o 30 persones. És cert, però, que no tots són actius, d'actius, que participen a les nostres reunions i amb el partit mare són uns 10 o 15 militants, els més fixes. Després, hi ha tot un gruix de gent que va venint, de tant en tant, als grans actes, a coses importants, a la nostra escola d'estiu, als nostres Consells Nacionals... i venen com a visitants, com a convidats. Hi ha, també, un petit gruix de gent que han vingut de tant en tant, però no venen regularment a res, perquè tenen la seva feina, els seus estudis o estan molt ocupats, però volen militar, volen fer la seva contribució. Venen a les coses més importants de totes, als Congressos, per exemple, però paguen la seva quota i fan la seva aportació cap a nosaltres.

Al Maresme hi ha entre 90 i 100 persones, diria que som 97, una norantena llarga.

Entrant en el tema de joventut, com a joves, creieu que se us dóna, des del vostre partit polític, la mateixa credibilitat i rebeu el mateix respecte que els adults?

Bé, com t'he dit, és el nostre partit mare i som les seves joventuts, però, al final, som organitzacions independents. Per tant, quan hi ha una trobada de JNC i Partit Demòcrata o Junts per Catalunya, que tenim trobades regulars amb el grup parlamentari, i, fins i tot, el nostre Secretari General amb el President Puigdemont, són trobades formals, és a dir, bilaterals, de tu a tu, amb el qual estem en mateixes condicions. Juguem en espais diferents, ells els grans i nosaltres els joves, però, al final, ens tractem per igual, no hi ha una relació de menyspreu o de inferioritat. Al final, nosaltres les necessitem a ells per aprendre moltes coses, per accedir a la feina, a les institucions públiques, i a tot el que ens pot ajudar per defensar els nostres ideals i projectes, i, per a ells, nosaltres som el seu recanvi, som el seu relleu, si no contem amb els joves al cap d'uns anys es quedaran sense plantell.

Dins la societat, creus que els joves tenen la credibilitat i el respecte que es mereixen?

Hi ha molta gent, sobretot la adulta, que potser, no és que no se'n refii, però, "Bé, són els joves del partit", no els donen importància. Al final, jo em refiaré d'Esquerra Republicana, jo em refiaré del Partit Demòcrata, no em refiaré de "les JERC" o la JNC, perquè són les joventuts, i s'ho prenen així. Molts altres, i crec que és la majoria, perquè és el "feedback" que rebem de la gent, respecten, valoren i ens animen molt a seguir fent el que fem, és a dir, ho valoren molt i ens ho agraeixen moltíssim. L'últim gran esdeveniment on vam tenir aquesta sensació va ser a la parada de roses; vam decidir que faríem una parada, única i exclusivament de Junts per Catalunya, perquè creiem que no era el moment dels partits, sinó el moment del país, i, en el nostre cas, el país és el President Puigdemont, és Junts per Catalunya, és aquesta llista transversal, aquesta coalició de gent intel·lectual de la societat civil, econòmica, laboral... per defensar Catalunya davant la situació que havíem viscut amb el 155. Estàvem allà, amb els joves, i molta gent, quan ens comprava la rosa o ens venia a saludar ens ho deia: "Gràcies per estar aquí, gràcies per aquesta feina, hi esteu posant molt valor...". Per tant, hi ha un gruix molt gran de gent, jo crec que la majoria, que valora el que fem i que escolta el que diem. Hem participat, també, juntament amb la resta d'organitzacions, sobretot les independentistes, bàsicament, a les concentracions davant l'ajuntament pels Jordis, per tots els presos, cada vegada que feia "x" que s'havia empresonat algú. Allà, la gent ens aplaudia, ens donava el seu suport i ens agraiïa que estiguéssim allà, per tant, tenim un retorn molt positiu de la gent.

Respecte la teva opinió i experiència personal, què et va motivar a entrar a militar a la Joventut Nacionalista?

En el meu cas, era 2010, ja fa un temps, jo estava a primer de batxillerat i vaig veure que m'interessava molt la política, però no em decantava per ningú. Vaig veure que la situació de Catalunya, Espanya i Europa era molt crítica, ja portava dos anys la crisi econòmica de 2008, era una situació molt complicada, i em vaig preguntar: "Ostres, què està fallant? Què està passant?". A més, particularment, m'agrada molt la història i n'havia llegit bastant, i m'havia encuriósit molt la Segona Guerra Mundial; no entenia com una persona com Adolf Hitler podia haver arribat al poder, i com havia pogut fer tot el que va fer: els camps de concentració, matar a persones pel simple motiu de la seva religió, la seva sexualitat o les seves idees. "Com havia pogut passar això?" Aquest tema m'interessava moltíssim, i això va fer que tingués interès en la política. Va arribar 2010, com et deia, i veia el país estava en una situació en la que la gent estava perdent la seva feina, hi havia molta gent dormint al carrer... "Què està passant?" Vaig començar a mirar, i, aquell mateix any, el novembre, les eleccions de 2010 les va guanyar Convergència i Unió amb l'Artur Mas, i es va apartar el

tripartit de José Montilla del poder. Em va agradar molt com parlava el President Mas, vaig començar a indagar una mica, vaig veure que m'agradaven els seus ideals, la defensa de la idea de Catalunya com a una unitat política, vaig llegir "La nacionalitat catalana" de Prat de la Riba, i vaig pensar que aquell era el meu espai. Llavors, vaig contactar amb el partit, vaig quedar amb els responsables local i comarcal de Mataró i del Maresme, vam fer un cafè i vaig entrar. Al principi vaig començar a simpatitzar, a més, si a finals de 2010 va ser quan va guanyar Artur Mas, jo vaig entrar oficialment l'any 2011, i estava en Joan Mora a Mataró, l'alcalde de Convergència, per tant, a més, tenia l'alcaldia i l'ajuntament del meu color polític i vaig poder conèixer moltes coses, a més, a Mataró, com saps, hi havia la situació de les preferents de Caixa Laietana, els 360 milions del deute de l'ajuntament... Van ser molts temes crítics, durs i difícils, i que m'encuriosien, perquè, esclar, estem aquí per ajudar a la gent, i no entenia com podia haver passat això. Així doncs, vaig entrar-hi de ple, al principi com a simpatitzant, i després a militar oficialment. Ara, porto des de llavors a la JNC.

Què creus que t'aporta el fet de formar part d'una organització política juvenil? Creus que ha canviat alguna cosa en la teva manera de ser, o el teu estil de vida?

És una cosa molt enriquidora, a mi em realitza com a persona. He estudiat polítiques, el meu màster i el meu doctorat es mouen sobre el mateix tema, per tant, estic combinant la meva passió, l'interès per la política, amb la meva vocació acadèmica i professional. Això no vol dir que m'hagi de dedicar a la política, però, sí a ajudar a la gent; veig en la política el que em motiva, i el meu retorn és que fent política ajudes a la gent: amb la independència de Catalunya per fer un país millor, en el cas d'en Joan Mora, per exemple, ajudant a la gent que havia perdut, injustament, els seus estalvis a Caixa Laietana, amb el referèndum perquè la gent pugui votar, etc.

Quines són les bases principals o més importants de la Joventut Socialista?

Nosaltres som una associació política juvenil, per tant, ens centrem molt en la part jove, i ara mateix estem molt centrats en l'eix ideològic d'esquerres, nosaltres som d'esquerres, això vol dir que estem a favor d'una societat de progrés. Les nostres preocupacions bàsiques són: per una part, el sistema educatiu, sobretot la part que ens toca més a nosaltres per edat, és a dir, les universitats i la formació professional, després també treballem sobre la part d'emancipació, on hi ha un problema greu amb l'habitatge i tot el que lliga en aquest eix. Llavors, la nostra ideologia bàsica és d'esquerra, nosaltres som republicans espanyols, i som una organització no-independentista; som l'organització juvenil d'esquerra no-independentista de referència. A partir d'aquí, un altre pilar bàsic que tenim, el qual vam aprovar fa uns mesos al nostre últim Congrés Nacional, és que som animalistes. Bàsicament, aquests són els nostres pilars.

Sou més partidari de les accions “de carrer” o “de despatx”, és a dir, institucionals?

De les accions de carrer, sempre. Tot és important i tot té la seva cabuda i el seu motiu, diguéssim, però, evidentment, les accions de carrer són les que tenen una visibilitat més gran, tant en el propi carrer com, després, en la seva repercussió en les xarxes socials, que és un altre punt interessant, i que és la segona vida que van tenint. Després, la nostra presència a les institucions, a nivell de les joventuts, i suposo que amb les organitzacions dels altres partits passa el mateix, depèn molt de la població; en poblacions on hi ha un baix nivell de militància d'un partit és més fàcil que els joves estiguin posats en les institucions. Aquí, a Mataró, no és el cas, és a dir, la gent jove tenim responsabilitats a nivell del partit del PSC, perquè se'ns volen donar, però a les institucions, a l'ajuntament, no és el cas.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Nosaltres tenim una assemblea, de fet ara en tindrem una amb tot el Maresme, on tot el grup de militants s'ajunten i es discuteix un tema. Les decisions importants es poden portar a assemblea, o es poden decidir per executiva; l'executiva és l'òrgan de direcció format per un grup de persones sortides de l'assemblea i triades en un congrés. Per explicar-ho millor: cada tres anys hi ha un congrés que és la unió dels militants; a Mataró es fa mitjançant tots els militants, però a Catalunya es fa a través de compromissaris o gent escollida per l'assemblea que va al congrés. En el congrés es decideix l'organització dels propers tres anys, és a dir, es fa una ponència d'organització, i es fa una ponència política on s'estableixen les bases polítiques i ideològiques dels propers tres anys. Llavors, allà s'escull

una executiva, la qual treballa en base al que surt a les ponències del congrés. Així doncs, aquesta executiva té l'opció de prendre les decisions per executiva, o algunes sotmetre-les a l'assemblea mitjançant vot directe.

Tot i que esteu units amb el PSC, creieu que és necessari, en ocasions, desmarcar-se del partit?

Sí, hi ha coses que no les acabem de compartir, per exemple, el que t'he dit abans del republicanisme. És una mica difús; nosaltres som clarament republicans, el PSC no ho és tant. Som organitzacions diferents, que lògicament beuen molt l'una de l'altra, és a dir, el PSC s'alimenta molt de la Joventut, i a la inversa, la Joventut del PSC, però som organitzacions diferents que podem pensar diferent i que a vegades tenim posicions discrepants. Tot i això, no passa res, en aquest aspecte les dues organitzacions polítiques s'enriqueixen molt.

En la política actual hi ha una part de la població que associa directament el PSC amb el bloc PP-Ciutadans, tot i tenir unes bases polítiques certament diferenciades. Creieu que això us ha pogut afectar a la Joventut Socialista?

Això pot arribar a afectar, però això només passa en una part molt concreta de la societat, i depèn de inputs que va rebent. Això és un tema més aviat comunicatiu, on hi pot haver un error per part nostre, però també és només percebut per una part de la gent. Al final, el que has de fer com a organització política és situar l'eix de debat en un altre lloc. A nosaltres no ens interessa parlar d'això, hem de situar l'eix del debat en l'eix dreta-esquerra. També hem de marcar una posició pròpia i marcar les diferències amb uns i amb altres, el problema és que, a vegades, és difícil estar en terra de ningú; quan hi ha una guerra amb trinxera, estant al mig sempre reps de les dues bandes. La teva pregunta és si ens pot afectar, doncs ens afecta en un grup de la gent que ens pot veure així, però de la mateixa manera que nosaltres podem veure altres organitzacions polítiques juvenils d'una altra manera, però tampoc hi entrarem.

Des de la Joventut Socialista, manteniu contacte amb altres organitzacions polítiques juvenils?

Sí, mantenim contacte amb altres organitzacions. Sobretot a nivell personal, on tenim contacte amb membres d'altres organitzacions, però sí, mantenim contacte amb altres organitzacions polítiques juvenils de Mataró. Per exemple, hi ha membres de la nostra organització que mantenen relacions personals amb gent d'Esquerra Republicana, de les JERC, també amb algú de les Nuevas Generaciones del PP, i amb algú també, encara que no tant, de la Joventut Nacionalista. Ah, i també amb algú dels comuns.

A nivell de Mataró, quins projectes heu portat a terme aquest any?

Bé doncs, l'any passat, el projecte més important que vam portar a terme va ser una "parrillada" republicana d'acció política, on vam ajuntar unes cent persones aproximadament a la Plaça Rocafonda. Va ser una acció reivindicativa a nivell de república, i la vam fer en l'aniversari de la república, no del 2018 sinó del 2017. A partir d'aquí ens hem centrat molt en anar preparant les properes eleccions municipals, que és el que estan fent, bàsicament, tots els partits. Tenim, en qüestió de deu mesos, les eleccions municipals, llavors totes les energies han d'anar dedicades a això, alhora, però, de fer accions de baixa escala encaminades a anar guanyant militància i anar creixent, que també és una altra cosa que hem de fer i que ens realimenta, perquè si anem creixent anem augmentant el cercle, i així podem anar avançant posicions a l'hora de difondre el nostre missatge amb la intenció de guanyar vots per les properes eleccions.

Relacionat amb el que m'acabes de comentar sobre la militància; com ho feu per atraure nous i noves militants a l'organització?

De moltes maneres, es fan actes a llocs on es mogui gent jove, per exemple, en una universitat, es parla amb la militància del PSC per captar gent jove que puguin conèixer, fem acte de presència en llocs de sopars populars per tot el Maresme... Fem accions d'aquest tipus, d'intentar acostar-nos on hi pugui haver gent jove i, d'alguna manera, estar allà per intentar captar aquell que vulgui venir a l'organització. També es fan accions a les xarxes socials, les quals, últimament, estan funcionant molt bé, ja que les últimes sol·licituds d'inscripció que no han sigut a través dels contactes que tenen els militants, han estat via internet per formularis, a través de les xarxes socials, etc.

Aproximadament, quin seria el nombre de la vostra militància a Mataró?

Nosaltres, aquí a Mataró, no t'ho sabria dir exactament, però crec que devem estar al voltant d'unes trenta o quaranta persones, aproximadament.

Creieu que com a joves se us dóna, dins el vostre partit polític, el PSC, la credibilitat i rebeu el respecte que tenen els adults?

Sí, a nosaltres ens donen un espai per poder expressar les nostres inquietuds i els nostres problemes per poder buscar-hi solucions, i exposar a l'executiva del PSC, i per tant, també a membres de l'ajuntament, perquè estem governant aquí, la problemàtica jove. Per exemple, com em preguntaves abans, una acció que fem molt sovint, que vam fer l'any passat i no te l'he dit, és el "Cafè amb l'alcalde", un cafè de joves amb l'alcalde, i un altre amb la Marisa Merchán, la regidora de joventut. Per tant, sí que se'ns dóna aquesta plataforma, és més,

tant en Dani, el primer secretari, com jo som membres de l'executiva del PSC a Mataró, per tant, tenim un pes específic, i se'ns reconeix aquest pes específic.

En general, dins la societat, creus que els joves tenen la credibilitat i reben el respecte que es mereixen?

Bé, jo no ho plantejaria amb aquests termes, ser jove sempre ha estat difícil, sempre; quan els nostres pares eren joves, tu ara que tens l'edat que tens, jo quan tenia la teva edat... sempre ha estat difícil, sempre ha serà així. Els joves s'han de guanyar la credibilitat i el respecte, i els adults els han de donar aquest marge de confiança. A partir d'aquí, això sempre ha estat i serà així.

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és, sobretot, conscienciar el jovent de les problemàtiques existents del dia a dia, i intentar construir una societat basada en els valors o les ideologies de cada organització. Creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix o s'està aconseguint assolir?

No, jo crec que actualment, en general, no l'assoleixen, però no és un problema de les organitzacions polítiques juvenils, sinó que és un problema de la política en general; la política no arriba a la gent, per tant, les organitzacions polítiques juvenils no arriben als joves. Per què passa això? Doncs això passa per diversos motius, però principalment perquè hi ha hagut uns anys, que tu no has viscut (riu), on la política no ho ha fet del tot bé, cosa que va portar conseqüències molt greus per la societat, i la societat està escaldada, diguéssim, i d'alguna manera ha perdut la confiança en la política. Així doncs, és feina dels partits polítics, i és una cosa que m'agrada d'aquest partit, i responent a la pregunta anterior és una de les raons per les que vaig entrar aquí, el fet que nosaltres no som rupturistes, sinó que som reformistes i creiem que s'ha de canviar coses però no s'ha de trencar amb tot. Per tant, és clar, una cosa que ha de fer la política per solucionar això és tornar a enganxar la gent per intentar que tornin a creure en la política, i que no oblidin que la política és la única manera de canviar les coses civilitzadament, que la política de lleis és la única solució a la selva, per dir-ho d'alguna manera; si alguna cosa no ens agrada, l'hem de canviar fent política, simplement. Això, doncs, és la feina que hem de fer des de les organitzacions polítiques.

Personalment, què et va motivar a entrar a militar a la Joventut Socialista?

Bé doncs, un interès de intentar canviar la societat en la que vivim des de la meua ideologia personal, que és d'esquerres i no-independentista. Intentar canviar la societat, i sobretot, intentar treballar per una cosa que a mi m'obsessiona molt, que és la igualtat d'oportunitats. Personalment, quan vaig entrar a militar pensava que aquest partit era el que millor podria

ajudar a defensar això, sobretot aquí, a Mataró, amb el treball que està fent l'ajuntament, que per mi està fent un gran treball; entre l'alcalde i els regidors, sis persones estan portant un ajuntament de 27 regidors i gairebé 130.000 habitants. Això, bàsicament, aquest afany de intentar garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom, i sobretot per a les classes més populars, pels barris, intentar crear una cohesió, i intentar aportar el meu gra de sorra a això. A part, però, de les inquietuds polítiques que sempre tens, perquè si no tens inquietuds polítiques des de petit o des de sempre no entres en aquest merder, perquè és un merder (riu).

Què creus que ha aportat al teu estil de vida o a la teva personalitat el fet de formar part d'una organització política juvenil? Creus que ha canviat alguna cosa?

No, jo crec que no ha canviat res. Simplement, milito en un partit polític i en una organització política juvenil. A partir d'aquí, jo tinc els meus cercles personals fora de l'organització, simplement milito aquí perquè tinc unes inquietuds polítiques, igual que si tingués inquietuds d'un altre tipus estaria en una organització d'un altre tipus.

Quines són les bases principals o més importants del Jovent Republicà?

Els eixos ideològics del Jovent Republicà serien el feminisme, l'ecologisme, l'antifeixisme, la construcció dels Països Catalans, l'habitatge digne, el socialisme, la defensa de la llengua, la defensa de la terra, el socialisme, el treball digne, tot i que algunes coses ja entrarien dins el socialisme. Quant al tema del sistema econòmic, per dir-ho així, ens definim com a socialistes i, concretament, Maresme-Baix Besòs ens considerem Marxistes-Leninistes, o Marxistes a seques.

Sou més partidari de les accions “de carrer”, o de les accions “de despatx”, és a dir, institucionals?

Jo crec que la gràcia del Jovent Republicà és que sabem combinar les dues coses, és a dir, els tres pilars del Jovent Republicà són: el carrer, les institucions i la formació, i crec que són tres coses que s'han de combinar per poder fer una feina decent. Si només fas accions al carrer, al final no canvies gaire cosa; si només estàs a les institucions, no arribes a tothom; si no et formes, no pots fer cap d'aquestes dues coses.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Nosaltres som assemblearis, llavors, a no ser que hi hagi una necessitat estricta de votar, com pot passar en un Congrés o Consell Nacional, on som moltíssima militància i és impossible arribar a un acord per consens, en aquell moment sí que s'acaba votant. Normalment, però, es decideixen les coses per consens, sobretot a les seccions locals. És més, encara que s'hagi de votar, prèviament tothom té veu per dir la seva opinió.

Tot i que manteniu una relació amb Esquerra Republicana, creieu que és necessari desmarcar-se d'aquesta en ocasions?

Personalment, no vull parlar en nom de tot el Jovent Republicà, crec que sí, però perquè la meua ideologia no concorda del tot amb la d'Esquerra, és a dir, crec en el seu projecte, els recolzaré a les eleccions municipals, a les autonòmiques i a les generals, però, per exemple, és cert que ells es consideren socialdemòcrates, mentre que nosaltres ens considerem socialistes, llavors, en alguns aspectes ens hem de desmarcar, però sempre amb un respecte i un recolzament mutu.

Intervenció d'Albert Creixell, militant de Jovent Republicà a Argentona-Dosrius: Jo crec que sí que hi ha divergència d'opinions o de maneres de fer en ambdues organitzacions, però crec que aquesta divergència és bona, perquè d'aquesta manera també, el Jovent

Republicà, podem incidir en la manera de fer i d'actuar d'Esquerra. Entenc la feina que fa el Jovent Republicà com la de tirar més cap a l'esquerra el partit d'Esquerra Republicana quan aquest s'envà més cap al centre.

Continua Jana Pous: De fet, és una oportunitat molt bona el fet que la gent que militem a Jovent Republicà tenim l'oportunitat de, en comptes de "rajar" dels partits polítics, tenim la possibilitat d'incidir en un dels partits. Podem incidir dins d'Esquerra i dir què no ens agrada, què volen els joves d'avui en dia i quina és la nostra opinió. Realment, ho tenim molt més fàcil en aquest sentit.

Manteniu relació o contacte amb alguna altra organització política juvenil?

Sí, depenent del moment polític, però. A Mataró, concretament, per l'1 d'octubre ens vam ajuntar les organitzacions juvenils, el que era Jovent Mataroní, que ara és La Forja i Arran. També participem al CDR; al principi érem diverses organitzacions, i ara és més obert i tothom pot participar a títol individual. Bé, ens organitzem amb les que fan falta cada moment, per exemple, per organitzar la vaga del 8-M vam estar en contacte amb Maresme Feminista per a fer una marxa amb elles, amb les organitzacions feministes, amb els sindicats, amb la CNT (Confederació Nacional del Treball) i la COS (Coordinadora Obrera Sindical), amb Teixits de Dones, que és una organització feminista... És a dir, més o menys, ens ajuntem amb unes o altres depenent de cada moment, però això a Mataró en concret.

Intervenció d'Albert Creixell, militant de Jovent Republicà a Argentona-Dosrius: A nivell nacional, també fem feina conjunta amb el SEPC (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans) mitjançant una plataforma que es diu Universitats per la República, que la porten totes dues organitzacions. Per exemple, també tenim moltes relacions amb l'Eina, que és l'espai jove de la Intersindical, el sindicat de referència de l'independentisme.

A nivell de Mataró, quins projectes heu portat a terme aquest any?

Intervenció d'Oriol Batista, militant del Jovent Republicà de Mataró: Hem organitzat una sèrie de concerts com a oci alternatiu, el Fes-te Rebel, la seva 2a edició. També, com a Mataró Lliure de Sexisme, que és una entitat vinculada al Jovent Republicà, hem participat a la marxa feminista i a la vaga del 8 de març. A més, el 2017, durant l'1 d'octubre, vam tenir força presència en els col·legis electorals.

Continua Jana Pous: També hem col·laborat amb Stop-Pujades, que és una plataforma que lluita per reduir les tarifes del transport públic, i hem participat, també, amb Teixit de Dones, en concentracions a l'Ajuntament, que en fan una el dia 25 de cada mes.

Com a projectes propis, hem presentat coses a l'Ajuntament a través d'Esquerra, i, òbviament, hem fet una feina d'activisme: hem fet encartellades, murals, un per la llibertat dels presos polítics, per exemple.

Hem estat participant, també, al CDR; la situació actual fa que haguem de participar en diverses coses externes.

En teniu més de planejats?

Bé, ara mateix, de cara al pròxim curs ens centrarem bastant en les eleccions municipals, i estem, per dir-ho d'alguna manera, reformulant la secció local, i, sobretot, decidint quins són els eixos que volem tractar més de cara a les municipals; a Mataró tenim la problemàtica dels macroprostíbuls que fa anys que volen obrir, l'ampliació del Mataró Parc, la gestió dels residus, que últimament ha generat molta polèmica... També tenim planejada, més o menys, una campanya sobre drets laborals, per a les persones de formació professional, sobretot.

En especial, el Jovent Republicà compta amb un gran projecte: l'Acampada Jove. Què aporta a l'organització el fet de portar a terme aquest gran esdeveniment?

Intervenció d'Oriol Batista, militant del Jovent Republicà de Mataró: Bé, donar-nos a conèixer i habilitar un espai certa formació. També intentem construir a través de l'Acampada Jove, cosa que crec que tots els festivals ho intenten, construir un oci alternatiu i lliure de sexisme, i també hi aportem la mà d'obra.

Parla Jana Pous: També és per a crear consciència en un lloc on els joves se sentin còmodes i s'ho passin bé, però sense deixar de banda la lluita.

Respecte la militància, com ho feu per atraure nous i noves militants a l'organització?

Intervenció d'Oriol Batista, militant del Jovent Republicà de Mataró: Bé, indirectament, a l'hora de fer activisme, penjar cartells, pintar murals i penjar pancartes a les dates assenyalades, vulguis o no, indirectament estàs creant publicitat, és a dir, quan tu penges un cartell amb el teu "logo" i els joves ho veuen, més o menys, estan fent la teva publicitat.

Continua Jana Pous: També vam arribar a fer uns tríptics que parlaven una mica del que fem al Jovent Republicà de Mataró, i els vam repartir. Algunes vegades hem fet accions a les sortides d'instituts o així... Al final, també acaben sent contactes i persones que s'interessen; també es poden inscriure a través de la web, i és, bàsicament, el que diu l'Oriol.

Parla Albert Creixell, militant del Jovent Republicà d'Argentona-Dosrius: També vam organitzar una campanya d'afiliació durant un estiu.

Aproximadament, quin és el nombre de la vostra militància a Mataró?

Més o menys som uns quaranta, encara que suposo que havent entregat butlleta som menys. Realment, som bastant gent a Mataró, quan jo vaig entrar a militar érem molts menys.

Respecte el tema de joventut, com a joves, creieu que se us dóna, des del vostre partit polític, la mateixa credibilitat i rebeu el mateix respecte que els adults?

Bé, depèn molt de les persones de dins d'Esquerra. A Mataró, ara mateix, tenim prou bona relació, i és cert que el cap de llista actual de les eleccions municipals ens té bastant en compte i es vol sentir la nostra opinió, es vol que participem al programa i a les llistes, no només en les parts de joventut, sinó en general perquè saben que tenim bones propostes i les tenen en compte, i sempre que hem volgut presentar alguna cosa a l'Ajuntament se'ns ha facilitat completament.

És veritat, però, que a l'hora d'anar a una assemblea d'Esquerra mai tindrem la mateixa credibilitat, i encara hi ha molta gent, una mica "chapada a la antiga", que pensa que només servim de mà d'obra per a enganxar cartells i coses així.

Dins la societat, creieu que els joves tenen la credibilitat i el respecte que es mereixen?

Jo crec que no. Jo estudio polítiques i es parla molt de participació política, i la majoria de professors acostumen a fer servir el tòpic de que els joves no participen, quan, en realitat, si mires les dades no és així. De fet, una cosa és la participació electoral i una altra és la participació en termes de militància, i jo crec que, en general, encara hi ha l'estigma de que els joves passem de tot, passem de la política, no participem, i no volem canviar el nostre entorn, quan en realitat, i més l'últim any, els joves som com la punta de la llança dels canvis socials.

Quant a la vostra opinió personal, què us va motivar a entrar a militar al Jovent Republicà?

Parla Albert Creixell, militant del Jovent Republicà d'Argentona-Dosrius: Jo vaig començar a militar, com molt bona part de la militància que tenim, simplement perquè ens sentíem representades per les idees del partit de referència, que és Esquerra, i per ser independentistes. Un cop has entrat, comences a agafar més consciència de classe, comences a entendre quin és el significat de la lluita contra les opressions, etc.

Continua Jana Pous: Personalment, vaig entrar amb 17 anys, i va ser perquè a mi sempre m'havia interessat la política i sempre m'havia volgut implicar, en el sentit de fer alguna cosa que realment canviés la meua realitat del meu dia a dia. Em sentia una mica fora de lloc en

els meus grups d'amics habituals, veia que no tothom tenia les mateixes motivacions que jo, vaig començar a conèixer gent que militava al Jovent Republicà i, a partir d'aquí, vaig quedar amb alguns d'ells, em van explicar com era el seu projecte i em va interessar molt, perquè jo ja em considerava feminista i independentista, més enllà no gaire, m'he anat formant mentre militava, i vaig decidir entrar.

Parla Oriol Batista, militant del Jovent Republicà de Mataró: Jo vaig entrar a militar fa un any, i, més o menys, ja tenia les idees al cap, no totes i molt poc formades, aleshores, quan vaig entrar vaig poder posar-li nom a aquestes idees, desenvolupar-les i anar-me formant. També, tenia un cap del cau que estava a dins i em va explicar el que feien, em va arribar a interessar bastant, i vaig decidir entrar-hi.

Intervenció de David Jodar, militant del Jovent Republicà de Mataró: Jo era independentista i ja està (riu).

Què creieu que t'aporta el fet de formar part d'una organització política juvenil? Creus que ha canviat alguna cosa en la teva manera de ser, o el teu estil de vida?

Jo crec que, al final, és el típic lema de "organitza't i lluita"; si tu, i més com a jove, vols lluitar individualment faràs molt poc. El fet de lluitar en una organització, el primer que t'aporta és que t'organitzes amb gent que vol les mateixes coses que tu, i és més fàcil canviar les coses si estàs organitzat. A partir d'aquí, t'aporta conèixer gent que té les mateixes motivacions que tu, conèixer gent d'altres barris, per exemple, jo visc al centre i fins que no vaig entrar a militar gairebé no coneixia gent de la resta de barris de Mataró, i conèixer les problemàtiques de la resta de la ciutat, i conèixer gent que estudia coses diferents, d'edats diferents, perquè som joves d'entre 14 i 28 anys, llavors és com canviar una mica d'aires, però, alhora, amb persones que tenim coses en comú i uns mateixos objectius a la vida, per dir-ho així.

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és, sobretot, conscienciar el jovent de les problemàtiques existents del dia a dia, i intentar construir una societat basada en els valors o les ideologies de cada organització. Creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix o s'està aconseguint assolir?

Jo crec que sí, encara que, òbviament, no d'un dia per l'altre; queda molta gent per educar i per conscienciar... Però, només que una persona dins un grup d'amics o una classe militi en alguna organització juvenil, ja fa consciència a la gent del seu entorn: els explica que es fa vaga per "x" cosa, alerta als seus amics quan fan un comentari masclista... Jo crec que amb aquests petits gestos acabes conscienciant a la gent, i al final, amb això s'aconsegueix canviar la societat. Quan jo estudiava a l'institut la gent es reia de mi per ser feminista, o per ser independentista, i, ara mateix, és estrany que alguna noia no sigui feminista.

Continua Oriol Batista, militant del Jovent Republicà de Mataró: Jo penso més o menys el mateix, la veritat. Més o menys, vas influint, poc a poc, als teus cercles més habituals fora l'organització. Amb els meus amics, per exemple, a partir del que jo he anat aprenent, quan a vegades tenim xerrades sobre això o algun debat, dic la meva opinió, i veuen que, realment, no està tan allunyada la possibilitat de formar-se, aleshores, això motiva, i també és una altra mena de publicitat que fa que la gent del teu entorn es vulgui mobilitzar, es vulgui organitzar i lluitar... Més o menys, és això, el fet de conscienciar.

Parla Jana Pous: De fet, fins i tot, acabes influint a la teva família o a persones adultes; a casa meva ha estat així: la meva mare tenia un concepte del feminisme com si fos alguna cosa dolenta, com si fos la superioritat de les dones per sobre dels homes, i, encara que siguis més jove i que a vegades no tinguis credibilitat, el moment en què et formes habitualment i participes en una organització, la gent pren una mica més en serio les coses que dius, i acabes influint a tot el teu entorn.

Quines són les bases principals o més importants del Jovent Republicà?

Bé, nosaltres tenim una declaració de principis, que de fet la vam renovar fa res, a l'abril a Vilafranca del Penedès, on, bàsicament, hi ha l'essència dels valors d'una organització que ja té 87 anys d'història. Per tant, el primer que fem és recollir l'herència, que sobretot té un fort component antifeixista; les Joventuts d'Esquerra Republicana es creen en un moment de necessitat d'autoorganització juvenil molt forta, d'empoderament de la ciutadania. Llavors, recollim aquesta tradició en quatre eixos polítics que són la independència, el socialisme, el feminisme i l'ecologisme. Aquests quatre eixos són els fonaments de la nostra ideologia, que entrellaçats conformen un model de la societat que volem, que és el que en diem el republicanisme. És a dir, nosaltres som independentistes perquè creiem que tots els pobles tenen el dret a l'autodeterminació, i per tant, també, en aquest cas, els Països Catalans com a nació oprimida dins de dos estats, ha de tenir aquest dret a l'autodeterminació, a defensar la seva llengua, la seva cultura, a viure plenament en català, etc. El socialisme és el mètode per crear una societat més justa, que juntament amb el feminisme per una banda, en la qüestió de plenes llibertats individuals, com a persones, i l'ecologisme, a nivell de gestió dels recursos, de sobirania energètica, de viure respectant l'entorn del que provenim i amb el qual convivim. Bé, tot això en conjunt conforma el model de societat de republicanisme, que no és només que no volem rei, això és el resultat, sinó que volem que tothom tingui els mateixos drets; alerta, també les mateixes obligacions, perquè creiem que la ciutadania no només té drets, també té obligacions envers el conjunt de la societat.

Una mica, la síntesi que fem és aquesta, des de reivindicar-nos com a joves, com a col·lectiu específic, en una organització amb 87 anys d'història, amb quatre valors i aquesta síntesi que és el model de societat que volem.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Nosaltres sempre diem que som la única organització que treballem a fons dues vies, la via de carrer i la via institucional. Per què? Perquè on passen les coses, on hi ha la ciutadania, on estan les organitzacions, on hi ha les entitats, on es produeix l'activitat econòmica o l'intercanvi d'informació és al carrer; carrer en el seu sentit ampli, és a dir, carrer, xarxes socials, places, locals, etc. Però, alhora, ens sembla absurd renunciar a qualsevol de les eines que tenim al nostre abast per defensar els nostres valors, els interessos del jovent, etc., per tant, en tot espai on puguem ser, hi som al servei de la ciutadania, i per descomptat, en les institucions, sempre que es presenti l'ocasió. Tot i això, hi som en

algunes institucions encara que no ens les creiem, per exemple, el Congrés dels Diputats, però hi som per la lògica fusteriana: “O te la fas, o te la fan”.

Per tant, nosaltres estem a tot arreu, i de la mà, és molt important anar de la mà, per exemple, sol al carrer, sense una correspondència amb les institucions, és molt fàcil que no es tinguin eines suficients per provocar canvis reals, es queda en l'agitació, la propaganda, etc. D'altra banda, les institucions soles s'allunyen dels interessos de la majoria i acaben obeïnt interessos de unes poques elits privilegiades que no tenen cap problema amb pressionar com calgui les institucions democràtiques i posar-les al seu servei. Per tant, és molt important anar de la mà, sobretot en els àmbits més petits com els municipis; un regidor que faci moltes hores dins un despatx no serà un bon regidor, és impossible. I ja no parlem a nivell de país; la gent que està a les institucions ha d'estar al carrer, sinó no transforma res.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Nosaltres ens definim com a organització assembleària, i el que intentem és combinar al màxim l'assemblearisme amb l'eficàcia. És a dir, creiem que el fet de fer visible que tenim unes determinades estructures ho fa més democràtic. Per què? Perquè les persones que ocupen una responsabilitat han de ser escollides per tots, i a més, això implica que aquestes persones han de retre comptes i un compromís amb el conjunt de la militància. Per tant, la nostra organització és bastant simple en el sentit de que segueix una lògica de “matrioshka”, en certa manera; comencem per les seccions locals, l'àmbit municipal, que és el que ens creiem més, que són les assemblees, i en aquesta assemblea es trien unes responsabilitats, i això creiem que funciona millor que altres models en què no es trien responsabilitats. Per què? Perquè si no tries responsabilitats hi ha algú que se les acaba atribuint igualment, el que passa és que no l'escollim tots, potser és el que més crida...

Per tant, això ens sembla més net i més democràtic, i la lògica de tota l'organització es construeix de la mateixa manera, a nivell regional, nacional, etc.

A partir d'aquí, tenim algunes dificultats lògiques, perquè som joves, cobrem molt poc, el transport públic és horrorós... Així que, com que no ens podem reunir tota la militància cada dos per tres, que és el que ens agradaria, deleguem. Per això fem el Consell Nacional, perquè si no podem cridar tota la militància hi enviem representants de cada secció local i es reuneixen tots... Seguim una lògica així.

Així doncs, sempre que es pot optem per l'assemblearisme, però que l'assemblearisme no ens hipotequi, que no ens faci anar lents i que ens permeti posar el focus en l'organització política.

Com a apunt, nosaltres entenem diferent la societat que l'organització política, és a dir, moltes vegades hi ha gent que té la idea de dir: "Anem a reproduir dins l'organització política allò que voldríem a la societat"; malament. L'organització política és una part de la societat, i és una part poc diversa, perquè, en línies generals, tots pensem més o menys el mateix. Per tant, l'organització política ha de combinar la democràcia amb ser capaç de influir en el conjunt de la societat. En canvi, per la societat hem de proposar màxima democràcia, perquè tothom, fins i tot aquella gent que pel que sigui té menys recursos, no econòmics sinó com a persona, per incidir en les decisions públiques, sigui capaç de fer-ho. Per tant, en la societat, mètodes més oberts i més assemblearis millor, en canvi, en l'organització política cal combinar això que creiem amb l'efectivitat, perquè sinó, potser seríem molts democràtics, però no transformariem res i les dretes ens guanyarien en tot, i això és el que hem d'evitar.

Tot i que manteniu una relació amb Esquerra Republicana, creieu que és necessari desmarcar-se d'aquesta en ocasions?

Nosaltres tenim les nostres estructures de decisió. Que el que la nostra militància decideix coincideix amb el que Esquerra, en els seus òrgans, ha decidit, perfecte; que el que nosaltres hem decidit potser contempla temes que Esquerra no ha contemplat tant, doncs posem de relleu aquests temes o intentem que Esquerra també els contempli; que es contradiu, doncs ens discutirem (riu). És a dir, per exemple, quan ara Esquerra ha debatut sobre la seva estratègia, ha parlat molt menys de mobilització social que nosaltres. Això vol dir que Esquerra i el Jovent Republicà no ens posem d'acord en la mobilització? No, en absolut, de fet, segurament ells pensen de manera bastant semblant a nosaltres quant a mobilització; ara, dins del seu ordre de prioritats han parlat molt més del govern, és clar, perquè és el que tenen sobre la taula, mentre que nosaltres n'hem parlat menys.

Així doncs, què hem de fer nosaltres? Parlar de les nostres prioritats, per tant, nosaltres parlarem molt del carrer perquè és el que ens ocupa i ens afecta més. Ara, que Esquerra saltés i digues, m'ho invento, anem a pactar amb el PSC, és clar, aquí tindríem un problema, no ho faran (riu), però tindríem un problema perquè nosaltres no hi estaríem d'acord, perquè creiem que estratègicament no convé. Bé, com ho discutiríem amb Esquerra? Primer, habitualment, provem de pressionar internament en espais de decisió o espais de coordinació; que no ens en sortim, perquè a vegades no ens en sortim, doncs bé, es poden utilitzar molts mètodes diferents: un és expressar la nostra opinió, un altre és expressar la nostra opinió i, a més, dir que l'altra no ens sembla bé, i l'altra, directament, és fer que la nostra gent en diferents llocs voti diferent, aquesta és la màxima, o retirar gent de llocs, o el que sigui, de moment no ho hem hagut de fer en cap cas.

Manteniu relació o contacte amb alguna altra organització política juvenil?

Sí, amb totes les que volen parlar amb nosaltres, és a dir, tenim relacions més formals amb algunes entitats i relacions més informals amb altres. Més o menys, no amb totes, però més o menys mantenim una certa fluïdesa de relacions amb tothom i compartim espais amb tothom. Amb qui no el compartim, excepte feixisme, amb aquests no hi parlem, és perquè ells no volen, però nosaltres els agafarem el telèfon.

Sobretot, també, amb moltes entitats que no tenen perquè ser polítiques, com ara caus i esplais, sindicats, molt important, consells locals de joventut... Hauríem de fer-ho més amb grups informals de joves, és a dir, grups de joves que no s'organitzen en entitats formals com a tal.

En especial, el Jovent Republicà compta amb un gran projecte: l'Acampada Jove. Què aporta a l'organització el fet de portar a terme aquest gran esdeveniment?

Jo crec que aporta coses tangibles, és a dir, l'Acampada és una plataforma on venen desenes de milers de joves, tot el país s'ho coneix, tothom hi ha anat algun cop a la vida... Per tant, és una plataforma mediàtica brutal, és un acte molt gros on tu, d'alguna manera fas "una demostració de força" durant aquells dies: xerrades, totes les pancartes, el discurs i el missatge que es treballa al voltant de l'Acampada... L'Acampada, en sí, és brutal.

Ara, què més aporta l'Acampada? Tot l'intangible, és a dir, tot allò que no es veu. Una organització que és capaç de muntar una cosa com l'Acampada Jove, què pot ser capaç d'arribar a fer després? Quantes organitzacions tenen la capacitat i el coneixement, ara mateix, per muntar una cosa com l'Acampada Jove? Cap. És cert que amb molts calers es munten festivals, però cap. Està molt bé que Canet Rock sigui capaç de muntar un festival posant-hi molts calers, però el dia en què ens haurem d'enfrontar a l'Estat necessitarem ocupar una facultat, o muntar un referèndum, per exemple, i qui sap fer això? Doncs tota la gent que ha passat pel Jovent Republicà. Agafes la llista d'ex-militants de l'organització i mires: qui va muntar la via catalana de punta a punta del país? Dos ex-militants del Jovent Republicà. Per què? Perquè aquesta gent ha estat a l'Acampada Jove quan tenia setze, disset o divuit anys, per tant, quan en tenien trenta eren capaços de pensar en la logística d'una cosa que fes que la gent, de punta a punta del país, fos capaç de donar-se les mans. Ja ho diran els jutges, no seré jo qui ho digui, però quan surtin els encausats per organitzar el referèndum, a veure per on han passat al llarg de la seva vida.

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és conscienciar i educar el jovent amb uns valors i unes ideologies que cada organització creu necessàries per construir o modificar una societat justa; creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix?

Jo crec que, en el nostre cas, tenim moltes experiències d'èxit en aquest sentit. El que passa és que hi ha diversos objectius. Hi ha l'objectiu a curt termini, que és el que aconseguixes arribar a fer amb la teva acció política, i segurament hi ha territoris o seccions locals que això ho aconseguixen més, és a dir, si algú aconseguix que a la festa major del seu poble estigui més orientada als joves, o que es tiri endavant un projecte d'habitatge per a joves..., això és un resultat real de la teva acció política. L'altre és l'objectiu a mig termini, és a dir, quanta de la gent que ha passat per la teva organització, després, en comptes d'anar-se'n a casa, ha fet altres coses; això és impressionant, és a dir, una persona que passa pel Jovent Republicà i hi ha participat activament, difícilment es quedarà a casa, com a mínim, sempre tindrà una consciència: mirarà les notícies d'una altra manera, llegirà l'actualitat d'una altra manera, serà capaç d'anar més enllà del que li diuen els titulars i contrastar fonts, i no caure en les "fake news" i bestieses que ens diuen cada dos per tres. L'altre és l'objectiu a llarg termini, que és el que acaba al llarg de la seva vida aquesta gent que ha passat per l'organització; per exemple, quin és el gran moment de creixement de l'independentisme democràtic juvenil? A partir de l'any 88, perquè en aquest any entra en crisi tot el que és Terra Lliure i el seu entorn, i en canvi, sorgeix amb molta força una onada d'independentisme democràtic, i és el moment en què les JERC passen de 90 a més de 2.000 afiliats en menys de cinc anys, hi ha la Crida Nacional per la Solidaritat, que no té res a veure amb el que ara diuen Crida Nacional, però és un moviment activista contra la OTAN (Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord)... Aquesta gent quants anys tenia en aquell moment? Vint o vin-i-cinc anys, com a molt, és la gent nascuda entre els anys 65 i 70. Aquesta gent quants anys té ara? Cinquanta anys. Val, quina és la generació que ha estat liderant el procés d'independència? Aquesta gent, són els mateixos. Per tant, com a resultat, aquells qui muntaven l'Acampada Jove l'any 96 amb una sabata i una espardenya, més els qui muntaven el Pi de les Tres Branques, més els qui es revoltaven dins de Convergència contra en Pujol per quelcom, són els qui han acabat liderant i articulant una majoria política d'aquest país que, per primer cop, ha pogut sacsejar l'Estat. Com a resultat d'aquesta sacsejada, estem tenint una segona onada de participació juvenil brutal en molts espais, no només en les organitzacions polítiques, en caus, municipis, la carrera de ciències polítiques ha hagut de pujar tres punts la nota de tall perquè hi havia molta gent... Quin resultat donarà això d'aquí vint anys? Bé, doncs no ho sé, que l'Estat espanyol comenci a comptar els dies que li queden, bàsicament.

Com a joves, creieu que se us dóna, des del vostre partit polític, la mateixa credibilitat i rebeu el mateix respecte que els adults?

No, en absolut, molt menys. És a dir, qualsevol cosa dita per un adult val més, però això aquí i a la Xina popular (riu). Ara, que això no hauria de ser així? Doncs probablement no hauria de ser així. Que això ens obliga a ser millors? Doncs probablement sí. També et diré, malauradament, i encara cal canviar moltes coses, però tampoc se li dóna la mateixa opinió a un militant del Jovent Republicà de vint-i-cinc anys que a un de setze. No dic que em sembli bé, al contrari, no em sembla bé, però és un fet i s'ha de combatre.

A partir d'aquí, la part positiva de tot això és que ens obliga a ser millors, és a dir, per aconseguir que a un jove se l'escolti has de ser molt millor que un adult, perquè, a més, no tens la seva experiència de vida, per tant, espavila.

Respecte la teva opinió i experiència personal, què et va motivar a entrar a formar part del Jovent Republicà?

Bé, l'any 2009 hi va haver una cosa que van ser les consultes populars per la independència a diversos municipis, van començar a Arenys de Munt. Abans que hi hagués la sentència del Tribunal Constitucional es van començar a fer consultes, la gent muntava assemblees als pobles, s'organitzaven i muntaven una consulta popular per la independència, aquí, a Vilassar, es van fer el 13 de desembre del 2009. Aleshores, jo tenia quinze anys i no podia votar, però com a resultat de la consulta, em vaig conscienciar políticament i vaig decidir que volia seguir participant, però no fer-ho només de manera puntual, no només anant a manifestacions, sinó d'una manera més constant, perquè creia que era la manera de canviar les coses. Llavors, vaig acabar entrant a les Joventuts d'Esquerra Republicana, que no n'hi havia aquí, a Vilassar, i les vam haver de fundar, ens vam ajuntar amb la gent de Cabrils perquè compartim institut, i amb un grupet de Vilassar, que més o menys el portava jo, i un grupet de Cabrils, que més o menys el portava en David Barnet, vam entrar-hi junts i vam muntar les JERC Vilassar-Cabrils.

Podries explicar la teva trajectòria dins el Jovent Republicà? Com has arribat a ser portaveu nacional de l'organització?

Perquè em van posar el "marrón" al damunt (riu). Jo sempre he militat de manera bastant activa, perquè em motivava, perquè em creia el projecte, perquè un cop havia cobert una certa etapa tenia ganes d'ajudar a que la nova gent que entrés estigués acollida dins l'organització... Vaig participar en la regional en el cas del Maresme, durant dos anys vaig ser portaveu regional, durant els quals la gent va considerar, suposo, que havíem impulsat alguns projectes interessants: vam fer una guia per a la militància, vam doblar la militància, la vam estendre més enllà de les grans ciutats a pobles més petits, vam consolidar algunes

estructures que en aquell moment no hi eren, com la Tancada Regional o l'Escola Regional de Formació, etc. Llavors, hi va haver molta gent que va considerar que havíem de traslladar aquestes coses al conjunt de l'organització, hi va haver un relleu generacional que tocava, i al final, la manera de reunir consens entorn un equip i tot plegat, es va acabar determinant així, i suposo que a la gent li va semblar bé.

Vaig ser portaveu regional del 2014 al 2016, l'any 2015 hi va haver eleccions municipals i aquí vam fer una candidatura transversal municipalista, en dèiem un "Junts pel sí" però ben fet perquè era sense Convergència, amb les forces de les esquerres. Vam treure majoria absoluta, jo anava a la llista electoral de número 2, per tant, vaig acabar sent el primer tinent d'alcalde, portant cultura, festes i via pública a Vilassar, segurament dels regidors més joves de la comarca. Amb tot plegat, tenia una certa trajectòria que per tal de ser Portaveu Nacional, que implica que has de parlar amb molta gent molt diversa, que has de defensar els interessos de l'organització i tot plegat, doncs aquí estic, com a mínim, fins aquesta tardor.

Què creus que t'aporta el fet de formar part d'una organització política juvenil? Creus que ha canviat alguna cosa en la teva manera de ser, o el teu estil de vida?

Jo crec que, sobretot, primer, conèixer a moltíssima gent, i això és molt important, és a dir, l'experiència i les vivències són una passada, fas territori, coneixes molts llocs, jo a la immensa majoria de llocs hi he anat pel Jovent Republicà. No sé quants cops has anat a Gandesa (riu), però jo tots els cops que he anat ha estat pel Jovent Republicà, i poso Gandesa com a exemple perquè està molt lluny. Com això, moltes coses.

També m'ha aportat molt a nivell de persona tècnica, és a dir, hi ha moltes qüestions que aprenem com es fan, com es treballen, com es planifiquen, etc., participant en una organització política juvenil.

Més concretament, creus que el fet de ser Portaveu Nacional t'ha pogut aportar alguna cosa en especial?

Ser Portaveu Nacional, sobretot, és un orgull immens, perquè liderar durant un temps l'organització en la qual has militat durant molts anys i on t'has implicat és una passada, és molt xulo. Dit això, jo crec que també et dona una perspectiva de modèstia en el sentit de que a vegades et penses que l'organització és molt gran i molt immensa, i quan estàs "a dalt de tot" dius: "Bé, doncs sí, som un grup de joves que amb bona voluntat fem el que podem, però, és clar, les eines que tenim respecte les eines que tenen els nostres adversaris són molt desiguals. Llavors (riu), et dona una sensació de fragilitat, a vegades, perquè Déu n'hi do com de bé ens defensem, dins de tot plegat.

Quines són les bases principals o més importants d'Arran?

Arran segueix uns eixos que són la independència, el socialisme i el feminisme, que se segueixen per igual, és a dir, no creiem en un socialisme sense feminisme, en un feminisme sense socialisme, o en un socialisme sense independentisme. Veuríem contrari no fer-ho d'aquesta manera, i creiem que no es podria fer. En aquestes línies, dins el socialisme, entenem que ha de ser ecologista per no destrossar el territori; realment l'ecologisme és un problema molt important. L'antifeixisme, per exemple, també estaria dins el socialisme i l'independentisme. El feminisme, és inclusiu i de classe. Així doncs, se segueixen aquestes tres línies i van per igual.

Sou més partidari de les accions “de carrer” o “de despatx”, és a dir, institucionals?

Aquí existeix una discussió interna de l'Esquerra Independentista, però nosaltres, que som Arran, creiem que la lluita s'ha de fer al carrer perquè la gent que farà la revolució serà la gent que està al carrer, no la gent que està a les institucions. Dins l'Esquerra Independentista hi ha un partit que és la CUP, que intenta demostrar que aquest sistema de democràcia representativa no serveix, perquè no s'ha pogut fer cap reforma, i per això no creiem en el reformisme. Així doncs, el que volem és dur a terme la lluita al carrer que creiem que la pot fer són les classes populars.

A l'hora de prendre decisions, com ho feu, és a dir, de manera assembleària, democràticament...?

Primer de tot, t'explico com és el funcionament d'Arran. L'organització es conforma per assemblees locals, com vindria a ser, per exemple, Mataró; després es conforma amb assemblees territorials, per exemple, el Maresme, les quals poden ser representatives, on van dos representants de cada assemblea local, o poden ser plenàries, on va tota la militància de l'assemblea territorial. Després d'aquesta, tenim la mesa nacional, on representants de cada assemblea territorial van a discutir sobre les línies de lluita d'Arran, les seves accions i les seves campanyes. Finalment, un cop cada dos anys es fa una assemblea nacional amb tota la militància.

Manteniu relació o contacte, o col·laboreu amb alguna altra organització política juvenil?

L'Esquerra Independentista està formada per diferents organitzacions, les quals són: Arran, Endavant, la CUP, la COS (Coordinadora Obrera Sindical) i Alerta Solidària, que vindrien a ser les advocades que ajuden quan sorgeix un cas antirepressiu, i bé, ara ha sortit La Forja

que treballa una mica les línies de l'Esquerra Independentista. Realment, però, Arran fa la seva feina a part, les accions es fan internes i seguint les línies de l'Esquerra Independentista. També, però, hem participat en els CDR (Comitè de Defensa per la República) o, per exemple, en accions locals hem col·laborat amb altres entitats, per tal de teixir unitat popular.

A nivell de Mataró, quins projectes heu portat a terme aquest any?

Aquest any hem estat una mica parades, sobretot pel tema dels CDR ja que hi ha hagut gent que s'hi ha implicat molt, i altres persones han hagut de marxar, amb el qual l'assemblea s'ha parat una mica a Mataró. Però sí que et puc explicar el que vam fer l'any passat; vam fer molta acció política al carrer, accions que es poden trobar fàcilment a les xarxes socials però que no et puc explicar explícitament, ja que sinó m'estaria autoacusant. Vam fer dues xerrades grans: una d'elles parlava de com afecta la LGTBIfòbia a les joves i l'altra de la precarietat laboral en el sector del lleure, caus i esplais, i com ens afecta laboralment. Aquests serien dos projectes, també creiem en unes línies d'agitació, és a dir, sortir al carrer i fer pintades o penjar pancartes, però, normalment, les accions grans no les porta a terme Mataró per si sol, sinó que les fa una territorial com vindria a ser el Maresme, i com ja s'està començant a fer aquest estiu.

És cert que fent recerca per internet, existeix un dubte que causa una mica de incertesa entre la població: Arran és o no és la joventut de la CUP?

Com t'he explicat abans, Arran no és la joventut de la CUP, en cap moment, però sí que a l'Esquerra Independentista, com ja t'he dit, hi ha unes organitzacions que són Endavant que és una associació socialista d'alliberament nacional, Alerta Solidària, que són les advocades, la COS, que és la Coordinadora Obrera Sindical, Arran, que és l'organització juvenil, i la CUP, que és el partit polític. És a dir, seguim una mateixa línia estratègica, una mateixa consciència i les mateixes ideologies; nosaltres treballem juntes, però no som les joventuts de la CUP.

Així doncs, dins l'Esquerra Independentista, la CUP és el partit que es troba en les institucions i Arran són les joventuts. Creieu que dins aquesta associació, com a joves, teniu la credibilitat i el respecte que mereixeu?

Nosaltres ens sentim còmodes treballant amb l'Esquerra Independentista perquè sempre se'ns ha informat i s'ha estat amb nosaltres per treballar sense problemes, però depèn de l'àmbit municipal que es tingui; per exemple, a Mataró, la situació de l'Esquerra Independentista no és la mateixa, podem veure que hi ha dos sectors, per l'entrada de dues organitzacions externes a l'Esquerra Independentista amb unes idees més moderades, les

quals són Poble Lliure i La Forja. Tot i això, nacionalment ens sentim còmodes perquè sempre han estat i comptat amb nosaltres, és més, a vegades a la CUP hem tingut representants d'Arran i ens han deixat participar, i a la COS, al sindicat, també ens han deixat participar activament.

Dins la societat, creus que la joventut rep el respecte i la credibilitat que es mereix?

No; vivim en una societat que està totalment alienada pel capitalisme, i això es pot veure molt clar sortint al carrer i veient que falta molta cultura, falta consciència... La gent no s'adona de que s'està passant malament, i no només t'ho dic pel debat que s'ha creat ara entre Catalunya i Espanya, que ens està corrompent molt, sinó que Espanya és un país que té molt atur, i municipalment també es pot veure ja que hi ha molt masclisme... La gent està alienada i, per tant, no té la mateixa consciència que podria tenir una persona militant de base.

Un dels principals objectius de les organitzacions polítiques juvenils és, sobretot, conscienciar el jovent de les problemàtiques existents del dia a dia, i intentar construir una societat basada en els valors o les ideologies de cada organització. Creus que, realment, aquest objectiu s'assoleix o s'està aconseguint assolir?

Nosaltres ens hem adonat que ens està entrant un gran nombre de militants. Des que es va crear Arran, que ja venia de la unió de la CAJEI i Maulets, hi ha hagut un gran creixement d'Arran com a organització, i nosaltres creiem que molta gent s'està començant a conscienciar, potser no tanta com ens agradaria, per exemple, al Parlament podem veure que l'Esquerra Independentista està reduïda. Tot i això, jo crec que, per exemple, com s'ha pogut en manifestacions, el fet que la gent s'adoni de que hi ha unes problemàtiques és present.

Majoritàriament, la societat acostuma a considerar Arran una organització extremadament radical, i en moltes ocasions es critiquen algunes de les accions que porteu a terme; creus que aquestes crítiques acostumen a estar justificades o no s'acaba d'entre el sentit o objectiu que té cada acció?

Penso que aquesta acusació cap a Arran és injustificada, ja que les grans revolucions no s'han fet ni amb floretes ni amb cartolines grogues, sinó que s'han fet treballant des del carrer i atacant a certs punts de la societat o creant un punt d'inflexió, per exemple, grans revolucions com les de Cuba o la URSS, que realment han afavorit els drets de la classe obrera, van començar amb la feina de carrer, conscienciant a la gent. El que passa és que Arran no només fa accions, molta gent pensa "aquests només van a reventar busos", doncs no, Arran també fa moltes xerrades, fa consciència política... Veig totalment injustificada

aquesta crítica, però esclar, la gent només mira l'acció i després ens acusa de radicals, sense llegir el comunicat que s'emet després en el que s'explica el sentit de l'acció, de manera que queden alienats per la societat.

Quin és el nombre de la militància d'Arran a Mataró? I al Maresme?

Ben bé no es pot dir, a Mataró hi ha molts militants alterns, o persones que van venint i després marxen, perquè com a joves estem veient que no tenim temps perquè gairebé totes treballem, o estem a la universitat, o estem ofegades per altres problemes, així doncs, a vegades no es pot concretar un cert nombre de militants, com passa a Mataró. El que sí que et puc dir és que a l'assemblea territorial d'Arran Maresme vindríem a ser uns trenta-cinc o quaranta militants.

Com ho feu per atraure nous i noves militants?

Normalment, ho fem amb agitació al carrer, que vindria a ser pintar o fer pancartes. També quan es fan campanyes, des de penjar un cartell fins a mirar les xarxes socials i difondre massivament. També, per exemple, fent una xerrada i cridant a sectors de la població que estiguin afectats per aquest problema i s'interessin per nosaltres.

Personalment, què et va motivar per entrar a militar a Arran?

Jo vaig veure que a casa les coses no anaven bé; la meva mare s'havia quedat a l'atur, al meu pare, que és autònom, no li entrava feina... Jo havia viscut alienat tota la vida, els meus pares no tenen els meus ideals ni de broma, són totalment contraris. Vaig veure que s'havien de canviar les coses, em vaig començar a interessar, i finalment vaig trobar que el lloc on coincidien més les meves idees de després de formar-me, haver llegit i haver anat a diferents actes, el que més s'adequava, era Arran. Ara ja porto dos anys de militància, i la veritat és que estic molt content, he après moltíssim, i crec que s'ha de seguir la lluita, sinó és una tonteria.

Què creus que t'aporta, o que pot aportar a una persona jove el fet de formar part d'una organització política juvenil?

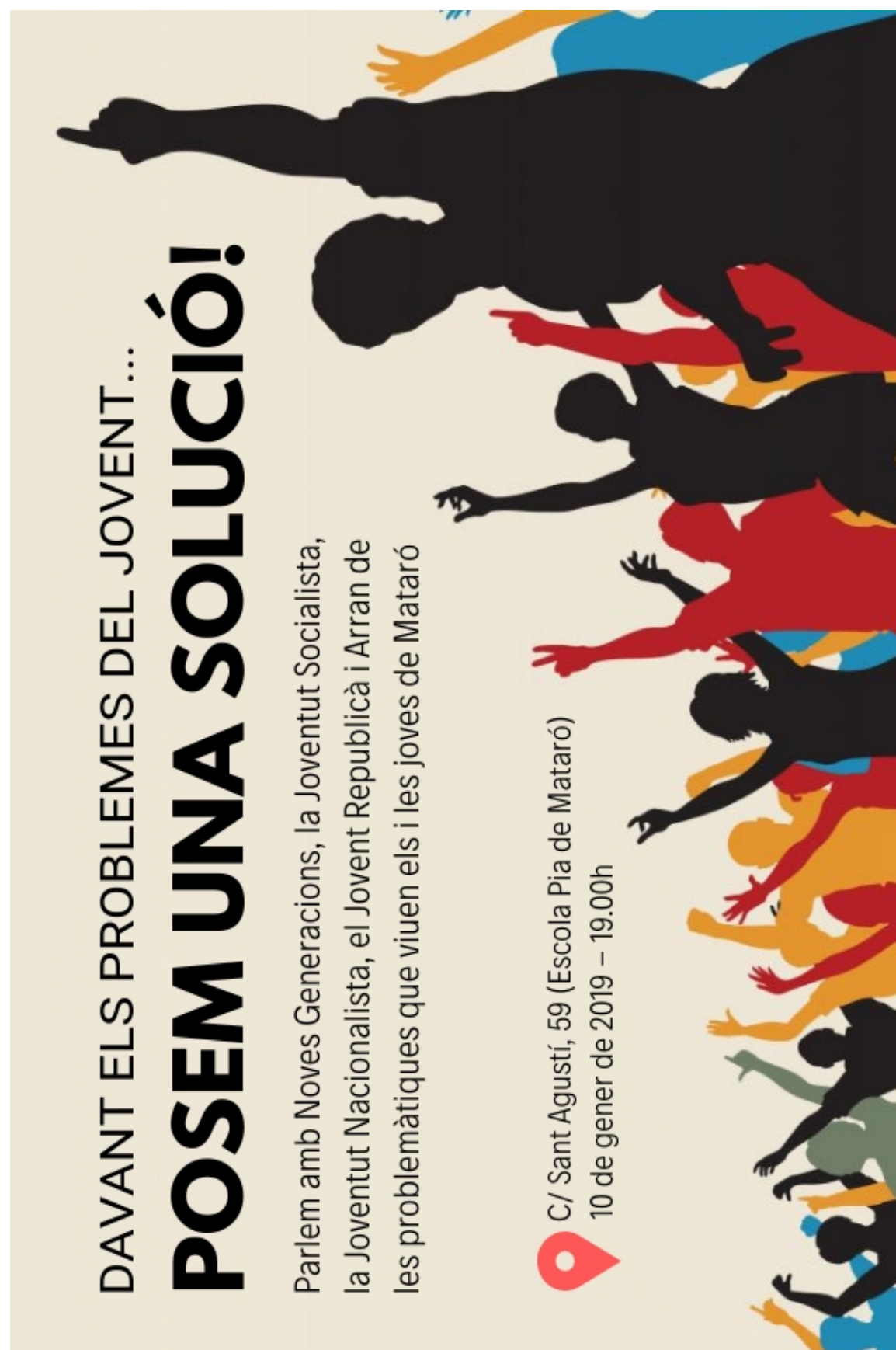
T'aporta consciència política, poder conscienciar als del teu entorn, formació...

Intervenció del militant de Jovent Republicà, Oriol Batista: jo crec que quan una persona entra a formar part d'una organització política juvenil pot pensar "no sé res de política", però l'important no és no saber-ne, el fet és organitzar-te, lluitar, i poc a poc et vas formant sobre diferents àmbits.

Continúa David Rodríguez: sí, però això potser es veu més al Jovent Republicà, perdona per crear un debat (riu), però a Arran tothom acostuma a seguir unes línies polítiques

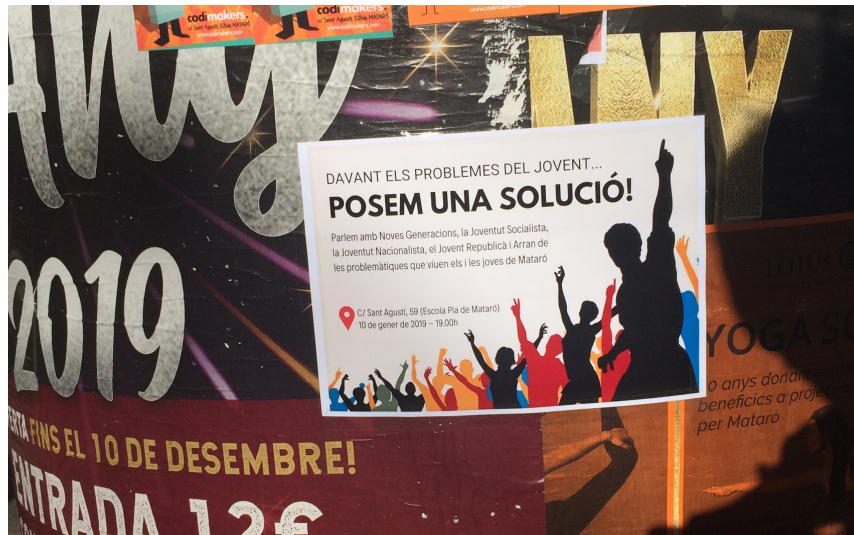
concretes, vosaltres en ser les joventuts d'un partit amb un ampli ventall d'esquerra, et pots trobar un socialdemòcrata o potser a un marxista-leninista, bé, no ho crec (riu), però potser sí. A Arran, però, tothom té els seus ideals bastant clars quan s'entra, sí que és veritat que et formes moltíssim, òbviament, coneixes a molta gent que t'ajuda a formar-te, que t'ajuda amb els teus problemes, a deconstruir-te com a home cis... Jo trobo que militar és una molt bona experiència i per si vols canviar el futur, si tu et vas queixant tot el dia, és a dir, una persona sola no farà la revolució, s'ha d'organitzar.

7.2. Cartell de comunicació del col·loqui

7.3. Fotografies de l'encartellada de difusió del col·loqui per Mataró

Tal i com s'ha mencionat a l'apartat 3.1.2 de la part pràctica del treball, per tal de fer difusió del col·loqui que ha estat organitzat, s'han penjat cartells informatius per la ciutat de Mataró. Aquestes fotografies en són dos exemples.

Cartellera de la Plaça Santa Anna, Mataró

Paret de la Plaça del Peix, Mataró